

Tôi Thề Tôi Phải Bắt Anh Mỉm Cười Và Nói Yêu Tôi! Lí Nhất Nam, Hãy Nhớ Câu Nói Đó

Contents

Tôi Thề Tôi Phải Bắt Anh Mỉm Cười Và Nói Yêu Tôi! Lí Nhất Nam, Hãy Nhớ Câu Nói

Đó	2
1. Chương 1: Trở Về Lục Địa Ausrtalia	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	7
5. Chương 5	10
6. Chương 6	12
7. Chương 7	15
8. Chương 8	19
9. Chương 9	22
10. Chương 10	26
11. Chương 11	29
12. Chương 12	31
13. Chương 13	33
14. Chương 14	34
15. Chương 15	36
16. Chương 16	41
17. Chương 17	43
18. Chương 18	47
19. Chương 19	48
20. Chương 20	50
21. Chương 21	50
22. Chương 22	52
23. Chương 23	53
24. Chương 24	55
25. Chương 25	56
26. Chương 26	58
27. Chương 27	61
28. Chương 28	64
29. Chương 29	65
30. Chương 30	66
31. Chương 31	67
32. Chương 32: Thông Điệp Kẹo Mút	69
33. Chương 33	71
34. Chương 34	73
35. Chương 35	74
36. Chương 36: Ngoại Truyện 1 : Tuần Trăng Mật	78
37. Chương 37: Ngoại Truyện 2 : Rồi Anh Sẽ ” Chiếm ” Được Em	79
38. Chương 38: Ngoại Truyện 3 : Theo Dõi Từng Hoạt Động - Trùng Phạt - Năn Nỉ Vô Tác Dụng	81

39. Chương 39: Ngoại Truyện 4 : Cơn Ghen	83
40. Chương 40: Ngoại Truyện 5 : Cơn Giận Dữ Của Lâm	85
41. Chương 41: Ngoại Truyện 6 : Về Quê - Trộm Chôm Chôm - Người Bị Thiệt Vẫn Là	87

Tôi Thề Tôi Phải Bắt Anh Mỉm Cười Và Nói Yêu Tôi! Lí Nhất Nam, Hãy Nhớ Câu Nói Đó

Giới thiệu

Nó -Trương Hạ Băng; Là tiểu thư của tập đoàn L. K đứng thứ 2 thế giới. Tính cách của nó ở ngoài t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/toi-the-toi-phai-bat-anh-mim-cuoi-va-noi-yeu-toi-li-nhat-nam-hay-nho-cau-noi-do>

1. Chương 1: Trở Về Lục Địa Ausrtalia

Việt Nam

"Hey girl, I'm waiting on ya, I'm waiting on ya

Come on and let me sneak you out

And have a celebration, a celebration

The music up, the windows down

Yeah, we'll be doing what we do

Just pretending that we're cool

And we know it too

Yeah, we'll keep doing what we do

Just pretending that we're cool

So tonight

Let's go crazy, crazy, crazy till we see the sun

I know we only met but let's pretend it's love

And never, never, never stop for anyone

Tonight let's get some and live while we're young

And live while we're young

Tonight let's get some

And live while we're young ”

(live while we're young)

Nhạc chuông của nó vang lên , nó từ phòng tắm bước ra . Mùi hương hoa hồng lan tỏa khắp phòng . Nó mặc một cái áo thun đen in hình thiên sứ màu trắng , cái quần đùi bò màu đen , mái tóc xanh lam nhạt được xõa tự nhiên với cái băng đô có cái nơ cũng màu đen nốt (bà này cái gì cũng đen , ko đen thì trắng . Nói chung tủ đồ của bà toàn đen với trắng) Nó bắt máy :

- Alo - nó đáp = 1 giọng lạnh lùng khiến người bên kia lạnh sống lưng

- Ê mày , bạn bè gọi điện mà mày trả lời cụt ngủn vậy ? - bên kia một giọng nói nữ trong trẻo vang lên , vang đó là chị Ái nhà ta

- À , thì ra là mày làm tao tưởng ai - nó lấy lại giọng nói lạnh lùng hùi nãy thay vào đó là giọng nói trong trẻo , ấm áp - Gọi tao chi vậy ?

- Ngày mai pama tao với pama mày bắt quay về lục địa Australia để quản lí tổ chức chứ tụi mình ở quây quá ko ai chịu nổi - Ái nói giọng vừa buồn vừa vui , buồn vì sắp xa thân yêu quê hương quây phá của nó và nhỏ , vui vì sắp được về lại bản danh của tổ chức qua đó tha hồ quây

- Umk , có gì đâu , qua bên đó tao với mày tha hồ mà quây ai cấm được - nó nói giọng vui hết sức

- Tối đi bar với tao ko ? - Ái rủ , vì cả tuần nay chưa được đi bar và động tay động chân

- Ok , chỗ cũ nha , bye - nói xong nó cúp cái rụp chưa kịp nói gì luôn còn Ái thì ngồi nguyên rửa con nhỏ bạn ” Trương Hạ Băng mày sẽ biết tay tao ” . Còn nó đi thay đồ nhưng phân vân có cần thay đồ hay ko cuối cùng nó quyết định ko thay đồ . 7h00 nó ra gara chọn một chiếc xe hơi để đi bar chọn đi chọn lại chọn tới chọn lui chọn xui cọn ngược cuối cùng nó lấy chiếc mũ trần màu trắng . Chọn xe xong nó phóng một cái với vận tốc 180km/giờ . Tới bar nó bước vô tiếng nhạc sập sinh , đèn pha chiếu qua chiếu lại , những cô gái ăn mặc sexy , những cảnh tượng nhảy cảm . Đường như nó quá quen với những thứ này nên nó cứ lạnh lùng tiến tới phòng vip của bar . Nó đưa một cái thẻ màu đen có khắc chữ VampireDark màu trắng cho anh nhân viên . Anh nhân viên lấy cái thẻ từ tay nó và quẹt một cái vào máy kiểm tra “ bing ” cánh cửa phòng vip mở ra nó bước vào đã thấy nhỏ Ái – bạn thân nó đã ngồi ở đó từ hồi nào . Nó nhủ mày chắc chắn rằng nó ko tới trễ . Thấy hành động đó của nó , nhỏ vội lên tiếng :

- Tại tao nôn quá nên tới sớm một chút – nhỏ vừa nói vừa gỡ đầu – À mà mày uống gì ?

- Như cũ – nó lạnh lùng nói

- Oh , vẫn giữ vững lập trường uống Whiskey à ? – nhỏ tò mò hỏi

- Umk , hôm nay tao với mày chơi hết mình luôn , ok ? – nó nháy mắt tinh nghịch , nâng li Whiskey lên

- Ok luôn – nhỏ cũng chẳng vừa cũng nâng li rượu pastis lên mỉm cười với nó và tu một hơi hết sạch , nó cũng vậy . Tụi nó uống và tám tới 11h30 thì ra về tới cửa phòng vip Ái lấy cái thẻ màu đen giống nó quẹt một cái vào máy kiểm tra , cánh cửa tự động mở ra . Nó và Ái tới gara lấy xe thì gặp một đám người khoảng 30 tên , điều đặc biệt là tên nào cũng cầm vũ khí còn nó và nhỏ chơi tay không . Nó và Ái thay đổi sắc mặt . Bây giờ 2 khuôn mặt hồn nhiên , trẻ con người nào đã được thay thế bằng 2 khuôn mặt lạnh lùng và người tụi nó toát ra tia sát khí , ai nhìn vào cũng phải sợ . Mặc dù tụi nó uống từ 7h00 tới 11h30 nhưng đầu óc vẫn rất tỉnh táo vì tụi nó có một cái “ kho ” trữ lượng rất lớn . Tên đầu đàn lên tiếng :

- Hey , 2 cô em đi đâu một mình thế ? Đi với tụi anh , đảm bảo sẽ được chăm sóc chu đáo – vừa nói vừa tiến tới gờ tay định vuốt mặt nó . Nhưng bị nó chặn lại và vịn một cái ... gãy tay (bà này có phải con gái chân yêu tay mềm ko vậy trời ?) Còn nhỏ này giờ đứng coi phim , thấy cảnh tên đó bị nó vịn cho gãy tay , nhỏ lắc đầu nghĩ thầm :

- “ Thằng này tới số phải đi gặp tổ tiên ông bà trước tuổi rồi , tội nghiệp thằng cha này quá (bà này biết tội nghiệp ?) chộc ai ko chộc đi chộc con gái “ nhà lành ” lại chộc trúng con Băng , chắc ông trời muốn

thằng này chết sớm ? ” – Ái nhìn thằng đó bằng ánh mắt tội nghiệp . Như đọc được suy nghĩ của nhỏ nó lên tiếng :

- Suy nghĩ chuẩn – nó lạnh lùng nói . Thấy tên đầu đàn bị như vậy , mấy tên kia nhìn nó bằng ánh mắt tức giận , nó ko để tâm liếc mắt đó một cái lạnh lùng

- Mày là con nào mà dám đánh đại ca tụi tao ? (100% thằng này chết chắc luôn) – 1 tên bước ra vênh mặt lên hỏi nó

- Cho 5 giây để chạy , nếu ko thì đừng hối hận – đến nước này Ái mới lên tiếng và nói = 1 giọng lạnh lùng ko kém gì nó . Nó bây giờ đứng đút 2 tay vào túi quần và lặng lẽ theo dõi cuộc nói chuyện

- Nó là cái thá gì ? – tên đó chỉ vào mặt nó – Rốt cuộc con nhỏ đó là ai ? – tên đó hỏi lại câu hỏi này 1 lần nữa

- Haizz , vậy thì nghe cho rõ nhé , nghe xong thì kêu ba má chuẩn bị quan tài đi , à ko gọi ngay bây giờ để chuẩn bị đi nếu ko thì ko kịp , con nhỏ đó là ...– Ái đang định nói thì nó chen vô và giọng nói của nó đã xuống tới âm mấy độ C

- Trương Hạ Băng – nó bây giờ thực sự hết kiên nhẫn . Tên đó nghe xong liền xanh mặt , người mà hần hống hách này giờ là một trong những chủ nhân vàng của giới hắc đạo ư ? Kì này hần chết chắc . Nó nói xong rút con smartphone gọi điện cho ai đó và nói giọng lạnh lùng :

- Bạch Tiểu Hoàng , tiêu diệt , phá sản , rút cổ phần – nó nói ngắn gọn rồi cúp máy ko cần biết người nghe có đồng ý hay ko . Tên đó tái mặt , khuôn mặt hần bây giờ ko còn giọt máu . Từ khi nào nó biết nhà cậu ? Nói xong nó cùng Ái về nhà . Ngày mai khi những tia nắng len lỏi qua khung cửa sổ phòng nó chiếu vào mái tóc xanh lam nhạt của nó làm cho mái tóc trở nên lung linh huyền ảo , chính xác bây giờ là 7h40 , 8h00 nó bay qua lục địa Australia mà giờ còn nằm ngủ . Tiếng chuông điện thoại nó vang lên lại bài live while we're young quen thuộc nó bắt máy :

- Aloooooooooo- đang trong tình trạng buồn ngủ

- Con kia mày ngủ ở nhà luôn đi khỏi về tổ chức nữa , tao lên làm chủ nhân cho – Ái hét một lèo vào điện thoại . Đến nước này nó mới tỉnh , vội chạy vào WC làm VSCN . 10 phút sau nó bước ra . Thật sự bây giờ nó rất đẹp . Nó diện một cái áo thun màu đen , đằng sau in hình đôi cánh thiên sứ màu trắng , đằng trước in chữ Vampire to dùng cũng màu trắng . Cái quần đùi màu đen với mái tóc màu xanh lam nhạt được xõa tự nhiên kèm theo là cái headphone màu trắng . Trên cổ nó còn có sợi dây chuyền màu vàng được khắc chữ VampireDark – tên tổ chức của nó (tổ chức của nó thì nó đeo sợi dây chuyền bằng vàng , nhỏ màu bạc , các thành viên chức cao trong tổ chức là màu đỏ còn các thành viên bình thường là màu đen) Tay đeo cái đồng hồ hiệu Casio màu trắng . Chuẩn bị xong nó bắt taxi thẳng tiến tới sân bay Tân Sơn Nhất . Vừa tới sân bay nó đã thấy Ái chờ nó ở cửa . Hôm nay Ái ko mặc váy mà mặc đồ bộ giống nó từ trên xuống dưới khác mỗi màu sợi dây chuyền và mái tóc với đôi mắt à (đi mua đồ chung ko giống mới lạ) Tụi nó leo lên máy bay chọn hàng ghế vip ngồi chừa đầy 3 giây sau hồn tụi nó đã chu du qua tới tận Sao Hỏa .

2. Chương 2

Chương 2 : Đụng độ trên không trung – Chủ nhân trở về

Đang ngủ trên máy bay một cách ngon lành nó bỗng nhiên bật dậy , Ái cũng bật theo , 2 đứa nhìn nhau , nhỏ nói :

- Có máy bay muốn gây sự - Ái nhìn ánh mắt nó nhận ra ngay . Tụi nó đều là những nữ hoàng đua xe hơi , mô tô , máy bay trong bóng đêm mà . Chỉ cần nghe tiếng gió thay đổi là biết . Ái vừa nói xong tụi nó chạy vào buồng lái nó ra lệnh ngắn gọn :

- Mày tới phòng phát thanh , chú quan sát tình hình , chú ổn định hành khách , nhan lên nếu ko muốn chết
- nó nói giọng lạnh băng rồi ngồi vào buồng lái . Phi cơ trưởng thấy vậy xanh mặt nói

- Cô có biết lái ko ? Đây là máy bay loại hình mới nhất trên Việt Nam đấy (ông này hỏi thừa) – ông ta hỏi mà lòng cứ nôn nao ko biết có xảy ra chuyện gì hay ko . Nó ko để ý chỉ nhếch mép cười ngĩ “ Coi thường tôi quá rồi đấy , tôi mà ko biết lái chiếc máy bay với cấu tạo đơn giản vậy ư ? Nghĩ tôi là ai vậy ? Tôi đã từng lái chiếc máy bay loại hình thứ 2 trên thế giới và cấu tạo phức tạp hơn chiếc máy bay này nhiều để đưa trên “ Đường đua trời tử thần ” đấy , cứ đợi mà xem .” Còn Ái ? Vừa nghe nó ra lệnh xong nhỏ lập tức chạy vào phòng phát thanh . Giật cái micro từ thùng phát thanh nhỏ nói bằng giọng lạnh lùng :

- Mọi người thắt dây an toàn vào – nói xong có một anh chạy vào báo với nhỏ , nhỏ lập tức quay lại phòng phát thanh nói à ko hết :

- **NẾU KO MUỐN ĐI THĂM TỔ TIÊN ÔNG BÀ SỚM** – nhỏ hét một cái vào micro làm mọi người vội vã làm theo . Nhỏ quay lại buồng lái vì nhỏ muốn xem thực lực của nữ hoàng lòng danh này tới đâu . Chiếc máy bay tụi kia bay là chiếc máy bay hiệu của công ti ba nó – T.H.B được viết tắt theo tên nó vì ba nó biết nó đã có một cái lịch sử lộn lẫ về chiếc máy bay mang hiệu T.H.B trong giới hắc đạo . Nhưng nó vẫn đang thắc mắc vì trên thế giới này chiếc máy bay mang hiệu T.H.B có một không hai và chỉ riêng nó và Ái lái được chiếc máy bay này , nhưng chiếc máy bay đó đang ở Pháp với ba nó mà . Với lại ko ai có được thể chủ nhân của tổ chức trừ nó và nhỏ . Nhưng nhỏ đang đứng đây mà ? Bây giờ là lúc nó phải sử dụng kĩ thuật và chỉ số IQ cao ngất ngưỡng của nó để xem người trong máy bay kia là ai . Nó chỉnh cần lái cho bay chậm lại . Chiếc máy bay kia thấy vậy liền tiến lên phía trước . Xẹt . Bỗng nhiên nó và Ái nhếch môi cười . Nó nghĩ “ Thì ra là máy bay nhái à ? Tưởng qua mắt được tôi sao ? Chuyện đó thì hơi khó khăn đối với mấy người đấy ! ” . Ko cần nghĩ ngợi nhiều nó gạt cần lái tiến lên phía trước . Máy bay kia thấy vậy cũng tăng tốc đuổi theo . Còn nó thì cứ để áy bay kia đuổi theo . Nó chỉnh áy bay bay cao hơn và lượn mấy vòng trên ko trung rồi hạ máy bay xuống ở mức độ trung bình . Nghe tiếng gió thay đổi nó áy bay bay nhanh hơn nữa vì có 2 chiếc tên lửa bay theo máy bay nó . Nó áy bay trở lại chỗ cũ và vô tình 2 chiếc tên lửa bay qua chiếc máy bay nó và để hở 2 cái thiết bị định vị hiệu Somikari của Nhật . Nó thấy thế , bấm nút , gạt cần lái bay thẳng về phía chiếc máy bay giả tạo kia . Bay tới chiếc máy bay giả tạo cách khoảng 0,5m . Nó đột nhiên nghiêng máy bay qua bên phải 75 độ . 2 chiếc tên lửa né ko kịp nên bay thẳng vô chiếc máy bay giả tạo . Đùng . Bầu trời xanh thẳm xuất hiện một làn khói đen mù mịt . Xong việc nó đi về chỗ ngồi . Ái thấy nó lại nói :

- Oh hô , bạn tao giỏi nhỉ ? – Ái nói giọng ngưỡng mộ

- Chuyện bình thường – nó trả lời lạnh băng

- Mà mày bỏ nghề ăn trộm rùi hả ? – Ái hỏi

- Umk , tao bỏ lâu rồi – nó trả lời giọng ầm áp hơn lúc nãy

- Nhưng tổ chức ăn trộm thì sao ? – nhỏ ngạc nhiên

- tiêu diệt thế thôi – nó trả lời tỉnh bơ . Haizz . Đã quá quen với cảnh này nên nhỏ chỉ thở dài và về chỗ ngủ với nó . 2 tiếng trên máy bay , tụi nó đi xuống sân bay New South Wales mà bao nhiêu con mắt cứ dồn vào tụi nó . Nó ra tới cửa sân bay đã có chiếc Cadillac chờ sẵn . Nó và nhỏ nhảy lên xe tiến về bản doanh của tổ chức . 5 phút sau chiếc Cadillac dừng tại một ngôi biệt thự màu trắng nằm ở vùng ngoại ô . Đường dẫn vào căn biệt thự là con đường rất sỏi , hai bên là hàng hoa hồng bạch và hoa lan hồ điệp – 2 loài hoa mà nó với nhỏ thích và hai hàng hoa này do chính tay tụi nó trồng và chăm sóc . Ở sâu trong khu vườn còn có cây phi lau , cây ổi , cây xoài , vàng vằng và vằng vằng . Ngôi biệt thự có 3 lầu , 1 lầu 12 phòng . Còn có một cái đại sảnh , nền nhà lát gạch thủy tinh ở trung tâm đại sảnh trên cao có 2 chiếc ghế bằng thủy tinh . Một cái được phủ bằng một lớp vải nhung màu vàng , cái thấp hơn được phủ vải nhung màu bạc . 2 cái ghế đó là cho nó và Ái ngồi (ai ngồi ghế nào thì hiểu rồi nha , giống như sợi dây chuyền của tổ chức ấy) Nó và nhỏ bước ra xe và đi vào trong . 2 hàng người viên chức cao cấp trong tổ chức đứng dạt sang 2 bên và cung kính cất giọng chào :

- Chào mừng 2 vị chủ nhân đã về

- Kêu người mang đồ lên phòng giúp tôi – nó nói giọng pha lẫn chút ầm áp

- Dạ , thưa chủ nhân – một người cung kính nói . Nói rồi nó và nhỏ lên phòng lẫn ra ngủ , vừa mới lên giường chưa kịp ngủ đã có tiếng gõ cửa
- Vào – nó nói giọng lạnh băng . Một người con trai bước vào cung kính nói
- Thưa chủ nhân , hiện nay ở thị trường Châu Âu đang rất hỗn loạn và công ti của các nhà kinh doanh đang tranh giành chức quyền để chiếm cổ đông ạ !
- Nó nhú mày khi nghe tin này , nhưng cũng trở lại bình thường và nói giọng lạnh băng :
- Ai tranh giành tiêu diệt , phá sản , rút cổ phần
- Dạ - người con trai cung kính đáp và lui ra ngoài . Người con trai vừa đi ra xong nó lẫn ra ngủ với nhỏ , trên môi nở nụ cười nham hiểm , nhưng cũng vội tắt đi sau khi nó chìm vào giấc ngủ

3. Chương 3

Chương 3 : Đụng độ

Sau khi nó và nhỏ ngủ một giấc ngon lành ở bản doanh của tổ chức . Thức dậy là đã 7h00 tối , nó nói :

- Đi bar ko ? – nó hỏi Ái bằng một giọng ảm áp
- Ok – nhỏ đồng ý ngay , vì bar bên đây có một người mà nhỏ luôn chờ đợi để được gặp nhưng nhỏ ko biết người ấy có đến ko . Thế là tụi nó sửa soạn đồ để đi bar . Nó hôm nay mặc một cái áo sơmi hở bụng buộc nơ , cái quần đùi màu đen , nó còn mang thêm cái quần dài bó màu đen bên trong cái quần đùi làm tôn lên đôi chân dài của nó . Mái tóc xõa dài kèm theo chiếc băng đô màu trắng có cái nơ trên đầu , sợi dây chuyền của tổ chức và chiếc đồng hồ hiệu Casio màu trắng . Ái thì cũng mặc đồ bộ nhưng hôm nay nhỏ ko mặc quần đùi , nhỏ mặc cái áo xách nách màu bạc , cái quần dài cũng màu bạc nốt . Mái tóc được xõa tự nhiên , tay đeo đồng hồ Casio màu trắng giống nó (đồng hồ cặp mà) , cổ mang sợi dây chuyền tổ chức . Tụi nó lấy chiếc BMW màu đen phóng tới bar Rooftop . Nó và nhỏ bước vào bar , tiến tới phòng vip hạng nhất của bar . Nó kêu phục vụ cho nó li Whiskey và một li pastis cho nhỏ bạn nó . Tụi nó uống tới 10h00 rồi về nhưng do ko để ý nên nó va phải một người . Với tính cách bướng bỉnh của nó , nó nhất quyết ko ình là người va phải người ta , nhưng nó ko muốn lớn chuyện nên nó phải tự nhận mình là người va phải người ta :
- Sorry, now I do not pay attention to...(Xin lỗi , tại tôi ko chú ý nên ...) – nó chưa nói xong đã bị người mà nó va phải lên tiếng :
- Ko có mắt nhìn đường ? – Người đó nói mà giọng lạnh lùng hơn nó , tiết kiệm lời hơn nó . Vàng đó là Lí Nhất Nam . Nhưng sau khi nghe người đó nói nó mới biết tên này là người Việt Nam , nó nhớ lại câu hỏi của tên đó và trả lời :
- Anh ko thấy mắt tôi ? – nó đánh lại bằng giọng lạnh lùng nhưng ko bằng hấn
- Tôi cao hơn cô – Nghe hấn nói vậy nó mới ngẩng mặt lên . Nó đơ toàn tập trước vẻ đẹp của hấn , mái tóc xanh dương bay phấp phới trong gió , đôi mắt hổ phách sâu và vô hồn , làn da trắng như con gái , khuôn mặt lạnh như tiền ko biểu lộ dù là một chút cảm xúc . Thấy nó cứ như vậy hoài nhỏ lên tiếng :
- Ê con kia – nhỏ lay người nó . Lúc này nó mới hoàn hồn về . Thịch thịch thịch . Sao tim nó đập nhanh vậy ta ? Nó đưa tay lên ngực xoa xoa vài cái rồi trở lại trạng thái ban đầu . Với tính cách của nó , nó quyết tâm giải quyết xong việc này .
- Bây giờ tôi ngược mặt lên rồi này , anh muốn tôi làm gì ? – nó hỏi với ánh mắt cương quyết
- Bồi thường – hấn trả lời lạnh tanh ko chút biểu cảm
- Tôi làm gì mà phải bồi thường ? – nó đánh lại . Nhỏ nãy giờ đứng xem phim hay , nhưng ko biết rằng có người đang nhìn mình bằng ánh mắt trù ẻo
- Va phải tôi – hấn trả lời

- “ Cái gì , va phải hần thôi mà phải bồi thường à ? Còn lâu nhá ! Hần nghĩ hần là ai zậy ? ” – nó nghĩ một lúc rồi lên tiếng :
- Anh là ai mà tôi phải bồi thường ?
- Tại sao tôi phải trả lời ? – hần nói giọng lạnh lùng
- Ê con kia , mày lấy phone ra tra cho tao VampireBlack là cái tổ chức nào – nó nói với nhỏ . Tại vì nó vô tình nhìn thấy trên áo bên ngực trái của hần có cái huy hiệu khắc chữ VampireBlack nên mới nhờ nhỏ tra coi đây là cái tổ chức nào . Nghe vậy , nhỏ rút con smartphone ra tra . Tra xong , nhỏ nói nguyên một bài diễn văn :
- VampireBlack là một tổ chức hàng đầu thế giới và trong giới hắc đạo , trên thế giới , nước nào cũng có địa bàn của VampireBlack . Chủ nhân của tổ chức này là một trong những ông hoàng và ông trùm đứng nhất nhì trong giới hắc đạo , là ông hoàng đua xe hơi , mô tô , máy bay trong bóng đêm hơn cả mày . À quên nữa chủ nhân của tổ chức này là chủ nhân huyền thoại vàng hạng nhất , là con trai tập đoàn B.I lớn nhất thế giới , nghe nói hần ta rất lạnh lùng , vô tình , tàn nhẫn nhưng rất rất rất đẹp , đẹp hơn mày nữa tên là Lí Nhất Nam , hờ hờ hờ - nói xong nhỏ đứng thờ vì nói nhiều quá . Còn nó ? Chuyện gì đã xảy ra với nó . Nghe xong nó trở mặt ra nhìn , quay lại với hần nó hỏi :
- Anh tên gì ? – nó nói giọng pha chút sợ hãi
- Lí Nhất Nam – hần trả lời tỉnh bơ . Nhưng câu trả lời của hần khiến nó và nhỏ muốn hóa đá , nhất là nó . Người nó va phải là chủ nhân của tổ chức VampireBlack sao trời ? Là chủ nhân huyền thoại vàng đứng hạng nhất hả trời ? Là con trai tập đoàn B.I lớn nhất thế giới đó hả trời ? Tại sao ông nở nhân tâm với con vậy ông trời ? Sau khi , suy nghĩ , phân tích , giải phẫu , giày vò , đau khổ , than trời , la đất nó đưa ra quyết định :
- Tôi với anh sẽ thi đấu với nhau , nếu tôi thắng anh phải tha cho tôi , nếu tôi thua tôi sẽ làm theo bất cứ điều gì anh muốn trong 1 tháng , ok ? – nó thách đấu
- Cô muốn đấu gì ? – hần nhếch môi cười và nói giọng lạnh lùng
- Thi 3 phần , phần 1 là đấu ...đấu ... đấu gì ta ? A , đấu võ mồm (ặc , bó tay bà này luôn) phần 2 là đấu võ tự do nghĩa là anh có võ gì cứ tung ra hết gọi là võ tự do , phần 3 là đấu kiến thức về giới hắc đạo – nó nói và nhìn hần bằng ánh mắt cương quyết
- khi nào thi ? – hần vẫn bình tĩnh đút tay vào túi quần nói
- Ngày mai chúng ta sẽ thi phần 1 vào lúc 8h00 sáng
- Tùy cô – hần buông 1 câu lạnh lùng rồi bỏ đi . Sau khi hần đi , nó mới nhìn Ái bằng ánh mắt cầu xin , nhỏ thấy vậy liền mở miệng nói :
- Tự làm tự chịu mày , tao ko có ngu , tao còn chưa giỏi bằng mày nữa – nhỏ nói rồi chạy lên xe ngồi . Nó thở dài nghĩ :
- “ Xin ông trời đừng bắt con phải gặp tổ tiên ông bà trước tuổi ”- nó bước lên xe phóng vút một cái 190km/giờ . Chưa đầy 5 phút đã trở về bản doanh của tổ chức . Nó và nhỏ leo lên giường ngủ một cách ngon lành .

4. Chương 4

Chương 4 : Thi đấu (I)

Sáng 7h30 nó đã thức dậy và chuẩn bị đi đấu với hần – cái tên mà nó cho là đáng ghét nhất trên đời . Sau 15 phút chuẩn bị , nó đi xuống ăn sáng và đã thấy nhỏ đứng chờ nó ở trước cổng cùng với 2 chiếc Lexus màu vàng . Nó vội uống li sữa rồi nhảy lên xe . Tụi nó phóng xe tới chỗ thi đấu , nhưng trên đường ko có

một bóng người . Nó thắc mắc , sau khi quan sát nó đã hiểu ra tình hình cái tên đáng ghét đó đã thông báo vào ngày hôm nay ko ai được ra đường . Nó hỏi nhỏ một câu vô cùng “ thông minh ” :

- Ê , cái tên Nhất Nam gì đó ko cho ai ra ngoài , sao mày dám ra ? – nó thắc mắc

- Ô cái con này , sao hôm nay IQ mày xuống trầm trọng thế ? Tao với một người nữa làm người ra đề cho tụi bây mà sao ko tới ! – nhỏ nói giọng pha lẫn chút vui mừng vì có thể người đó là một người nhỏ hằng mong đợi

- À , hiểu rồi – sau khi nghe nhỏ nói nó mới hiểu ra . Tới điểm hẹn nó đã thấy hấn đứng đút tay vào túi quần đứng chờ cùng với một lũ ... con gái đang ưỡn ẹo tựa lưng nhưng hấn lại vẫn khuôn mặt lạnh lùng ko nói gì cả . Nó nhủ mày , nhưng trong lòng nó có cái gì vui vui đang len lỏi trong nó .Không lẽ vì hấn ko nói chuyện với mấy đứa con gái đang ưỡn ẹo kia sao ? Nó lắc đầu xua tan cái ý nghĩ đấy .

- Xin mời 2 vị chủ nhân của tổ chức VampireDark và VampireBlack tới chỗ ngồi của mình để dự thi ạ ! – một giọng nam trầm trầm vang lên . Giọng nói ấy đã làm Ái quay đầu lên bực – nơi mà những người ra đề thi ngồi để giám sát tình hình và phân biệt thắng thua . Quả thật , ông trời ko phụ lòng nhỏ . Trên bực người con trai mà nhỏ ngày đêm mong được gặp , mong được thấy nụ cười , ánh mắt của người đó .

- À , xin mời phó chủ nhân của tổ chức VampireDark lên để hỗ trợ chúng tôi – giọng nói ấy vang lên lần nữa , lần này nó mới ngó mặt lên nhìn , mắt nó trở ra :

- Trương Hạ Thiên , anh làm gì ở đây , anh đang ở bên Pháp với pama mà ? – nó ngạc nhiên nói

- Anh qua đây hơn một tháng rồi , mà em đấu với Nam coi chừng nhé , anh nghĩ em sẽ ko thắng nổi – anh nó trả lời giọng tỉnh bơ pha lẫn chút ầm ập - Xin mời phó chủ nhân của tổ chức – anh nhắc lại một lần nữa nhưng kì này anh đang nói thì ném luôn cái micro (con nhà giàu có khác) tiến xuống bực , đi tới chỗ nhỏ . Lúc này nhỏ định đi lên bực theo lời nói của anh nhưng sao nhỏ thấy có cái gì cản đường nhỏ . Quay lại nhỏ thấy 5 tên to hơn nhỏ gấp đôi , đáng lí 5 tên này là chuyện nhỏ lời nhỏ nhưng qui định của cuộc thi đấu này là tất cả mọi người ko được đánh nhau ngoại trừ 2 nhân vật chính . Nên nhỏ đành đứng yên chịu trận , còn nó thì đang bận cãi nhau với hấn . Mấy tên kia cũng ko đánh nhau nhưng tên đầu đàn vẫn khóa tay nhỏ lại . Anh thấy thế tiến tới chỗ nhỏ nói bằng giọng lạnh lùng :

- Buông ra – anh nói mà người anh toát ra tia sát khí

- Mày là cái thá gì ? – tên đầu đàn hồng hách

- Vậy mày là cái thá gì mà vào đây ? – anh nói bằng giọng lạnh lùng gấp đôi nó

- Oh hô thằng này láo , tao là bang chủ bang Cok , con trai tập đoàn S.B đứng thứ 6 thế giới – tên đầu đàn vênh mặt lên nói – Nói mau mày là thằng nào ?

- À tao hình như tao là phó tổ chức VampireBlack , con trai tập đoàn L.K đứng thứ 2 thế giới thì phải – anh nhếch môi nói

- Mà..mày nói cá...cái gì ? – tên đó sợ xanh mặt nói

- Oh , tao ko ngờ mày bị điếc và bị cà lăm đấy , nào bây giờ thì buông tay vợ tao ra – anh nhìn tên đầu đàn nói bằng giọng lạnh lùng . Tên đó buông nhỏ ra , nhỏ đỏ mặt nói :

- Ai là vợ anh chứ ?

- Em chứ ai nữa ! – anh mỉm cười với nhỏ . Mấy người xung quanh há hốc mồm ra vì từ trước tới giờ anh chưa làm vậy với ai . Mấy đứa con gái xịt máu mũi , đứng ngây ngất nhìn anh – Nào , đi lên bắt đầu cuộc thi đấu thôi – nói xong anh kéo tay nhỏ lên bực , nhỏ đỏ mặt đi theo

- Bây giờ tôi xin tuyên bố cuộc thi giữa chủ nhân VampireDark và chủ nhân của VampireBlack xin được phép bắt đầu , đầu tiên là phần thi đấu võ mồm – anh nói một lèo vào cái mi ới thay

- Luật hai người sẽ đấu qua đấu lại , khi nào đối thủ đuối ý tưởng , ko còn gì để nói coi như thắng . 3 ba đề tất cả , 2 người muốn đấu cả 3 đề hay chỉ đấu 1 đề ? – nhỏ nói luật chơi rồi hỏi hấn với nó

- 3 đề - hấn và nó lạnh lùng đồng thanh trả lời tập 1

- Rồi bây giờ là đề thứ nhất liên quan tới đồ ăn rồi mấy bạn muốn nói cái gì cũng được nhưng phải liên quan tới đồ ăn vị của nó và hình dáng – anh nói
 - Đã hiểu – nó và hấn lạnh lùng đồng thanh trả lời tập 2
 - À , bây giờ ai nói trước đây ? – Ái hỏi
 - Ko biết - nó và hấn lạnh lùng đồng thanh trả lời tập 3
 - Vậy oăn tù xì nhé , ai thua nói trước – anh ra ý kiến
 - Tùy - nó và hấn lạnh lùng đồng thanh trả lời tập 4 . Nó và hấn oăn tù xì , ôi nó ra bao hấn ra kéo , nó thua , nó nói trước
 - Bánh gato – nó lạnh lùng nói
- Hấn trả lời nhanh cực , còn lạnh lùng nữa nó vừa dứt lời là hấn nói
- Hình tròn , ko thích – hấn trả lời
 - Ai quan tâm tới anh ko thích hình tròn
 - Thì tôi nói hình tròn có nhiều nghĩa
 - Con trai gì mà khuôn mặt lạnh như đá
 - Tôi như vậy đỡ hơn cô , người gì mà lùn như trái chuối
 - Tôi lùn kệ tôi , liên quan gì tới anh đồ óc như hạt tiêu
 - Cô nói tôi óc như hạt tiêu thì cô cũng vậy vì tôi và cô đều là con người , trừ khi cô là thứ gì khác
 - Anh ... - nó trừng mắt nhìn hấn . Còn hấn chỉ nhếch mép cười lạnh lùng . Còn nhỏ với anh . 2 người cười đau cả bụng vì tính trẻ con của nó và hấn . So sánh người lùn như trái chuối , óc như hạt tiêu . Chưa thấy người nào mà giàu trí tưởng tượng như 2 vị chủ nhân này . Sau khi cười xong anh nói :
 - Đề thứ 2 là tôi và Ái sẽ ra câu hỏi ai trả lời nhanh và nhiều nhất là thắng – anh nói giọng vẫn còn một chút buồn cười
 - Sẵn sàng , bắt đầu – Ái nói
 - Hãy cho biết $1+2=3$ khi nào ? – anh hỏi
 - Khi nó sai - nó và hấn lạnh lùng đồng thanh trả lời tập 5
 - Con vịt nào đi bằng 2 chân ?
 - Vịt nào cũng đi bằng 2 chân – nó và hấn lạnh lùng đồng thanh trả lời tập 6
 - Bạn ghét ai nhất trên đời ? – Ái hỏi mà nhìn hấn và nó một cách nham hiểm , anh cũng vậy . Nó nghe câu hỏi này bỗng giật mình . Nó nghĩ :
 - “ Mình cũng ko biết mình ghét ai nữa ! Nhưng mình thấy hồi đầu mình ghét hấn ta lắm mà , sao bây giờ cảm giác ấy lại biến mất ? ” – nó gãi đầu suy nghĩ về người mình ghét . Còn hấn , hấn cũng đang “ đấu tranh ” với suy nghĩ . Sau một hồi suy nghĩ hấn và nó đồng thanh lạnh lùng đáp tập 7 :
 - Ko biết
 - Các bạn đã trả lời các câu hỏi của đề 2 rất nhanh , gọn , lẹ . Tỷ số bây giờ là 2-1 . Tiếp theo là đề 3 – anh nói bằng giọng lạnh lùng pha lẫn ầm ập . Có phải vì người con gái đứng cạnh anh chăng ?
 - Nội dung đề 3 là 2 bạn sẽ chửi nhau cho tới khi đối thủ ko còn từ ngữ nào để chửi – Ái nói giọng vui vui
 - Đồ khùng – nó mở mồm
 - Điên – hấn ngắt gọn 1 câu
 - Biến thái – nó lạnh lùng

- Less – hấn lạnh gấp đôi nó
- Gay – nó liếc hấn bằng ánh mắt tức giận
- Heo – hấn chả đề tâm
- Nhiễm máu não – nó chả thèm nhìn chữ hấn
- Nhiễm sắc thể - hấn đáp tỉnh bơ
- Đột biến gen
- Gen vượt hơn gen trội
- Anh ...anh - nó hết từ , tròng mắt nhìn hấn
- Cô bị cà lăm ? – hấn nhếch môi hỏi
- Hừ , tôi quyết tâm ko thua anh – nó bực mình nói
- Phần 1 kết thúc người chiến thắng là chủ nhân tổ chức VampireBlack Lí Nhất Nam – anh nói giọng ầm áp . Còn nó thì tức ko chịu nổi . Từ trước tới giờ nó đấu võ mồm chưa thua ai , vậy mà hôm nay lại thua một người đáng ghét như vậy . Nó bực mình leo lên xe với nhò phóng về bản doanh của tổ chức . Tối phòng nó leo lên giường ngủ khò khò vì một lí do : Ngủ để có sức thắng tên đáng ghét đó .

5. Chương 5

Chương 5 : Câu hỏi ko trả lời được

Nó nói là ngủ với lí do : Ngủ để có sức thắng tên đáng ghét đó nhưng nó nằm mắt cứ mở thao láo suy nghĩ về hấn . Những hình ảnh lạnh lùng của hấn cứ hiện lên trong tâm trí nó . Nó bật dậy , lắc đầu :

- Tại sao lại nghĩ tới tên đáng ghét đó chứ ? - nó lẩm bẩm . Vậy biết ngủ ko được nó dắt xe đạp chạy quanh công viên hóng mát . Chạy xe đạp mà đầu óc nó cứ nghĩ về hấn . Nó lấy tay xoa đầu , dựng xe bên bờ sông Queensland nó chống tay ra sau ngẩng mặt lên trời để mình hòa vào thiên nhiên . Mỗi khi buồn nó đều ra đây để gió cuốn trôi đi những chuyện buồn phiền của nó . Còn hấn ? Hấn sau khi thi với nó xong thì hấn cũng trở về bản doanh của tổ chức uống trà . Nhưng đầu óc hấn cứ nghĩ đến nó , những hình ảnh đáng yêu của nó cứ hiện lên trong tâm trí hấn . Hấn đi bộ ra chỗ hấn hay tới – chỗ mà hấn cho là thoải mái nhất , nơi đó có thể làm hấn thấy nhẹ lòng hơn . Đi trên đường ai cũng nhìn hấn (đẹp trai quá mà) hấn thì cứ lạnh lùng bước đi , hấn chẳng để tâm mấy chuyện đó . Từ trước tới giờ hấn vốn ghét con gái , vậy sao hấn lại nhớ tới nó ? Ko lẽ nó đã dần chiếm vị trí trong tim hấn , một chỗ rất quan trọng trong tim hấn ? Hấn đi này giờ cũng tới nơi cần tới rồi , quét mắt một cái sơ qua bờ sông , hấn tiến tới chỗ mà hấn hay ngồi , tới nơi hấn đã thấy có người ngồi chỗ hấn . Đây là lần đầu tiên có người ngồi chỗ hấn , chắc người này ăn gan trời . Hấn đứng sau lưng nó mà nó ko biết , hấn cứ im lặng đứng , còn nó vẫn ngồi hát bài hát nó thích tới khi hấn lên tiếng nó mới nhận ra có người đứng đằng sau mình :

- Hát đủ chưa ? – hấn hỏi giọng đủ lạnh và nhỏ để nó nghe thấy

Nó ngẩng mặt ra đằng sau , nhìn thấy hấn nó nở một nụ cười tỏa nắng khiến bao chàng trai quanh đó ngây ngất :

- Tôi hát xong rồi – nó dịu dàng trả lời

Quả thật hấn chưa bao giờ thấy nó dịu dàng như thế , một tia ngọc nhiên lóe lên ở mắt hấn , rồi lập tức thu lại ngay

- Chỗ tôi , cô đang ngồi – hấn nói ngắn gọn
- Có ghi tên anh ? – nó cũng ngắn gọn theo nhưng nó vẫn ầm áp hỏi

- Cô đứng dậy , tôi sẽ chỉ - hấn nói , rồi lôi nó đứng dậy , nó nhìn xuống chỗ mình vừa ngồi có chữ màu đen VampireBlack to đùng , vậy mà hồi đầu nó ngồi xuống nó ko thấy . Thấy có tên tổ chức của hấn được sơn ở đây nó nói :

- Vậy anh ngồi đi , tôi đang mệt nên ko muốn giành – nó nói giọng dịu dàng pha lẫn chút mệt mỏi , rồi xích qua một bên cho hắn ngồi . Hắn ngồi xuống , tay cũng chống ra sau . Nó thấy tình hình căng thẳng nên lên tiếng :
 - Anh hay thật , từ bé tới giờ đây là lần đầu tiên tôi đấu võ mồm thua người khác đấy – nó nói giọng ầm áp pha lẫn chút khâm phục
 - Cô là người đầu tiên dám ngồi chỗ của tôi – hắn nói lạnh lùng
 - Này sao anh lạnh lùng thế ? Tôi chỉ lạnh lùng khi cần thiết thôi , nhưng nếu tôi lạnh lùng cũng chưa bằng anh nhỉ ? – máu huyết kì của nó lại nổi lên
 - Việc này liên quan đến cô ? – hắn nhú mày , hỏi giọng lạnh lùng
 - Tôi chỉ muốn biết thôi – nó nói giọng tủi thân – Mà anh ăn tối chưa ? – nó hỏi , vì cái bụng nó đang biểu tình dữ dội
 - Chưa – hắn trả lời ngắn gọn
 - Vậy đi ăn tối với tôi đi đi đi nha ? – nó làm mặt ngây thơ
 - Ko – hắn nhần tâm làm tinh thần của nó suy sụp . Nó xiu mặt xuống cúi đầu ra về . Hắn thấy vậy liền kéo tay nó lên xe đạp của nó , chở nó đi tới nhà hàng . Trên xe , nó cứ cười mãi , hết cười lại hát , hết hát lại nói . Hắn đạp xe mà cũng thở dài vì nó . Tại sao hắn lại nhận lời đi ăn với nó cơ chứ ? Hắn dừng xe trước nhà hàng Zanders . Hắn và nó lên phòng vip của nhà hàng . Nó vừa ngồi xuống , định mở miệng gọi món nhưng nó dừng lại , quay sang hắn nói :
 - Ăn xong anh trả tiền nha ? – nó nói giọng dịu dàng nhất . Hiếm thật , từ khi sinh ra tính cách của nó vốn giống con trai , ko bao giờ nói năng dịu dàng . Nhưng hình như hôm nay nó dịu dàng hơi bị nhiều . Chẳng lẽ là vì hắn ?
 - Haizz , cô gọi đi tôi trả tiền – hắn thở dài vì đã dẫn nó đến cái nhà hàng sang trọng này , vì hắn biết nó mà ăn thì chắc ko ai sánh kịp . Nhưng từ trước tới giờ hắn có bao giờ mềm lòng vì con gái đâu nhỉ ? Sao hôm nay lại mềm lòng dẫn nó đi ăn ? Phải chăng nó đã chiếm một phần nào đó rất quan trọng trong tim hắn ? Một phần mà hắn ko thể làm mất ? Nhìn nó gọi món , nó gọi mà làm phục vụ chóng mặt . Hắn khẽ mỉm cười . Nó sau khi gọi món xong , cứ ngồi cười mãi . Sau khi đồ ăn ra nó cứ cầm đũa lên mà gấp , bỏ miệng , nhai và nuốt . Hắn từ đầu đến cuối ăn mỗi mấy miếng . Còn nhiều nó ăn hết . Ăn xong hắn đi tính tiền , còn nó thì lon ton ra xe chờ trước , hắn nói với cô thu ngân :
 - Tính tiền – giọng nói của hắn đã xuống tới mức lạnh nhất , vì cô thu ngân cứ nhìn hắn hoài
 - À , dạ của anh tổng cộng là 946 USD ạ - cô thu ngân nói , giọng pha lẫn chút xảo quyết
 - Tôi cho cô nói lại lần nữa – nó từ đâu nhảy vào , nói giọng lạnh băng
 - Dạ , của anh chị tổng cộng là 946 USD ạ - cô thu ngân can đảm nói lại lần nữa
 - Cô chắc chắn ? – nó thật sự hết kiên nhẫn
 - Vâng – cô thu ngân trả lời
 - Vậy bây giờ cô mang thực đơn ra đây – nó nói
 - Thưa , thực đơn trong quán đã hết
- Nó nhếch môi cười lạnh lùng , rút con smartphone gọi điện cho chủ của nhà hàng . Còn hắn này giờ vẫn bộ mặt lạnh lùng nhìn nó giải quyết vấn đề .Thực ra hắn đã biết cô thu ngân chém gió số tiền định lên tiếng ai ngờ nó giải quyết dùm hắn luôn . Một lúc sau , chủ nhà hàng đi ra , nó nói cho ông chủ nhà hàng nguyên một bài diễn văn dài thông lòng . Cô thu ngân thấy vậy lên tiếng nói :
- Các người ... thật ra các người là ai ? – cô thu ngân vừa chỉ vào mặt hắn và nó , cất giọng chanh chua
 - Cô đã chắc khi hỏi câu này ? – bây giờ hắn mới lên tiếng và giọng hắn cực lạnh , hơn nó
 - Hừ , tôi chắc - ả vênh mặt lên nói

- Ê nói zậy đủ rồi , đưa thẻ đây coi ! – hấn quay sang nó , nhú mày
- Hả ? À , ờ , chờ chút ! – nó nói rồi đưa tay vô bóp lấy thẻ đưa cho hấn . Hấn cũng lấy thẻ của hấn ra , đơ 2 cái thẻ lên . Cô thu ngân xanh mặt nhưng vẫn vênh mặt nói mặc dù trong lòng rất sợ hãi :
- Các người là người của VampireDark và VampireBlack ? Các người giữ chức vụ gì trong đó ? Tôi nghĩ các người chỉ có nước làm người hầu cho chủ nhân 2 tổ chức ấy - ả hất mặt lên
- Oh , cô nghĩ thế sao ? – nó nhếch môi cười lạnh lùng – Vậy phiền cô đây tra trên internet giúp tôi Trương Hạ Băng và Lí Nhất Nam là ai , thưa cô – nó làm ra vẻ cung kính
- Ả nghe vậy , mở máy tính lên tra . Ả xanh tra xong xanh mặt , ko nói nên lời :
- Các ...các người là ...là bang chủ 2...2 bang đó ? - ả nói lấp bắp
- Chứ cô nghĩ là ai ? – hấn nói giọng lạnh lùng . Nói xong hấn rút con SamsungGalaxyS5 ra , gọi cho ai đó cất giọng lạnh lùng :
- Ê mày , thu ngân nhà hàng Zanders , sa thải , tan gia bại sản
- Ok – đầu dây bên kia trả lời lạnh lùng ko kém
- Đi về - nó kéo hấn ra xe . Hấn chiều nó nên đi ra xe chở nó về , còn chiếc xe đạp vứt luôn . Trên xe , không khí im lặng bao trùm . Nó thấy thế lên tiếng :
- Cảm ơn anh nha – nó ngại ngùng , dịu dàng nói
- Cảm ơn ? Chuyện gì ? – hấn nhú mày lạnh lùng nói
- Chuyện anh dẫn tôi đi ăn – nó trả lời thẳng thắn
- Nếu là chuyện đó thì khỏi cần – hấn vẫn vậy , vẫn lạnh lùng
- Nè , anh đừng lạnh lùng với tôi được ko ? Anh lạnh lùng với ai thì được , chứ tôi thì anh đừng lạnh lùng , tôi ko thích – nó nhìn hấn nói giọng năn nỉ pha lẫn chút dịu dàng . Hấn im lặng , ko trả lời . Ánh mắt hấn sâu và vô hồn , khuôn mặt lạnh lùng . Nó tủi thân cúi mặt xuống . Hấn bây giờ mới mở miệng nói :
- Được , nếu cô muốn vậy – hấn nói giọng vẫn lạnh lùng nhưng pha lẫn chút cảm xúc . Nó cảm nhận được , chỉ mỉm cười rồi chìm vào giấc ngủ . Còn hấn chạy xe tới bản doanh của hấn , bế nó vào phòng mình , đặt lên giường ngắm nó ngủ . Cất giọng nói :
- Ko hiểu sao , tôi lại thấy mình ko thể lạnh lùng với em , phải chăng em đã chiếm một vị trí quan trọng nào đó trong trái tim tôi ? Một vị trí tôi ko thể cho ai thay thế được , ngoại trừ em . – hấn nhìn nó bằng ánh mắt triu mến , tay vuốt mái tóc xanh lam nhạt dài óng ả của nó . Hấn luôn suy nghĩ về câu trả lời này , nhưng ko tìm ra đáp án . Hấn khẽ mỉm cười rồi trải nệm xuống đất nằm .

6. Chương 6

Chương 6 : Thi đấu (II)

Sau khi ngủ một giấc dài ở nhà ... hấn . Nó vươn vai tỉnh dậy . Ngó qua , ngó lại , thấy cảnh lạ hoắc , nó nghĩ :

- “ Ủa , đây là đâu ta , giàu hơn bản doanh của tổ chức mình luôn , hok lẽ mình bị bắt cóc ? Mà bắt cóc làm gì ở trong cái phòng sang trọng này ? Cái giường còn êm hơn giường mình . – nó nhú mày suy nghĩ

Vừa lúc đó , cánh cửa phòng từ từ mở ra nó nhảy xuống giường thủ thế võ . Nó định đá một cái nhưng may , nó kịp nhìn thấy hấn đi vô nên hạ thủ . Hấn bước vô , vẫn khuôn mặt lạnh lùng . Hấn nói :

- Cô định ko đi thi ? – hần nói giọng pha chút âm áp . Vì hần vẫn nhớ lời hứa hần hứa với nó ngày hôm qua .

- À , tôi quên mất , mà tôi đi xe tôi hay xe anh ? – nó mỉm cười , gãi đầu , nói dụi dàng

- Tùy cô , tôi ko biết – hần nói tỉnh bơ

- Oh , vậy tôi đi xe anh , hihi – nó nở một nụ cười tỏa nắng . Làm ai đó phải rung động .

Sau khi ăn sang , nó và hần lên chiếc Ferrari California màu trắng phóng tới Ring of death – nơi các vụ đấu đẫm máu đã xảy ra ở đây . Tới nơi , nó bước xuống . Ai cũng phải nhìn nó , hôm nay mái tóc màu xanh lam nhạt được buộc gọn ra đằng sau , cái mái chéo được nó cài băng đô ra đằng sau . Nó diện một cái quần đùi bụi và cái áo xách nách màu bạc , cổ mang sợi dây chuyền tổ chức . Đôi giày bata hiệu Converse màu xanh dương đậm . Nhỏ và anh thấy nó liền chạy tới :

- Sao hôm qua ko về tổ chức , làm tao lo muốn chết – nhỏ nói giọng hờn dỗi

- Sáng nay Ái bắt anh tới đây sớm để chờ em đó ! – anh cốc iu lên đầu nó một cái

- Ui da , hôm qua em đi dạo rồi đi ăn rồi em gặp Nhất Nam ở đó rồi tụi em nói chuyện rồi- nó đang thao thao bất duyệt thì anh hai nó đã chặn giọng :

- Em thôi cái liên khúc rồi rồi của em đi , vô thi kìa – anh chỉ tay lên sàn đấu

- Umk , lên đây – nói rồi nó bước lên sàn đấu . Anh nó nói giọng lạnh lùng khác hần lúc nãy :

- Đánh khi nào đối thủ ko đánh được nữa , coi như thua – anh nói

- Xin mời các chủ nhân và bang chủ của các tổ chức , bang phái khác tới khán đài – nhỏ nói giọng cung kính , Các chủ nhân và bang chủ nghe vậy liền trật tự , giữ bộ mặt lạnh lùng tiến vào khán đài .

- Trận đấu bắt đầu – anh nói giọng lạnh lùng . Anh vừa dứt lời nó đưa chân lên đá cú karate cực chuẩn . Nhưng đó là đối với người khác , đối với hần cú đá này là chuyện bình thường . Hần nhanh gọn né một cái chính xác ko có sơ hở . Nó xay người gạt chân , hần một lần nữa né được cú gạt chân hiểm hóc của nó . Nhỏ nhìn nó đấu với hần nhỏ biết nó ko tung ra hết lực vào những đòn nó ra . Hần bây giờ mới ra tay , chờ nó ra đòn hần dung một tay đỡ tay nó một tay khóa tay nó lại . Nó ko nhúc nhích được trong tay hần , nó chỉ nhú mảy . Nó thở dài , cúi đầu xuống , mái tóc nó xòa xuống . Thấy vậy , nhỏ nói :

- Chủ nhân tổ chức VampireBlack thắng – nhỏ nói giọng lạnh lùng

Còn các chủ nhân và bang chủ của các tổ chức và bang phái khác ko dấu nổi sự ngạc nhiên trên khuôn mặt lạnh lùng . Một người nổi tiếng lạnh lùng , vô tình , tàn nhẫn nhất trong giới hắc đạo lại lên sàn đấu thi với một người con gái mà chỉ phòng thủ và khóa tay ? Trong giới hắc đạo mọi người đều biết hần vốn ghét con gái mà . Một chủ nhân lên tiếng nói :

- Nam chủ nhân , tại sao Nam chủ nhân ko giết Băng chủ nhân luôn mà lại tha cho Băng chủ nhân ? Nam chủ nhân trước giờ vốn ghét con gái mà ? – tên đó vừa nói vừa liếc nó .

Nó cảm nhận được ai đang liếc mình nên quay đầu lại . Từ nãy giờ nó đã nghe hết những lời tên đó nói . Nó cũng có chút ngạc nhiên , từ trước giờ nó ko biết hần ghét con gái , vậy mà hần lại tốt với nó , tại sao vậy ? Nhưng về ngạc nhiên đó lập tức thu lại . Nó còn chưa mở miệng , hần đã nói :

- Liên quan tới chú ? – hần nói giọng cực lạnh lùng . Nhưng thật ra lúc đó hần cũng ko biết tại sao mình lại ko muốn giết người con gái đang đứng trước mặt . Bản thân hần ko cho phép hần làm vậy . Như thế nếu lúc đó hần giết nó thì hần sẽ bị mất một thứ gì đó rất quan trọng trong cuộc đời hần .

- À ko , tôi chỉ tò mò thôi , vì từ trước giờ Nam chủ nhân đây ko bao giờ tha cho người con gái nào dám đụng đến Nam chủ nhân mà – tên đó nói giọng pha lẫn chút sợ hãi

- Long chủ nhân à , thì ra xúi dại sau lưng người khác là tác phong của Long chủ nhân ? – nó nói giọng lạnh lùng còn pha chút cung kính

- Oh , tôi có xúi dại ai à , thưa Băng chủ nhân ? – Long nói lại , giọng có chút tức giận

- Oh vậy tôi cứ tưởng anh mới vừa sai Nam chủ nhân giết tôi ấy chứ ! – nó đánh lại bằng giọng lạnh lùng . Đến nước này hần mới lên tiếng :

- Long chủ nhân , tò mò ko tốt , chết là vừa – hần nói rồi rút con SamsungGalaxyS5 ra gọi điện ột người – Bạch Tiểu Long , tiêu diệt , tổ chức cử người quản lí – xong việc hần lôi nó vào chiếc Ferrari California màu trắng phóng tới đâu ko biết . Để lại ọi người những dấu hỏi to đùng . Riêng anh vẫn bộ mặt lạnh lùng , nhỏ thấy vậy liền nó :

- Trương Hạ Thiên – 3 từ ngắn gọn phát ra từ miệng nhỏ , anh đã hiểu

- Thì hôm qua con Bằng nó đi công viên gặp thằng Nam Bla....bla.....bla – anh kể hết cho nhỏ nghe . Nghe xong nhỏ nở nụ cười tươi tắn làm ai đó khẽ mỉm cười trong lòng . Còn hần và nó ? Hần đang phi nước đại trên đường , bỗng mở miệng hỏi và đó là lần đầu tiên hần quan tâm tới một người lạ là con gái :

- Tay cô có sao ko ? – hần nói giọng tuy vẫn lạnh lùng nhưng vẫn có chút lo lắng

- À ko sao , mà sao anh biết tôi bị thương ? – nó ngây ngô hỏi

- Mắt tôi ko có mù – hần nói giọng bực mình

- Hihi , mà sao lúc đó anh ko đánh chết tôi ? – nó hỏi giọng có chút vui mừng

- Ko thích – hần nói tỉnh bơ

- Umk – nó thấy hơi thất vọng khi nghe câu trả lời của hần

Hần đang chạy xe , bỗng nhiên chụp lấy cái tay đau của nó . Tại do hồi nãy hần mạnh tay quá , nhưng nó ko nói cho hần biết . Bây giờ hần lại đụng tới vết thương của nó ko đau mới lạ , nó la như cháy nhà :

- AAAAAAA , đau quá – nó nhăn mặt nhìn hần

- Ko bị sao của cô đây á hả ? Ko bị sao mà tay bầm như thế này à ? Đi bệnh viện – hần nhíu mày , quát nó

- Tôi ko sao mà – nó cúi đầu xuống , nói giọng tủ thân

- Bằng – hần nói giọng ko thể phản kháng

Nghe hần nói vậy , nó đành ngậm ngùi nghe lời . Hần đã bực mình lắm mới gọi thẳng tên nó ra , tốt nhất ko nên làm hần tức giận . Tới bệnh viện , hần nói giọng lạnh lùng :

- Làm cô ấy khóc , đau , bị thương thêm ở phần nào thì qua chỗ khác mà làm – hần nói , chẳng thèm nhìn ông bác sĩ

- Vâng ạ ! – ông bác sĩ sợ hãi nói

Nó theo ông bác sĩ vào phòng khám , sau 10 phút nó đi ra , tay đã băng mấy lớp . Hần chỉ nhíu mày ko nói gì , kéo nó về nhà . Nó cứ tưởng hần chở nó về bản doanh của tổ chức hần . Ko ngờ hần lại chở nó về bản doanh của tổ chức nó . Về tới tổ chức , nó thay đổi sắc mặt trở nên lạnh lùng . Nó bước vô cổng 2 hàng người định cúi xuống chào nó nhưng một tia kinh ngạc lóe lên trong mắt họ rồi lập tức thu lại ngay . Hành động đó ko qua khỏi mắt nó , hần cũng vậy . Nó mở miệng nói :

- Người quen , các chú và các chị cũng biết là ai rồi mà ! – nó nói giọng lạnh lùng pha lẫn ầm áp

- Chào mừng 2 vị chủ nhân về - 2 hàng người sau khi nghe nó nói liền cúi đầu cung kính chào

Nó đi vô phòng , hần cũng đi theo . Thấy hần đi theo mình , nó liền nói :

- Anh vô phòng tôi làm gì ? – nó nhăn mặt hỏi

- Thích thì vô – hần trả lời tỉnh bơ

Hần vô phòng nó , ngồi lên chiếc ghế gỗ , kế bên có tách trà ô long . Còn nó thì nằm lên chiếc ghế sofa coi tivi .

Sorry các bạn nha , tại mấy bữa nay thi tốt nghiệp nên ko có thời gian viết truyện , truyện ra trễ nữa . Mong các bạn thông cảm và luôn ủng hộ mình nha ! =^.^=

7. Chương 7

Chương 7 : Người bạn lâu năm ko gặp

Trong lúc nó ngủ (nó coi tivi ngủ quên ạ) , hắn đi tham quan bản doanh của nó . Đi tới đâu hắn đều được mọi người cung kính chào . Hắn thì chẳng để tâm , cứ lạnh lùng bước đi tới nơi hắn cần đến . Đi qua các dãy hành lang sang trọng . Hắn đứng trước một căn phòng . Mở cửa , bước vào như ở nhà của mình . Căn phòng bao phủ màu đen rùng rợn . Trong phòng chỉ có duy nhất một cái bục đựng một quyển tập và một bộ bàn ghế kê bên . Ở trên còn có một cái đèn sang trọng . Hắn tiến tới , mở quyển tập ra . Có một tia kinh ngạc xẹt qua mắt hắn . Thì ra đây là nơi nó viết nhật kí và quyển tập hắn đang cầm chính là nhật kí của nó . Hắn mở ra , đọc bình thường . Trang đầu tiên nó viết :

Ngày.../tháng.../năm...

Hôm nay , sắp xa thân yêu rồi , sắp trở về bản doanh của tổ chức ở tận bên lục địa Australia í . Ôi , biết vậy mình thành lập tổ chức ở rùi . Mà cũng vui vì bên đó , nhờ Ái có thể gặp lại người nhỏ luôn mong thấy được nụ cười , ánh mắt của người đó . Mình còn được gặp anh hai nữa . Nghe nói anh hai đang làm phó tổ chức của cái tổ chức nào đó , lớn hơn tổ chức của mình nữa chứ .

Ngày.../tháng.../năm...

Haizz , hôm nay ăn trúng cái gì mà xui thế ko biết . Va phải ai ko va . Va đúng chủ nhân của tổ chức VampireBlack , anh hai là phó tổ chức ko phải chủ nhân. Mà tên mình va phải là chủ nhân . Mà tên ấy nhìn lạnh lùng lắm . Mà hắn ta rất đẹp , có khi còn hơn mình ấy nhỉ ? Anh ta là Lí Nhất Nam . Con trai của chủ tịch tập đoàn B.I lớn nhất thế giới . Vậy là mình liều mạng thi đấu với anh ta . Cầu mong mình ko phải đi gặp ông bà tổ tiên trước tuổi .

Ngày.../tháng... /năm...

Hôm nay , thi đấu võ mồm với hắn ta . Thua từ trên xuống dưới luôn . Đây là lần đầu tiên mình thua một người . Trước giờ về đấu võ mồm có thua ai đâu nhỉ ? Mệt , suy nghĩ nhiều làm gì , đi ngủ cái đã . Buồn ngủ từ sang tới giờ . Ngủ xong đi dạo ở công viên gặp hắn . Mình với hắn đi ăn , có cô thu ngân chơi chém gió số tiền . May mà mình có tính trước khi gọi món . Mà mình ăn cũng đâu có nhiều đâu . Ít xỉn à (ít ...chết liền)

Ngày.../tháng... /năm

Ngủ dậy , cảnh vật lạ hoắc . Thì ra ở bản doanh tổ chức hắn . Hôm nay thi đấu võ tự do với hắn . Lúc thi hắn ko đánh mình cái nào . Mình có ra đòn nhưng ko trúng , hắn né rất chính xác và nhanh . Lúc đi trên xe , hắn có hỏi thăm mình . Lúc đó , tự nhiên mình thấy vui lắm , ko biết vì sao . Hắn chở mình tới tận bệnh viện , tại lúc này hắn khóa tay mình chặt quá nên bị bầm chút xíu à .

Đọc xong nhật kí của nó , tìm hắn bỗng rung động . Đi ra khỏi căn phòng hắn tới phòng trà ngồi nhâm nhi li trà ô long . Nó lúc này cũng dậy rồi , đi tìm hắn mới biết hắn đang ở phòng trà . Li trà ô long hắn đang uống là do chính tay nó pha . Nó pha rất ngon , khác hẳn những người ở bản doanh tổ chức pha cho hắn . Uống vô còn vị ngọt ngọt ở đầu lưỡi . Ái và Thiên giờ cũng về tới bản doanh tổ chức nó . 4 Tụi nó nói chuyện vui vẻ . Thì một cô gái có dáng chuẩn S , cao bằng nó , mái tóc màu nâu óng ả dài ngang lưng , đôi mắt xanh lá long lanh đẹp gần bằng nó và nhỏ . Nó và nhỏ quay đầu ra nhìn , tụi nó la lên , chạy lại ôm cô gái ấy nói giọng vui vẻ :

- AAAAA , Ân , mày về rồi nhớ mày quá , đi Mỹ mấy năm mà ko có một tin tức hay lá thư gì về mày – nhỏ ôm Kiều nói giọng vui sướng

- Oh , Đại Tử của VampireDark đi thì ko có một lá thư gửi về , mà về thì cũng ko báo , tao giận – nó nói giọng giận dữ

- Thôi mà , tao biết lỗi rồi , tha cho tao đi mà Ayame – Ân nói giọng năn nỉ (Ayame là tên Nhật của nó , nhỏ là Akiko còn Ân là Yori . Vì 3 tụi nó trước đây đều ở bên Nhật để hoàn thành cái công trình mà ba nó bắt tụi nó phải làm nên tụi nó lấy tên Nhật luôn)

- Mà anh chàng đằng sau mày là ai thế ? – nhỏ chỉ chỉ vào anh chàng đứng sau Ân . Đó là một anh chàng đẹp trai , mái tóc màu đen mượt , đôi mắt màu đỏ rất đẹp
 - À , đây là Hải Thái Nhân , bạn tao , người VN chính gốc luôn á – Ân giới thiệu
 - Chào mọi người – Nhân bước lên trước Ân , vui vẻ chào
 - Umk , chào mình là Trương Hạ Băng – nó dơ tay ra tỏ ý muốn bắt tay với Nhân . Nhân cũng dơ tay ra . Khi 2 người chuẩn bị bắt tay nhau ... Xệt . Nó rung mình nhìn về phía hấn . Hấn đang liếc nó bằng với ánh mắt lạnh lùng . Nó vội vàng rút tay lại . Nhân ko dấu nổi vẻ khó hiểu . Từ trước giờ hấn có vậy đâu
 - À , thì ra đây là Băng chủ nhân lòng lầy trong giới hắc đạo mà mọi người từng nhắc đến sao , thật hân hạnh được gặp Băng chủ nhân ở đây – Nhân nói và nở một nụ cười
 - Còn tôi là Ngô Khả Ái – nhỏ giới thiệu ngắn gọn , nhỏ chẳng thèm dơ tay ra bắt
 - À , mấy anh , đây là Triệu Vương Kiều Ân , bạn tụi em , mới từ Mỹ về
 - Ờ - hấn và anh trả lời cho có
 - Còn anh chàng kia là ... - nó đang định nói thì hấn chen vào :
 - Khởi giới thiệu – hấn trả lời lạnh lùng
 - Tên kia , mày lại đây – anh chỉ vào mặt Nhân hất tay lại
- Nhân thấy vậy tiến tới nở nụ cười tỏa sáng , nói :
- Hello , lâu rồi ko gặp 2 vị chủ nhân lòng danh đây – Nhân nói giọng đùa giỡn
 - Tao đập mày chết – hấn nói giọng lạnh lùng
 - Mày đi mà ko thư , về mà ko báo , chịu phạt là chính xác nhất – anh nói giọng kiên định
 - Ủa , mấy anh biết nhau hả ? – nó , nhỏ và Ân đồng thanh
 - Thì cái thằng này là con trai chủ tịch tập đoàn S.I lớn thứ 5 thế giới , mai mốt nó là người thừa kế ngôi vị chủ tịch nên qua Mỹ du học . Thằng này là Đại sư phụ của tổ chức anh . Hấn ta có biệt danh rất hot mà cô gái nào phải lòng thằng này chắc đau lăm đây ! Biệt danh đó là ... um um – anh đang định nói thì Nhân bịt miệng anh lại
 - Ai đánh mà mày khai hả thằng kia ? – Nhân quát
 - Hi , tao kể chứ tao đâu có khai ra đâu – anh nở một nụ cười làm tim ai đó đập nhanh
 - Tụi bây thôi đi , bây giờ phạt cái gì ? – hấn bây giờ mới lên tiếng , nhưng cái giọng vẫn vậy đều đều , ko lên cũng ko xuống , vô cùng lạnh lùng . Có lẽ 2 từ lạnh lùng đã hóa băng con người và trái tim hấn . Vậy mà bây giờ trái tim và con người bằng giá ngàn năm ấy sắp tan chảy chỉ vì một con nhóc ham ăn , ham ngủ , lạnh chanh , lóc chóc .
 - Ăn là nhất – tụi nó đồng thanh tập 1 . Vì tụi nó rất thích ăn , nhất là ăn kem . trong ba tụi nó đứa ăn giỏi nhất là nó .
 - Nhưng ... - tụi hấn đồng thanh nhăn mặt nói , nhưng chưa kịp nói tụi nó đã xen vào :
 - Im lặng là đồng ý , lên tiếng là nhất trí , cãi lại là đồng tình , thanh minh là thú nhận cho tụi này đi ăn – tụi nó đồng thanh tập 2
 - Haizz , vậy ăn gì ? – tụi hấn buộc phải thở dài và đồng ý . Hấn vẫn còn ý để đấu lại nhưng mà hai thằng bạn của hấn nói vậy thì hấn ủng theo luôn . Chứ người như hấn sao lại đấu võ mồm thua tụi nó được . Hấn từng đấu võ mồm lại nó – người giỏi đấu võ mồm trong ba đứa tụi nó . Sao lại ko đấu thắng được ba người tụi nó .
 - Ăn kem – tụi nó đồng thanh tập 3

- Vậy đi thôi nhanh lên – hấn đứng dậy kéo tay trái nó đi ra gara (tay phải của nó đang đau chưa hồi phục nếu muốn biết tại sao thì xem lại chương 6) . Tụi kia cũng mỗi đứa một xe mà chạy . Hấn vẫn là Ferrari California màu trắng toát . Nó ko phản đối vì hấn lấy cái xe màu này và hiệu này . Vì có 2 lí do là : Khi đua xe trên “ đường đua đẫm máu ” nó vẫn dùng xe hiệu này và màu trắng là màu nó thích . Anh và nhỏ là một con BMW màu cam chói lóa . Nhân và Ân là một chiếc Lexus màu vàng chói ko kém gì xe của anh và nhỏ mặc dù đây là trời tốt chứ ko phải trời sang . Tụi nó bước vào xe , chưa kịp thắt dây an toàn tụi hấn đã rồ ga vọt nhanh làm tụi nó đứng tim . Như biết có lời thách thức muốn gửi đến mỗi người . Tụi hấn nhún ga . Cuộc đua xe của tụi hấn bắt đầu . Nó thì cứ tỉnh bơ nghe nhạc , nhỏ thì đọc manga còn Ân thì ăn kẹo , chả để tâm tới chuyện xung quanh . Hấn luồn lách , đánh vòng từa lưà hột dừa và cuối cùng dừng tại một quán kem lớn nhất lục địa Australia . Kết quả cuộc thi hấn về nhất , anh về nhì , Nhân về ba . Tụi nó kéo tụi hấn tới phòng vip , nó bắt đầu công việc , nó cầm thực đơn lên , liếc qua một cái , sau khi đã nắm bắt giá cả , nó mở miệng đầu tiên và nó chỉ kêu inh nó và hấn . Nó biết hấn ăn gì cũng được nên kêu một lèo làm bà cô phục vụ chóng mặt :

- Cho 2 sôcôla , 2 vani , 3 dừa , 2 bịch bánh tráng trộn , 2 ô long , 4 bịch bánh snack , 2 cây kẹo mút , à quên cho thêm 1 đĩa trái cây ướp lạnh và yogurt đá , em cảm ơn chị - nó nở nụ cười rạng rỡ (ăn là vui à)

- Cho em 2 táo , 3 dừa , 1 sôcôla , 3 bịch bánh snack , 4 cây kẹo mút , dừa hấu ướp lạnh , à cho em 1 li trà phổ nhĩ nữa nha chị - nó mới dứt lời nhỏ đã lên tiếng gọi món

- Chị ơi ! Cho em 3 dâu , 2 táo , 1 dừa , 5 snack , 2 kẹo mút , đủ đủ ướp lạnh , cho em thêm một li trà Anh nữa , cảm ơn chị ạ ! – Ân lễ phép

- Ồ , mấy em chờ chút – bà cô phục vụ bước đi . Còn tụi hấn sau khi nghe tụi nó gọi món , tụi hấn tiếc thương cho cái túi tiền của mình , nghĩ :

- Haizz , biết vậy đưa đi ăn kem ở cái chỗ nào rề rề rồi , tự nhiên đưa vô cái quán kem này , đúng là xui mà – tụi hấn nghĩ trong đầu khổ , chỉ có mình hấn là mang nhiều tiền nhất trong đám vì hấn đã chứng kiến nó đi ăn với hấn như thế nào rồi . Anh cũng mang nhiều nhưng anh ko nghĩ nhỏ lại có thể ăn nhiều như cô em gái của anh được . Còn Nhân ? Nhân mang ko nhiều lắm (chỉ có 2 cái thẻ thôi à) , vì anh ko ngờ Ân lại ăn nhiều tới vậy , bên Mỹ Ân đâu có vậy đâu ? Sau ít phút món ăn được đưa ra , tụi nó ko cần biết những chuyện xung quanh cứ múc , đưa vào miệng và nuốt . Sau 10 phút đồ ăn tụi nó kêu ra hết sạch , chỉ còn li trà , mấy miếng trái cây . Bọn hấn ngạc nhiên , sao ko ăn hết và uống luôn mấy li trà đi . Chừa lại làm gì ?

- Sao ko ăn hết mấy miếng trái cây với uống hết mấy li trà đi ? – anh và Nhân hỏi hấn cũng ko thèm mở miệng

- Thiên này , anh uống đi , em kêu cho anh mà , em biết anh rất thích trà phổ nhĩ – nhỏ mỉm cười , dịu dàng nói

- Ồ , cảm ơn em – anh cũng mỉm cười đáp trả - một nụ cười làm ai đó rung động

- Nhân , uống đi , trà này Nhân thích lắm mà , Ân kêu cho Nhân uống đó – Ân dịu dàng nói và đẩy li trà qua cho Nhân

- Uầy , anh uống đi – nó nói giọng dịu dàng với hấn

- Ko uống – hấn nói giọng lạnh lùng pha lẫn dịu dàng (ông này biết giữ lời hứa gớm , nếu ko biết tại sao hấn dịu dàng với nó xin mời coi lại chương 5)

- Thôi trà này tôi kêu cho anh ấy , tôi biết anh thích uống trà ô long nên tôi kêu cho anh đó , uống đi – nó nói giọng năn nỉ

- Tôi thích cô pha hơn – hấn nói tỉnh bơ , nhưng câu nói tỉnh bơ đó đã khiến ai đó rung động và vui mừng

- Ha ... hả ? – nó hỏi lại giọng ngạc nhiên

- Ko nói lại lần nữa – hấn nhún mày nói

- Vậy về nhà tôi pha cho , giờ về ha ? – nó nói dịu dàng , trong lòng một cảm giác vui vui dâng lên

- Chị ơi tính tiền – Ân nói to

- Vâng – chị nhân viên đi tới . Chỉ đơ toàn tập với sắc đẹp mỹ nam của tụi hần . Chỉ cứ đứng như vậy

5 phút trôi qua

10 phút trôi qua

Lúc này đã có 10 cô nhân viên ăn mặt màu mè , son phấn lòe loẹt như con vẹt đứng chỗ bàn tụi nó và tụi hần . Những câu nói : “ anh ơi chụp với em một nha ? ” , “ anh đi chơi với em nha ? ” cứ bay vào tai tụi nó . Tụi nó đập bàn đứng dậy . Mọi câu nói dừng lại , bắt đầu có tiếng xì xầm bàn tán về tụi nó . Tụi hần lạnh lùng , liếc đám nhân viên đang ông ẹo đó . Việc này ko qua khỏi mắt tụi nó . Tụi nó ngồi xuống xem tụi hần xử lí ra sao . Tụi hần bắt đầu chiến thuật . Riêng hần vẫn lạnh lùng , ko nói gì . Anh và Nhân thấy vậy nên chơi một mình . Hàng loạt điện thoại , máy ảnh , ipad , máy tính bảng , vâng vâng và vâng vâng đang hoạt động hết công suất để chụp hình tụi hần . Hần liếc một cái lạnh lùng . Khí chất máu lạnh và bá đạo toát ra từ người hần , nó thấy vậy liền đứng dậy , đập bàn :

- Ai chụp hình thì chuẩn bị vào quan tài đi ! – nó lạnh lùng nói

Sau câu nói của nó hàng loạt các thiết bị điện tử được hạ xuống . Lúc này anh và Nhân mới chơi :

- Em nào lại đây anh đái ăn một châu – anh nở một nụ cười rạng rỡ nhưng giả tạo ko ấm áp như nụ cười anh dành cho nhỏ và nó . Nhỏ nhận ra điều này nên mới im lặng . Hàng loạt nhân viên ông ẹo tiến tới anh , đám nhân viên cứ ưỡn ưỡn rồi lại ưỡn . Khi đồ ăn được đưa ra anh lấy khay đồ ăn từ bà cô nhân viên tiến tới đám nhân viên đó . Anh giả bộ hất khay đồ ăn vào đám nhân viên . Nhân thấy thế cầm bình trà đổ vào tóc mấy người đó rồi làm giọng biết lỗi :

- A , anh xin lỗi anh vô ý quá – Nhân nói mà cười thâm trong lòng .

Còn đám nhân viên đó sau khi bị 2 người tụi hần tẩm bằng trà và kem thì quê quá nên bỏ chạy luôn . Sau khi đám người đó chạy đi hết tụi nó mới bò lăn ra cười . Tụi nó cười chảy nước mắt , tụi hần cũng vậy trừ hần ra ai cũng cười . Nhìn tụi nó cười như vậy , tụi hần trong lòng dâng lên một cảm giác vui vui khó tả . Phải chăng vì những nụ cười rạng rỡ và tỏa nắng như ánh sang mặt trời ấy ? Cười đã tụi nó về nhà , tụi nó quyết định tụi hần chở đi đâu cũng được miễn sao chỗ đó ngủ được . Tụi hần mỗi người một hướng . Tụi nó trên xe đã lăn ra ngủ . Hần chở nó về bản doanh tổ chức hần , anh thì chở nhỏ về bản doanh tổ chức nó còn Nhân chở Ân về một căn biệt thự nằm kế bên một khu vườn toàn là hoa tulip . Hần chở nó tới nơi quay sang nó , bế nó vô phòng hần , đặt lên giường . Hần trải nệm nằm ở dưới đất . Anh thì đưa nhỏ vào phòng nhỏ cho nhỏ nằm trên giường , đắp chăn cho nhỏ rồi xuống đất nằm , anh ko trải gì luôn , cứ thế mà nằm . Còn Nhân đưa Ân về phòng , cẩn thận đắp chăn cho Ân rồi về phòng mình ngủ . Nó đang ngủ thì bật dậy , xoa xoa mấy cái trên trán , như nhớ ra cái gì đó nó chạy thật nhanh xuống bếp . Nó vừa đi ra hần mở mắt nhìn lên giường ko thấy nó đâu , hần phóng ra khỏi phòng , ko biết mình chạy đi đâu , hần ko tự chủ được đôi chân mình được nữa . Một hồi , hần chạy xuống bếp thấy nó đang cặm cụi làm cái gì đó . Nó vừa làm xong , quay lại thấy hần đang đứng đó :

- Ủa Nhất Nam ? Anh uống đi , hồi nãy tôi hứa với anh rồi mà ! – nó dịu dàng nói và đưa li trà ô long tự tay nó pha cho hần

Hần cầm li trà , uống một hơi hết sạch . Uống xong , bỏ li trà xuống bàn nói :

- Ngon – hần lạnh lùng nhưng câu nói lạnh lùng này làm nó vui ko thể tả . Nó nở một nụ cười rạng rỡ

- Thật à ? – nó hỏi , trên môi một nụ cười rạng rỡ

- Thật đi ngủ đi – hần lạnh lùng nói nhưng trong đó có chút dịu dàng

- Umk – nó trả lời rồi nhảy chân sáo lên phòng . Nó nằm xuống giường chìm vào giấc ngủ . Nhưng trên môi vẫn còn nụ cười dịu dàng . Hần cũng lên ngủ .

8. Chương 8

Chương 8 : Đi học ? Oh no ! Đó là địa ngục trần gian .Vì ...

Hôm sau , khi những tia nắng chiếu qua những căn biệt thự . Nhỏ và Ân đã dậy từ rất sớm để nấu ăn . Còn nó vẫn đang nệm êm chăn ấm trên chiếc giường ko phải của mình mà là của hần . Đúng 8h00 hần lên phòng vẫn thấy nó còn ngủ . Hần thở dài , kéo tấm chăn ra khỏi người nó , nói giọng đều đều :

- Bây giờ cô có dậy ko ? – hần hỏi
- - vẫn ko trả lời
- Tôi đếm từ 1 tới 3 nếu cô ko dậy thì coi chừng với tôi – hần nói lại lần nữa – 1- hần đếm
- – nằm im bất động
- 2 – hần vẫn tiếp tục đếm

Tới đây nó mới bật dậy , nó vươn vai ngáp một cái dài

- Tôi dậy rồi đây – nó nói giọng còn buồn ngủ
- Đi đánh răng rửa mặt rồi ăn sáng – hần nói rồi đi ra khỏi phòng

Nó cũng vào WC là VSCN . Sửa soạn một hồi , nó cũng đi xuống ăn sáng . Khi đi xuống ngồi vào bàn ăn , tất cả món ăn được bày ra , toàn là sơn hào hải vị . Những món quý hiếm nhất trên đời . Đang ăn , thì tiếng chuông điện thoại bài live while we're young quen thuộc của nó reo lên . Nó dừng ăn , hần cũng dừng ăn . Đưa điện thoại lên bắt máy :

- Alo , mama à ? Gọi con có gì ko ? – nó nói giọng ầm áp
- Con lát nữa trở về ẹ , mẹ có chuyện cần nói – đầu dây bên kia giọng nói trầm trầm của một người phụ nữ vang lên
- Nhưng mà mẹ tụi con đang ... - nó phản bác , chưa nói xong mẹ nó đã chen vào
- Ko nói nhiều , chuyện này rất quan trọng , con kêu Ái , Ân và anh hai về luôn – mẹ nó nói giọng nghiêm khắc
- Dạ , con biết rồi – nó ỉu xiu nói rồi cúp máy

Hần này giờ đã nghe hết mọi chuyện nên lên tiếng nói :

- Cứ về , buồn gì chứ ? Tôi về theo cô – hần nói giọng lạnh lùng nhưng ầm áp đối với nó . Hần ko hiểu sao lúc đó lại nói ra câu ấy . Từ trước giờ hần có rãnh rỗi làm mấy việc như vậy đâu
- Umk , tôi biết rồi – nó nở nụ cười rất tươi rồi ăn tiếp . Sau khi ăn xong , nó bắt hần chở nó về bản doanh của tổ chức nó . Sau một hồi nghe nó lảm nhảm bên tai mình , hần mới đồng ý chở nó . Tới nơi nó chạy thẳng vào đại sảnh tìm mọi người . Mọi người thấy nó liền chạy lại hỏi :
- Làm gì mà vội vã thế ? – Ân nhú mày hỏi
- Lát tao sẽ thông báo , bây giờ đi tới chỗ tập trung – nó nói bằng giọng nghiêm túc , 2 nhỏ bạn của nó thấy vậy nên cũng hiểu ra chắc có chuyện gì quan trọng lắm nó mới nghiêm túc như vậy . 5 phút sau , tất cả mọi người đều tập trung lại . Nó , nhỏ và Ân bước lên bục ngồi vào đúng vị trí của mình , mấy tên kia thì đang đứng ở phòng camera . Nó lên tiếng nói :
- Bây giờ tôi sẽ vào vấn đề , vấn đề thứ nhất là các bộ phận công ti trên toàn Châu Á đang rất hỗn loạn vì cổ phiếu bị rớt giá . Vì vậy , họ sẽ tìm tới những công ti lớn và các tổ chức có tên tuổi trong giới hắc đạo xin giúp đỡ , tôi nghĩ ... chúng ta chỉ giúp những công ti nào cần thiết thôi , mọi người hiểu chứ ? – nó nói giọng lạnh lùng
- Hiểu ạ ! – tất cả người trong đại sảnh đồng thanh nói

- Vấn đề thứ hai , sắp tới chúng tôi sẽ đi một chuyến , có thể sẽ lâu về , nên trong thời gian chúng tôi đi , tôi giao trách nhiệm cho Tứ Dark , hãy giữ cho tổ chức ngày càng phát triển . – nhỏ nói giọng đều đều

- Mọi người đã hiểu , vậy thì chúng ta tan họp – Ân nói giọng có vẻ mệt mỏi . Tụi nó vừa đi xuống là tụi hấn chạy lại , nhất là Nhân . Nhân chạy lại đỡ Ân , lo lắng :

- Ân sao thế ? – Nhân nhăn mặt hỏi

- À ko sao , tại Ân ghét đi máy bay ! – Ân trả lời

- Bây giờ chuẩn bị về kia anh hai ! Mẹ kêu á ! – nó nói với anh

- Ok ! – anh nó trả lời bằng giọng đều đều

Tụi nó và tụi hấn đi thu dọn đồ đạc chuẩn bị đi về . Thật sự nói tụi nó hôm nay rất đẹp . Tụi hấn cũng rất đẹp , có khi hơn tụi nó . (để Kami giới thiệu sơ qua trang phục của tụi nó và tụi hấn nha !)

Nó : Nó diện một cái váy ngắn ngang đầu gối màu trắng , bên hông có cái nơ cũng màu trắng . Mái tóc màu xanh được nó buộc thành hai bên . Mỗi bên có một cái nơ nhỏ màu tím trông rất dễ thương . Cái headphone màu trắng . Đôi giày búp bê màu trắng . Tay đeo đồng hồ hiệu Casio cũng màu trắng . Sợi dây chuyền màu vàng của tổ chức . Cuối cùng là cái kính mát cũng màu trắng nốt (bà này toàn màu trắng)

Nhỏ : Nhỏ hôm nay cũng mặc váy . Chiếc váy ngắn ngang đầu gối giống nó nhưng là màu xanh nước biển . Mái tóc được nhỏ xõa tự nhiên . Đôi giày cao cổ màu đen dài hơn mắt cá chân một chút . Tay đeo đồng hồ hiệu Casio màu trắng . Cổ đeo dây chuyền của tổ chức .

Ân : Ân theo hai nhỏ bạn mặc váy theo . Nhưng cô mặc váy ngắn màu đen ngang đùi , bên trong còn mặc thêm một cái quần bó màu trắng dài tới đầu gối . Đôi giày bata hiệu Converse màu hồng . Tay đeo đồng hồ Casio màu trắng giống nó và nhỏ . Mái tóc nâu dài được buộc lên gọn gàng . Thêm sợi dây chuyền màu cam của tổ chức .

Tụi hấn thì vẫn quần Jeans , áo sơ mi . Tiến thẳng tới sân bay . Sau một hồi , xem vé máy bay và đã biết mình ngồi ở đâu , nó nói :

- 324e2 – nó nói hàng ghế của mình lên

- 324e3 , tao ngồi sau mày – tới lượt nhỏ lên tiếng

- 324e4 , tao ngồi sau mày nữa ! – Ân nói rồi đập vào vai nhỏ

Bây giờ tụi nó nhìn qua tụi hấn , tụi hấn thở dài đọc hàng ghế của mình

- 325e2 – hấn dứt tay vào túi quần thản nhiên đọc

- 325e3 – anh đọc cụt ngủn

- 325e4 – Nhân đọc cho có

- Ai cho anh ngồi cạnh tôi ? – tụi nó đồng thanh hỏi tụi hấn

- Muốn biết thì đi hỏi người đưa vé – hấn trả lời lạnh lùng thay cho hai thằng bạn

Ngồi vào máy bay , nó đeo headphone vào nghe nhạc . Hấn cũng vậy , nghe một hồi nhìn qua nó , nó đã ngủ từ lúc nào . Bây giờ trông nó thật đẹp , đẹp như thiên thần ấy . Hấn cứ nhìn nó . Bỗng nhiên , máy bay bị nghiêng , đầu nó tựa vào vai hấn . Hấn ko đẩy đầu nó ra , cứ để vậy cho nó ngủ . Ko hiểu sao hấn lại làm vậy . Hai cặp kia cũng vậy , trong khi tụi nó ngủ , tụi hấn mỗi người mỗi suy nghĩ , nhưng trọng tâm là người con gái ngồi cạnh mình . Sau 12 tiếng ngồi trên máy bay , tụi nó và tụi hấn bước xuống . Trước cổng đã có sẵn 3 chiếc Lexus màu vàng chờ sẵn . Nhưng lần này ko đơn giản là tụi nó leo lên xe cho tụi hấn chạy . Nó đang định mở miệng nói thì chuông điện thoại của hấn reo lên , hấn bắt máy :

- Alo – hấn lạnh lùng

- Nhất Nam , con bỏ cái thói lạnh lùng đi , về cho ta – người của đầu dây bên kia ko ai khác chính là chủ tịch tập đoàn B.I – Lí Bạch Khang kiêm luôn ba hấn , kiêm luôn một trong những người làm cho hấn nghe lời nhất .

- Con ở VN rồi – hấn đã giảm bớt phần lạnh lùng trong câu nói của hấn . Nó cảm nhận được
- Vậy thì con đi qua nhà chủ tịch Trương đi , ba sẽ ở đó chờ con – ba hấn nói
- Ok , con qua liền – hấn nói rồi cúp máy cái rụp
- Thôi , bây giờ quay lại vấn đề chính , tụi tụi muốn lái xe – nó chỉ vào cái xe nói
- Tùy – hấn trả lời ngắn gọn . Nhưng nó hiểu là hấn đã đồng ý cho tụi nó chạy xe

Tụi nó leo lên xe , gạt cần số , nhấn ga và phóng về nhà . Tụi nó trên đường cứ nói chuyện cười đùa mãi như cả năm chưa gặp nhau ấy . Cũng phải thôi , khi về tụi nó rất thích . Vì là quê hương quây quật của tụi nó và cũng là nơi tụi nó có những kỷ niệm về trường học rất ư là hào hùng và vinh quang . Về tới nhà , nó đẩy cửa bước vào . Tới phòng khách , nó oang oang cái miệng :

- MAMA ƠI , WHERE ARE YOU ? – nó hét to
- Con nhỏ cái miệng thôi Ayame – một người phụ nữ tuy đã già nhưng vẫn toát ra vẻ quý phái và trẻ trung đi từ trên nhà xuống
- Mama gọi con về gấp có chuyện gì ạ ? – nó hạ giọng hỏi người phụ nữ đang ngồi ở ghế sofa . Đó là mẹ nó – Huyền Vũ Phương Linh .
- Mấy con ngồi xuống đi , mẹ sẽ nói – mẹ nó nói nhẹ nhàng . Tụi nó nghe vậy liền ngồi xuống .
- Hôm nay có bạn mẹ qua chơi , ba con đang dẫn về đây – mẹ nó rót trà cho từng đứa
- Dạ , mà công ti dạo này tốt ko mẹ ? – anh nó hỏi
- Rất tốt – mẹ nó tỏ vẻ hài lòng về câu hỏi này

Một lát sau có một người đàn ông và một đôi nam nữ bước vào . Nhìn thấy người đàn ông đó nó chạy lại ôm chầm lấy người đàn ông nói giọng vui mừng :

- Papa về rồi , nhớ papa quá ! – nó nói
- Umk , ta cũng nhớ con , bây giờ để cho ta giới thiệu bạn ta nè ! – người đàn ông nói giọng trầm trầm nhẹ nhàng . Đó là ba nó – Trương Dĩ Phong kiêm luôn người mà nó sợ nhất trong nhà . Nó nghe vậy liền buông tay ra ngồi xuống .
- Ta xin giới thiệu , Đây là Lí Bạch Khang và Nguyễn Trần Tuyết Vân – ba nó từ từ giới thiệu từng người
- Họ Lí , chú ấy họ Lí ? – nó thắc mắc , quay sang hấn – Anh họ gì ? – nó hỏi
- Tội họ Lí tên Nhất Nam – hấn trả lời tỉnh bơ
- Vậy chú Khang là ba anh hả ? – nó ngạc nhiên
- Umk , chú là ba thằng Nam – ba hấn tiến tới nói
- Thôi bây giờ vô vấn đề chính đi – mẹ nó và mẹ hấn đồng thanh
- Ok – ba hấn nói
- Hạ Băng , ta muốn con đi học trong vòng 2 tuần – ba nó nói giọng nghiêm túc

Nó nghĩ một lát , rồi la lên :

- Papa nói cái gì ? Đi học ? Con ko đi đâu – nó chống cự
- Vậy thì đi qua Mỹ vào trại huấn luyện của chú Huy – ba nó nói lại
- O , vậy con sẽ đi – nó nói giọng ỉu xiu . Nhỏ và Ân này giờ ngồi nghe rất ngạc nhiên tới ba nó , mẹ nó , anh nó cũng vậy . Trước giờ nó rất thích đi học . Tại sao hôm nay lại như thế .
- À , cho ta nói thêm , con ko được gây lộn , đánh nhau , cúp học – mẹ nó tuôn một lèo
- Mama , sao con chịu nổi ? – nó không nhẽo

- Bây giờ có nghe ko ? – mẹ nó hỏi lại lần nữa
- Dạ nghe – nó nói ỉu xiu
- Nhất Nam , nãy giờ con nghe hết rồi thì cũng làm theo luôn đi – ba hấn nói
- Con sao cũng được – hấn trả lời ngắn gọn giọng đều đều

Sau câu trả lời ấy tụi nó và tụi hấn kéo nhau tới quán bar cũ . Tới bar tụi nó và tụi hấn đi thẳng vào phòng vip . Thật ra ba mẹ nó và ba mẹ hấn đâu muốn tụi nó đi học đâu . Vì mấy người này đã biết quá rõ về lever quậy phá của tụi nó . Tụi nó đã có một cái lịch sử rất hào hung và vinh quang trong 24 ngôi trường trên thế giới . Trường nào tụi nó cũng được ghi danh vào bảng vàng của trường . Nhỏ lên tiếng sau khi kêu đồ uống :

- Mà thích đi học lắm mà ? Sao hôm nay kì zậy ? – nhỏ thắc mắc
 - Đi học ? Oh no ! Đó là địa ngục trần gian . Vì 1 ngày nữa là tới Valentine
- “ phụt ”

Nghe tới đây nhỏ và Ân đang uống nước phun ra hết . Valentine – đúng Valentine đối với tụi nó là địa ngục . Hầu hết các ngôi trường tụi nó học đều cập nhập thông tin rất nhanh . Nếu tụi nó vào học , chỉ cần 3 phút thôi là nguyên một trường biết hết . Valentine dù tụi nó có giỏi đến mấy cũng ko thoát khỏi tay tụi con trai trong trường . Sáng nào cũng có một bài chạy maratong miễn phí . Kì này đi học vào lúc này , tụi nó chết chắc .

9. Chương 9

Chương 9 : Đi học

Sau khi đi bar về , cả đám kéo nhau đi về căn biệt thự mà pama đã mua để chuẩn bị đi ngủ , ngày mai đi học . Khi về tới căn biệt thự một cuộc tranh luận quyết liệt đã xảy ra . Vì ngôi biệt thự pama mua chỉ có ba phòng , một phòng có duy nhất một cái giường dành cho hai người nằm , một WC và một cái đèn ngủ . Vì vậy cả đám cứ cãi qua cãi lại hoài :

- Bây giờ sao ? – Ân lên tiếng hỏi sau khi quan sát các phòng
- Vậy thì mỗi phòng hai người – anh đưa ra ý kiến
- Nhưng mỗi phòng hai người thì một người trong số tụi em hoặc tụi anh phải lạc loài – nó nhăn mặt nói
- Vậy thì một nam một nữ một phòng – Nhân nói
- Thôi , nam nữ sao chung phòng được – nhỏ xua tay nói
- Vậy thì tao ngủ với anh tao – nó kéo tay anh
- Mà mơ hử ? – nhỏ chống nạnh nói
- Hì , giỡn mà – nó cười
- Vậy bốc thăm – hấn lên tiếng lạnh lùng . Từ nãy tới giờ hấn im lặng , bây giờ mới mở miệng
- Ok – cả đám đồng thanh
- Vậy nhường ấy đứa con gái bốc đi – Nhân nói
- Umk – tụi nó đồng thanh

Đầu tiên nó thò tay vào thùng bốc đại theo quán tính , tới nhỏ , tới Ân rồi . Mở cái thăm ra cùng lúc , tụi nó la như cháy nhà , tụi hấn phải bịt lỗ tai lại nếu ko là bị tổn thương nặng nề cho cái màng nhĩ của mình .

- AAAAAAAAAAAAAA – tụi nó la lên
 - Làm gì mà mấy người la dữ vậy ? – anh nó quát lên
 - Tại sao tôi lại bốc trúng cái thăm này chứ ? – tụi nó đồng thanh , mặt đứa nào đứa đó méo xệch
 - Đọc thăm mấy cô lên , mai đi học nữa – hấn nói lạnh lùng
 - Tại sao tôi lại phải ngủ chung phòng với một người đáng ghét như anh chứ ? – nó vừa nói vừa chỉ vào mặt hấn . Khóe mắt hấn lóe lên ý ngạc nhiên nhưng ko biểu lộ ra ngoài . Nó ngủ chung với hấn sao ?
 - Tại sao tôi lại phải ngủ chung với một tên xấu xí như anh chứ ? – tới nhỏ la lên chỉ vào mặt anh , mặc dù nhỏ có động lòng với anh thật nhưng nhỏ ko thể nào ngủ với anh được . Anh thì ngạc nhiên hết mức , người như anh mà nhỏ nói là xấu xí ư ?
 - Trời ơi ! Tại sao tôi lại ngủ với một tên ko ra gì chứ ? – Ân than trời , la đất chỉ vào mặt Nhân . Nhân thì trở mặt ra nhìn . Minh mà ko ra gì ? Nhân ko tin vào tai mình nữa
 - Bây giờ đã vậy thì lên đi ngủ - hấn nói tỉnh bơ rồi bước lên lầu
- Tụi nó ko nói gì được đành phải nằm đúng theo cái thăm đối với tụi nó là địa ngục . Nó bước vào phòng đã chạy lẹ vào nhà tắm . Tắm xong nó leo lên giường ngủ , hấn đã nằm cạnh từ bao giờ . Nó nhắm mắt lấy cái gối ôm chặn giữa hai đứa . Nó nằm một hồi lấy luôn cái gối ôm chặn ở giữa ôm luôn (đang ngủ mà) . Hấn mở mắt ra thấy vậy liền nhếch môi cười . Nửa đêm , như có cái gì đè lên người mình , hấn quay qua , thấy nó đang ngủ ngon lành , đầu thì vẫn nằm ở gối nhưng chân thì gác hấn , tay kẹp cổ hấn . Ko nỡ gọi nó dậy , hấn để nó như vậy ngủ luôn . Sáng dậy , không khí đang yên tĩnh bỗng nhiên ở phòng hấn và nó đã phát ra một âm thanh với một âm lượng ko hề nhỏ , ngoài nó ra thì ko ai có được giọng ca oanh vàng này :
- AAAAAAAAAAAAA – nó la như trời sập
 - Im – hấn nói một chữ ngắn gọn nhưng cũng đủ làm nó im cái miệng có một ko hai của nó
 - Anh ... tối qua ai cho anh lấy cái gối ôm ra ? – nó nhắm mắt nói mà như hét lên
 - Tối qua , cô kéo cái gối ôm , nửa đêm gác và ôm tôi làm tôi ko ngủ được , bây giờ cô muốn gì nữa ? – hấn nói giọng lạnh lùng nhưng hấn đã tăng nhiệt độ trong câu nói ấy lên mức tối đa
 - Ủa , vậy hả ? Tôi xin lỗi ! – nó gãi đầu , đỏ mặt
 - Một cô quá , dậy đi học – hấn bước xuống giường vào WC thay đồ . Nó cũng ra khỏi giường . Khi hấn bước ra . Quần dài màu đen , áo sơ mi màu trắng tay ngắn . Bây giờ hấn rất đẹp một vẻ đẹp pha trộn giữa thiên thần và ác quỷ . Nó thì váy ngắn ngang đầu gối màu sọc caro đỏ đen , áo sơ mi tay ngắn màu trắng . Nó còn đeo thêm cái đồng hồ hiệu Casio , dây chuyền của tổ chức (cái này như vật bất li thân của tổ chức nó nên sau này Kami gọi là vật bất li thân nha) . Mái tóc xõa tự nhiên . Hấn và nó xuống lầu , thấy mọi người đã đứng chờ sẵn . Nhỏ và Ân cũng ăn mặc giống nó . Anh và Nhân cũng mặc giống hấn . Tụi nó và tụi hấn chọn chiếc xe Lexus màu vàng phóng tới ngôi trường tốt nhất , giàu nhất , to nhất – Trường King Star World (Kami chế đây ạ) . Chưa tới cổng , tụi nó và tụi hấn đã thấy nam nữ nguyên trường đứng trước cổng . Ai nấy trong xe đều thở dài . Vừa bước xuống xe , tụi nó và tụi hấn đã trở thành tâm điểm của nguyên một cái trường . Đứng giữa sân trường toàn nghe mấy câu nịnh bợ thấy phát gớm . Nó điên máu , hét lớn :
 - IM HẾT CHO TÔI – nó hét làm ai cũng phải giật mình , những câu nịnh bợ đã trở thành những lời thì thầm nói xấu nó . Có một bà chị lớp 12 (tụi nó mới 11) bước lên , vênh mặt nói :
 - Con kia , mày là ai mà hống hách đi chung với hoàng tử của tụi tao , thì ra mày chỉ là một con nhỏ hám trai , bám theo – bà chị vênh mặt nói
 - Oh , vậy tôi cứ tưởng có người nào cũng hám trai nên mới nói như vậy chứ - nó nhếch môi cười đều rồi nói giọng lạnh lùng . Nó mà , muốn đấu võ mồm thì đấu nó chỉ thua đúng một người trên toàn thế giới . (nói hơi quá)
 - Vậy mà chị đây cứ tưởng ai muốn gây sự chú ý tới hoàng tử nên mới hét lên chứ - bà chị này sau khi nghe nó nói máu dồn lên tới não . Nhưng cố nhịn để giữ hình tượng với hoàng tử

- Tôi vậy còn đỡ hơn chị , đi học gì mà phấn son lòe loẹt còn hơn con vẹt – nó đánh lại . Nãy giờ mọi người nhìn nó với bà chị lớp 12 đấu võ mồm . Nhỏ và Ân phải tiếc thương cho cái bà chị này . Còn tụi hần đứng coi phim . Tới đây thì bà chị lớp 12 cũng hòng giở thói giang hồ ra : (chết bà này)

- Tao nói ày biết tao là chị 2 trường này đấy nhé ! – bà chị thu tay lại thành nắm đấm giơ trước mặt nó

- Thì sao ? – nó lạnh lùng hỏi

- Tụi bây lên – bà chị lớp 12 hất tay lên . Cả đám xông lên . Nó ko nói gì chỉ nhếch môi cười rồi chơi mèo vờn chuột với đám đó . Chưa đầy 5 phút , cả đám ôm đất mẹ mà nằm . Bà chị lớp 12 thấy thế liền lên tiếng giễu cợt , mỉa mai :

- Haha , con nhãi như mày mà cũng biết võ – bà chị lớp 12 cười lớn

- Sao ko biết được , tụi là chủ nhân của tổ chức VampireDark mà – nó nói giọng lạnh lùng tỉnh bơ nhưng làm nguyên trường mém lộn cổ nhất là bà chị lớp 12 .

- Mày mà là chủ nhân của tổ chức đó , chuyện hề , haha – bà chị ấy ko tin liền bật cười ha hả

- Bên cạnh tụi còn có phó chủ nhân , đại tỉ của tổ chức VampireDark và chủ nhân , phó chủ nhân , đại sư phụ của tổ chức VampireBlack nữa đấy – nó lạnh lùng nói tiếp . Bà chị đó vẫn ngồi cười . Nó nhìn về phía nhóm của mình ra hiệu . Xong rồi nó nói :

- Phiên bà chị nhìn lên – nó nói giọng lạnh lùng . Tất cả mọi người nhìn về phía nhóm nó , tất cả tiếng cười lập tức nín bặt . Dây chuyền của tổ chức VampireDark bao gồm màu vàng , bạc , cam . Huy hiệu của tổ chức VampireBlack bao gồm đen , trắng , bạc . Bà chị đó xanh mặt . Từng là dân chơi trong giang hồ nên bà chị lớp 12 này biết chỉ cần có dây chuyền hoặc huy hiệu của 2 tổ chức lên nhất trong giới hắc đạo chứng tỏ người đó là người của tổ chức vì những thứ này có tu luyện 100 kiếp cũng ko thể nào trộm được từ những tổ chức này . Và nhìn vào màu sắc của những thứ đó có thể biết ai là chủ nhân . Nó liếc bà chị một cách lạnh lùng rồi đi lên phòng hiệu trưởng . Vừa vào tới , tụi nó chạy lại ôm hiệu trưởng nói :

- Nhớ thím quá à ! – nó nói chu mỏ ra trông rất dễ thương

- Tụi con cũng vậy – nhỏ và Ân nói

- Ủ , càng ngày càng đẹp ha ? – hiệu trưởng trường King Star World ko ai khác chính là thím tụi nó Lãnh Nguyệt Hàn Nhi

- Hi , thím quá khen – nó gãi đầu , ngượng nghịu

- Tụi con học lớp 11a1 , lớp chuyên luôn - Hàn Nhi nói rồi mỉm cười .

Tại lớp 11a1 đang bàn tán xôn xao chuyện gì đó , nhưng cô giáo bước vào thì im bặt ko nói tiếng nào .

- Cô thông báo hôm nay lớp chúng ta có 6 bạn mới ba nam ba nữ , các em vào đi – cô giáo đồng dục nói

Cả đám bước vào . Nữ sinh , nam sinh gì xui hết . Cô giáo còn ngất ngây với vẻ đẹp của cả đám .

- Bây giờ các em giới thiệu về mình nha ! Con trai trước – bà cô nói

- Mình là Trương Hạ Thiên , rất vui khi gặp các bạn – anh nói rồi tặng một nụ cười miễn phí cho lớp

- AAAAAAAAAAAAAA HOT BOY TỤI BÂY – đám con gái la sập trường

- Còn mình là Hải Thái Nhân , mong các bạn giúp đỡ - Nhân nói xong còn tặng đám con gái một cái nhảy mắt

- AAAAAAAAAAAAAA HOÀNG TỬ CỦA LÒNG EM – đám con gái một lần nữa la lên

- Lí Nhất Nam – hần nói vồn vện đúng một cái tên mà đám con gái la còn hơn hai người kia .

- Mình là Triệu Vương Kiều Ân , mong các bạn giúp đỡ mình trong thời gian mình học ở đây nha ! – Ân nở một nụ cười làm bao chàng bên dưới ngất ngây

- Con đó xấu quá , mà chảnh nữa , làm như mình hay lắm ! – một nữ sinh thì thầm nhưng đủ cho cả đám nghe thấy . Vừa nghe xong Ân và Nhân đã tặng nhóc đó một cái liếc lạnh lùng làm nhóc im bặt

- Minh là Ngô Khả Ái , rất vui khi gặp các bạn – nhỏ nói ko cười ko nháy mắt nhưng giọng nói chứa đựng sự dịu dàng
- Trương Hạ Băng – nó giống hần vồn vẹn đúng cái tên
- À , mình quên nói là Hạ Băng là em gái mình , nó hơi lạnh lùng một chút mong các bạn bỏ qua – anh nói thêm
- Con nhỏ đó mà là em của hoàng tử - một nữ sinh nói nhỏ . Vừa nói xong nhỏ đó được nó tặng cho cái liếc lạnh lùng nên nín bật
- Ê mày , nhìn Băng vậy mà ngon à nha ! Tao thấy thích Băng rồi , Băng mà ko phải chủ nhân của tổ chức VampireDark thì tao làm thịt rồi (trường này cập nhật thông tin nhanh ghê) – một nam sinh trong lớp thì thầm với đứa bạn kế bên . Tên đó nói rất nhỏ nhưng ko qua khỏi tai hần . Từ nhỏ hần đã luyện ình đôi mắt sắc bén và đôi tai rất nhạy và thính chỉ cần một tiếng động nhỏ là hần có thể nghe thấy kể cả hơi thở của con người . Hần nghe xong câu đó thì khẽ nhúu mày khó chịu . Liếc tên đó một cái lạnh lùng . Làm tên đó phải run cầm cập .
- Bây giờ các em muốn ngồi ở đâu ? – cô giáo hỏi
- Ngồi với em nè anh – nữ sinh 1 lên tiếng
- Ko , ngồi với tao mới đúng – nữ sinh 2 lên tiếng
- Con ngồi với bạn Ân – Nhân nói giọng đều đều
- Anh ngồi với em hả ? – một học sinh nữ đứng lên hỏi , cô ta là Nguyệt Mỹ Ân
- Ko , tôi ngồi với Triệu Vương Kiều Ân – Nhân nói giọng lạnh lùng rồi đọc thẳng họ tên của Ân ra
- Ok , vậy xuống bàn cuối dãy hai ngồi – Ân kéo tay Nhân xuống chỗ ngồi ko chờ câu trả lời của cô giáo
- Con ngồi với bạn này – anh và nhỏ đồng thanh chỉ vào nhau
- Vậy mấy em xuống bàn cuối dãy ba ngồi – cô giáo nói – còn hai em ngồi đâu ? – cô giáo quay qua nó và hần hỏi . Hần quét ánh mắt lạnh lùng qua toàn lớp , chưa kịp mở miệng đã bị chen vào :
- Anh ngồi với em nè anh ! – một nữ sinh nói giọng ngọt xớt
- Quyền của tôi ! Im – hần liếc nữ sinh đó nói giọng lạnh lùng
- Chỗ nào trống tôi ngồi – nó và hần đồng thanh nói rồi đi về chỗ ko cần câu trả lời hay đồng ý của cô giáo . Nó đi về sau bao đôi mắt căm thù , viên đạn của nữ sinh lớp 11a1 . Tiết học bắt đầu . Trước đó , mẹ hần và mẹ nó cộng thêm mẹ của tụi kia gọi điện thêm một yêu cầu là ngồi học phải tập trung nên tụi nó phải giương mắt lên nghe giảng bài . Hôm nay 2 tiết đầu là văn , 2 tiết sau là lịch sử sau đó mới tới giờ ra chơi . Cả đám cứ nhìn lên bảng , buồn ngủ muốn chết mà phải nghe giảng bài . tới giữa tiết lịch sử , cả đám ko chịu nổi nữa . Mỗi người một việc . Nó lăn ra ngủ , hần lấy điện thoại chơi game , Ân đọc manga , Nhân nghe nhạc , nhỏ và anh ngồi chọc nhau chẳng thèm để ý tới bài học . Bà cô đang giảng bài quay xuống thấy vậy tức điên máu mà ko làm gì được . Đang giảng bài bà cô có điện thoại nên ra ngoài nghe . Bước vào , bà đi xuống bàn nó đang ngồi ngủ một cách ngon lành nói :
- Hạ Băng em có điện thoại – bà cô lay lay người nó
- Nó nhúu mày , nó ghét nhất là ai phá giấc ngủ của nó . Theo thói quen nó đứng dậy , đập bàn , hét lớn :
- ĐÚA NÀO TO GAN DÁM ... - nó hét lớn chưa hết xong nó đã bị chặn bằng một giọng lạnh lùng nhưng ầm áp :
- Đứa này – hần nói
- Nó quay qua trừng mắt với hần , bà cô thấy vậy lên tiếng :
- Hạ Băng em có điện thoại của phụ huynh nè – bà cô nói
- Alo – nó lấy điện thoại từ tay bà cô nói giọng đều đều

- Ayame , mẹ nói ngồi học phải tập trung mà ? – mẹ nó nói giọng khó chịu
 - Tại con buồn ngủ quá ! – nó nói giọng tủi thân
 - Làm đúng lời mẹ nói ko mẹ rút chìa khóa xe đẩy – mẹ nó hăm dọa
 - Dạ - nó ỉu xiu đáp rồi cúp máy đưa cho bà cô giáo
- Vậy là cả đám phải tiếp tục mở lỗ tai , banh lỗ nhĩ , mở con mắt , banh con người ra mà học bài .

10. Chương 10

Reeeeeng Reeeeeng Reeeeeng

Cuối cùng thì giờ ra chơi yêu thích của cả đám đã tới , sau 4 tiết ngồi nghe tụng kinh thật sự bây giờ tụi nó đã rất đói bụng . Tưởng sẽ yên phận đi xuống căn tin . Nhưng ko phải . Cả đám vừa mới mở cửa phòng lớp , một đồng Fan đã đứng ở đó , hấn lên tiếng :

- Tránh ra – hấn lạnh lùng nói
- Đám Fan tránh ra , cả đám đi xuống căn tin . Nhân lên tiếng hỏi :
- Ai đi mua đồ ăn đây ? – Nhân hỏi
 - Người nào nói người đó đi – nó nói giọng nham hiểm
 - Vậy kêu đi – Nhân nói mà trong lòng nguyên rủa cái miệng đúng là cái miệng hại cái thân mà
 - Cho tôi 2 li mì , 3 bánh bông lan , 4 kẹo mút , 1 bịch bánh snack và một li trà sữa ô long – nó cười nói
 - Cho tôi 1 li mì , 3 kẹo mút , 2 bánh bông lan , 5 kẹo mút , 2 bánh snack và một li trà sữa hồng đào – tới nhỏ nói
 - Cho mình 2 li mì , 4 bông lan , 2 kẹo mút , 3 bịch bánh snack và một li trà sữa sôcôla bạc hà – Ân kết lại phần gọi đồ ăn của tụi nó
 - Kêu vậy chết tôi rồi – Nhân nói trong đau khổ
 - Cho tao li trà ô long – hấn thêm vào
 - Tao trà phổ nhĩ – anh nói thêm

Nhân nhìn qua chỗ bán hàng , hàng đông người chen chúc nhau mà mua đồ , Nhân tới đó hét lớn :

- Mấy bạn ỉnh vào mua với ! – Nhân hét lớn . Mọi người quay ra nơi phát giọng nói . Nhân tặng ột nụ cười hút hồn . Đám con gái tự động dàn hàng ra một bên . Nhân thông dong bước vào mua đồ và đi về chỗ
- Dùng mĩ nam kể nữa ta ? – Ân chọc
- Hì , hết cách rồi – Nhan cười hì hì

Tụi nó lao vào ăn nhưng ăn ko yên cứ nghe những câu nói xấu tụi nó . Có một nữ sinh đi ngang qua nó dơ tay hất đổ li mì , hấn nhanh mắt nhận ra hành động đó . Nó chậm hơn hấn có 1 giây , nữ sinh đó nói

- Mình xin lỗi , mình ko cố ý – nữ sinh nói với vẻ tội thân nhưng ko qua được mắt nó và mắt hấn
- Oh , vậy mà tôi cứ tưởng tay con chó nào quơ đổ li mì của tôi chứ ! – nó lạnh lùng nói

Nhỏ đó biết mình đã bị lộ nên cầm cục tức đi về lớp . Nó thì đi mua li khác ăn tiếp . Ăn xong tụi nó được một cuộc chạy maratong miễn phí , tụi hấn thì ko phải chạy chỉ cần 2 tiếng “ tránh ra ” là đám nữ sinh tránh ra ngay . Tụi nó ko phải là ko nói nhưng nói có ai nghe đâu , ko lẽ giờ nhào vô đập 600 học sinh cùng một lúc . Với lại mẹ nó nói là ko được đánh nhau mà . Nếu ko có lời của mẹ nó , tụi nó đã đi tới từng lớp

đập từng thằng một rồi . Vào lớp , tới tiết toán , nó thích nhất môn này , mặc dù ko phải môn tủ của nó nhưng nó rất thích . Hôm nay , ông thầy toán cho lớp làm bài tập nâng cao của cao đẳng đại học với mục đích tìm kiếm nhân tài . Vừa nhìn vào cái đề hần đã cặm cụi làm bài . Nguyên một lớp đều rơi vào trạng thái cặm cụi , vò đầu . Chỉ có hần làm được bài này , nó ngồi suy nghĩ , cặm cụi , vò đầu , bút tóc vẫn ko giải được cái bài toán quái quỷ này . Hần thấy vậy liền nhếch mép cười rồi đẩy tập qua cho nó nói như ra lệnh :

- Chép đi – hần lạnh lùng nói nhưng làm nó vui hết sức nó giật quyển tập của hần mà viết , ko biết xấu hổ . Nó vừa nhìn vào tập hần “ con trai gì mà viết chữ đẹp gớm ! ” . Đó là dòng suy nghĩ đầu tiên khi nó nhìn vào quyển tập hần . Hành động này ko qua khỏi mắt của một người – Nguyệt Mỹ Ân . M.Ân thấy vậy liền đứng dậy nói :

- Thưa thầy bạn Băng đang chép bài của bạn Nam ạ ! – M.Ân chỉ vào mặt nó nói làm nó giật mình .

- Hạ băng ! Con có chép bài của Nhất Nam ko ? – ông thầy toán nhíu mày nhìn về phía nó hỏi

- Ko có chép – hần lên tiếng lạnh lùng

- M.Ân , Nhất Nam nói ko có chép sao con nói có ? – ông thầy lại quay qua M.Ân hỏi

- Thầy ơi ... - M.Ân chưa nói xong thì bị hần liếc một cái lạnh lùng làm im bật , còn nó vẫn cứ cặm cụi chép bài của hần . (bó tay với bà này)

Giờ ra về , cả đám hẹn nhau đi khu vui chơi . Vừa ra tới cổng trường nó đã thấy dòng chữ WE LOVE HẠ BĂNG to đùng trước cổng . Nó hóa đá , hai con bạn của nó cũng đơ vài giây . Tụi hần thấy dòng chữ đó và tụi nó như vậy khê nhíu mày , nhất là hần , một cảm giác khó chịu dâng lên trong người hần . Sau một hồi hóa đá nó tỉnh dậy và trở về với thực tại . Một tên trưởng nhóm tiến tới chỗ nó , tự nhiên cầm tay nó nói :

- Hạ Băng , đây có thể là duyên phận chăng ? – tên đó trưởng nhóm của We love Hạ Băng – Trần Diệu Vinh

- Buông tay tôi ra , cái gì mà duyên phận chứ ? – nó nhún nhún tay Vinh rồi thở dài

- Hạ Băng , anh yêu em thật lòng mà ! – Vinh lại một lần nữa nắm tay nó

- Tôi đã nói là BUÔNG RA – nó đá Vinh một phát vào bụng rồi xách cặp chạy thẳng ra cổng

Một đám con trai nhào tới như những con thiêu thân . Nó dùng võ công của mình đã học trong 3 năm ở lục địa Australia đánh tới tấp vào đám con trai đó . Sau một hồi hã gục 100 tên trong nhóm nó phui tay đi thẳng ra cổng . Nhóm nó nãy giờ đứng nhìn , hần vẫn ko quên được cái hình ảnh Vinh nắm tay nó . Lúc đó , hần muốn nhào tới đập tên Vinh ấy một trận ra trò nhưng hần cố gắng kìm chế . Hai nhỏ bạn nó hình như đã quá quen với cảnh này liền thở dài. Hần thấy vậy hỏi :

- Chuyện gì ? – hần lạnh lùng nói

- Thì đó là Fan của Băng ấy mà , đó là We love Hạ Băng , đứng đầu là Trần Diệu Vinh , bang chủ bang HB tên bang được viết tắt theo tên con Băng . Mấy người này là những người yêu Băng mà Băng ko yêu nên quyết tâm theo đuổi đến cùng . Sau 1 năm mất tích , bây giờ trở lại . – nhỏ kể

- Đi tới khu vui chơi thôi – Nhân nói rồi kéo cả nhóm đuổi kịp nó . Tới khu vui chơi , cả đám bày trò ra chơi . Luật chơi như sau , anh nói :

- Chia ra từng cặp , một cặp 1 nam 1 nữ đi chơi , sau một tiếng rưỡi đồng hồ cặp nào được nhiều phần thưởng nhất cặp đó chiến thắng . Phần thưởng là ... một kế hoạch làm cho trường chúng ta có cơ hội được đổi mới phòng thí nghiệm , ok ? – anh nói

- Ok – cả đám đồng thanh rồi chia ra đi chơi

Tới quây bắn thú bông , nó tiến lại nói :

- Con heo dễ thương ghê – nó chu mỏ nói

- Anh bắn cho tôi đi – nó nhong nhẹo với hần

Sau một hồi nghe nó lầm bầm , nhăn nhó bên tai mình . Hấn chịu ko nổi nên đồng ý bắn cho nó con đó . Hấn đưa cho chủ quầy tờ 50 ngàn . Hấn cầm súng lên , khỏi cần nhắm , chủ quầy thấy vậy liền nói :

- Ko nhắm ko trúng đâu , với lại có cô bạn gái dễ thương vậy cho tôi đi – chủ quầy nói giọng biến thái

- Này tôi ko phải đồ dùng mà cho qua cho lại nhá ! – nó chống nạnh nói

Hấn ko nói gì chỉ biết nhìn con heo màu hồng mà nó thích . Đưa súng lên , hấn vẫn ko nhắm , bóp cò

“ Bùm ”

- Ye , cảm ơn nha ! – nó lấy con heo từ tay hấn nói trong vui vẻ

- Ko được làm mất – hấn nói lạnh lùng

- Umk – nó nở một nụ cười rất tươi

Còn thằng chủ quầy trở mắt ra nhìn . Từ trước giờ ko ai bắn trúng được con heo này cả , mà hấn thì ko nhắm mà vẫn bắn trúng . Thật ko tin vào mắt mình nữa . Hai cặp kia cũng bắn ổi người tụi nó một con . Sau đó thì tùm lum kiếm mấy trò có thưởng chơi . Sau một tiếng rưỡi đồng hồ . Cặp Ân và Nhân là về sớm nhất với túi nhỏ , túi lớn đầy trên người . Tổng cộng có 15 chiếc túi . Tiếp theo sau đó là cặp nhỏ và anh với tình trạng giống cặp của Ân và Nhân . Tổng cộng có 17 chiếc túi hơn cặp Ân và Nhân 2 chiếc túi . Thấy vậy Ân nói :

- Huhu , tao thua mày rồi ! – Ân đập vai nhỏ cú đầu nói trong đau khổ

- Hihi – nhỏ cười

- Tụi bây về rồi á hả ? – nó từ xa nói vọng vào

Cả đám nhìn nó và hấn , mọi người đều ngạc nhiên . Người nó và người hấn túi lớn túi nhỏ gì có hết , còn nhờ người xách giúp nữa . Cả đám ngồi đếm . Tổng cộng là 15 túi nhỏ và 8 túi lớn . Cộng lại là 23 túi tất cả . Nhân thấy vậy lên tiếng :

- Tụi bây làm cái giống gì mà được nhiều thế ? – Nhân hỏi

- Thì tôi kéo Nhất Nam vào mấy trò bắn súng , phóng phi tiêu , ném banh – nó nói tỉnh bơ

- Em kéo thằng Nam vào đó là tụi anh thua chắc rồi . Thằng đó là cao thủ chuyên nghiệp của cao thủ chuyên nghiệp về mấy trò đó – anh nói và chỉ vào mặt hấn

- Em đâu có biết – nó ngậy thơ trả lời

- Chết tôi mất ! – Nhân cú đầu nói trong đau khổ

Cả đám đang định đi về thì :

- HẠ BĂNG , I LOVE YOU – we love Hạ Băng nói to khi thấy nó đang ở đây

- Chết tôi mất thôi – nó đưa tay lên trán thở dài , lăm bằm trong miệng

Sau câu nói đó , nó xách dép chạy để đám kia với về mặt ngơ ngác . Hấn thì mãi dõi theo bóng nó chạy . Hấn lên tiếng sau một hồi nhìn nó chạy maratong với we love Hạ Băng :

- Mọi người về trước – hấn phán một câu lạnh lùng rồi chạy theo hướng khác nó chạy

Nó thì cứ chạy vòng vòng trong khu vui chơi . Chạy ngang qua cái nhà kho

- AAAAAAAA – nó bỗng nhiên la lên rồi bị kéo vào nhà kho

We love Hạ Băng chạy ngang qua cái nhà kho . Lúc này nó mới biết mình đã được cứu . Nó định cảm ơn người cứu mình nhưng người đó đã lên tiếng trước :

- Cầm nói chuyện này – người đó nói với giọng trầm trầm nhưng ko thiếu phần lạnh lùng

Nó nghe giọng nói thấy quen liền lên tiếng hỏi :

- Anh là ai ? – nó hỏi vì trong nhà kho rất tối nên ko thấy gì

Người đó sau một hồi suy nghĩ thì quyết định nói tên của mình ra :

- Lí Nhất Nam – hần nói lạnh lùng

- Hả ? Anh ... sao anh lại ở đây ? – nó ngạc nhiên hỏi

- Tôi ko ở đây thì cô đang ở ngoài kia chạy maratong miễn phí rồi – hần nói lạnh lùng

- Oh , vậy bây giờ đi về - nó nói rồi kéo tay hần . Hần đứng dậy theo nó . Tại hần chiều nó nên mới đứng dậy , chứ ko có 10 nó cũng ko kéo nổi hần . Nó lôi hần đi , mà ko biết mình đang cầm tay hần . Về tới nhà , nó mới phát hiện ra liền đỏ mặt chạy lên phòng . Hần cũng lên phòng thì thấy nó đang ngồi lẩm bẩm một mình :

- Mình sao vậy nè ? Tự nhiên nắm tay tên đáng ghét đó ? – nó úp mặt vào gối , nó dùng tay dằm thụi thụi vào cái giường . Mà trong khi đó cái giường ko có tội tình gì hết . Hần đứng ngồi cửa khê nhếch mũi cười rồi đi vào phòng tắm .

11. Chương 11

Nói thiệt là đây là lần thứ 24 tụi nó chuyển trường và ngôi trường King Star World là ngôi trường thứ 25 của tụi nó . Như đã nói ở chương 8 , tụi nó đã có những lịch sử hào hùng và chiến thắng vinh quang về trường học rất ư là lộng lẫy . Ngôi trường nào tụi nó cũng được ghi danh vào bảng vàng của trường . Với những thành tích như sau : Một năm hơn 30 giáo viên nộp đơn xin nghỉ việc , cho nhà trường có 6 cơ hội đổi mới phòng thí nghiệm , 41 vụ đánh nhau do tụi nó gây ra làm nhà trường mất danh tiếng , 36 lần mặc sai đồng phục , hơn 32 lần cúp tiết , 39 lần đi trễ , cả chục lần lấy việc chọc tức giáo viên làm thú vui mỗi ngày . Mà tụi nó vẫn ko bị đuổi học vì pama tụi nó là những người đóng góp nhiều nhất cho trường . Nếu đuổi tụi nó thì nhà trường sẽ bị mất trắng vài chục tỷ . Nhưng vậy , nhà trường vẫn ko chịu nổi những trò quậy phá của tụi nó liền đuổi học ngay tức khắc . Những trò của tụi nó khiến cho giáo viên toàn trường lắc đầu ngán ngẩm . Bây giờ , lịch sử sẽ lặp lại tại ngôi trường King Star World .

Tối nay đúng 12 giờ nó len lén hần đi ra khỏi nhà phóng tới trường chuẩn bị cho kế hoạch mà nó sắp đặt . Nhưng nó ko len lén được hần . Nó mới vừa phóng chiếc mô tô do chính tay ba nó làm cho nó đi thì hần dắt chiếc mô tô tiến tiến hơn chiếc mô tô nó gấp cả chục lần chạy theo nó . Tới trường nó leo tường vào . Bức tường cao hơn nó 3m nhưng chỉ một loáng , nó leo vào được bên trong . Hần thì khỏi cần nói . Hần nhảy vào trường khỏi cần leo luôn .(chiều cao khiêm tốn gớm) . Nó đi tới thẳng lớp nó . Lấy từ cái ba lô ra mấy con chuột chết trong bao ni lông . Mở ngăn kéo giáo viên nó thả mấy con chuột đó vào . Cái ghế nó quét mắt mèo vào . Trước cửa nó treo một cái xô có chứa mật ong ở trên cửa và một sợi dây cước nhỏ ở dưới cửa . Hần nãy giờ đứng trên cây bàng kế cửa sổ lớp thấy hết kế hoạch của nó liền lắc đầu , thở dài và nghĩ : “ Làm vậy sao vui ? ” . Rồi hần mở cửa sổ , nhảy vào lớp . Nó đang làm nghe tiếng động nên ngừng làm thủ thế võ , nói giọng lạnh lùng :

- Ai ? – nó hỏi

- Cô ko biết ? – hần nói ngắn gọn nhưng lạnh lùng

Nó nhận ra cái cách nói và giọng nó đó nên nó hạ thủ .

- Anh tới đây làm gì ? – nó nói giọng dịu dàng

- Cô làm vậy ko vui , xem tôi này , cô còn thiếu một thứ rất quan trọng – hần nhíu mày nói

- Thiếu gì ? – nó hỏi

- Trứng gà sống – hần nói

- Ồ ! – nó ồ lên khi nghe hần nói

Rồi hấn với nó cầm cúi vào công việc . Làm xong nó và hấn đi về , hấn nói hấn bận nên sẽ về sau . Nghe vậy nên về trước . Tới nhà , nó lên phòng , chạy thẳng vào phòng tắm . Trong lúc nó tắm , hấn đã về . Lúc hấn về nó ko biết . Mà lúc nó bước ra từ phòng tắm cũng chính là lúc hấn mở cửa phòng bước vào . Trên người nó chỉ có một cái khăn quần từ trên xuống dưới . Hấn và nó đơ vài giây rồi nó la toáng lên :

- AAAAAAAA , ai cho anh vào phòng mà ko gõ cửa ? – nó chỉ vào mặt hấn hét lên và chạy nhanh vào phòng tắm đóng cửa cái rầm

- Đây là phòng của tôi – hấn nói tỉnh bơ rồi leo lên giường nằm

Nó thì đỏ mặt ko nói gì . Thay đồ xong , nó đi ra đã thấy hấn ngủ , tiến tới giường . Nó khẽ mỉm cười nói :

- Anh ta cũng đâu có đáng ghét đâu nhỉ ? – nó vừa cười vừa nói rồi cũng leo lên giường nằm ngủ . Đợi đến khi nó ngủ say , hấn mới mở mắt nhìn nó ngủ . Nó ngủ như một thiên thần bị gãy đôi cánh và bị rớt xuống trần gian . Hấn khẽ nhếch môi cười rồi cũng nằm ngủ . Sáng hôm sau , hấn là người khổ nhất vì phải gọi “ con mèo lười ” dậy đi học :

- Cô có dậy ko ? – hấn nhúu mày khó chịu vì này giờ hấn đã thử cả chục cách mà nó vẫn ko dậy

- – nó vẫn nằm im bất động

- Cô ko dậy chứ gì ? – hấn bây giờ đã tới ranh giới của sự tức giận

-- tình trạng u như kĩ

Hấn kéo chăn ra khỏi người nó .

“ Rầm ” . Nó đã ôm đất mẹ mà nằm . Lúc này nó mới tỉnh dậy

- Oáp , cái gì vậy ? – nó đang trong trạng thái ngáp ngủ

- Đi học – hấn lạnh lùng nói

- Chết tôi quên mất – nó nói rồi chạy vào WC làm VSCN rồi đi học . Vừa bước vào cổng trường , nó đã được nhóm Fan we love Hạ Băng cho ôn lại võ nghệ và đám Fan trong trường miễn phí ột bài maratong thay cho thể dục buổi sáng . Sau 15 phút tập thể dục và ôn lại võ nghệ nó cũng lên được lớp . Hấn đã lên lớp từ tám đời . Nó ngồi vào bàn học chờ giáo viên vào . Thật ko uống công hôm qua thức trắng đêm chuẩn bị . Hôm nay tiết đầu là của bà la sát môn địa lí . Bà này là cái bà nó chọc tức nhiều nhất trong trường . Bà la sát bước vào lớp , mở ngăn kéo trên bàn giáo viên ra để lấy tài liệu , một đồng chuột chết hôi rình bung lên người bà .

- AAAAAA , chuột chết – bà vừa la vừa nhảy lambada . Sau một hồi nhảy lambada bà tức giận đập cây thước xuống bàn nói :

- Ai đã làm việc này ? – bà quát lên rồi chỉ xuống lớp . Nguyên một lớp ngồi im lặng mà trong lòng mắc cười ko chịu nổi . Bà vừa ngồi xuống cái ghế nó gây một cái “ rầm ” . Cả lớp được một phen cười trong bụng nữa . Bà vừa đứng dậy , nguyên một xô trứng gà sống của hấn ập xuống đầu . Tới đây , máu bà lên tới não , nhưng thấy trong người thấy ngứa ngứa . Bà đưa tay gãi khắp người . Bà què quá đi ra lớp , vừa tới cửa bà bị thêm một xô chứa mật ong của nó đổ lên đầu . Cả đám lúc này ko nhịn cười được nữa liền bật cười thành tiếng . Trừ hấn , hấn nhìn mà cũng phải nhếch mép cười . Bà bước ra khỏi cửa trúng cái dây cước nhỏ té cái rầm . Cả lớp ngồi cười , cười chảy nước mắt . Nó cười bò lăn bò ngứa . Cười xong nhỏ quay qua hỏi nó :

- Mày làm hả ? – nhỏ vẫn còn mắc cười về chuyện hồi nãy

- Umk , nhưng có sự trợ giúp của một người nữa đó là ... - nó đang định nói thì thấy luồng sát khí bên cạnh nên im lặng

- Là ai ? – Ân khó chịu vì nó đang nói giữa chừng thì ngừng lại

- Sách – nó đang định nói thì hấn đã chen vào nói dùm

- À ở đúng rồi sách ấy ! – nó lắp bắp

- Đi – hẳn nói lạnh lùng

Tiết thứ 2 là lớp nó làm thí nghiệm ở phòng thí nghiệm . Nó đã chuẩn bị sẵn axit , mentos bạc hà và một chai mountain dew . Vào phòng thí nghiệm , trong lúc ông thầy đang say sưa giảng bài trên bục cả đám chụm đầu lại . Bao nhiêu chai trong phòng thí cả đám cho vào chai nước ngọt mountain dew hết . Sau khi hoàn thành . Nó lắc cái chai lên . “ ẦM ” . Có một sự nổ ko hề nhẹ đã xảy ra tại phòng thí nghiệm . Thím tụi nó – tức là hiệu trưởng trường nào chạy xuống thấy cả đám mặt mũi đứa nào cũng đen xì , tóc thì dựng lên là đã hiểu nguyên nhân của vụ nổ . Nhìn căn phòng thí nghiệm tan hoang , Hàn Nhi chỉ biết lắc đầu và kêu người xây lại phòng thí nghiệm . Sau khi nhận phần thưởng cho trò chơi bữa trước (nếu ko biết trò gì xin mời xem lại chương 10) Cả đám đi rửa mặt , chỉnh trang lại y phục . Vào lớp học , mỗi đứa một việc . Nó lăn ra ngủ , hẳn lấy ipod ra nghe nhạc và ngủ luôn theo nó . Ân đọc manga , Nhân lấy điện thoại ra nhắn tin . Nhỏ thì đọc tiểu thuyết , anh chơi game . Các hoạt động được nhấn nút stop khi nghe nhà trường thông báo “ TRONG VÒNG 2 NGÀY TỚI NHÀ TRƯỜNG SẼ TỔ CHỨC CHO HỌC SINH LỚP 11A1 VÀ LỚP 11A2 ĐI CHÙA VÀ LÀM SƯ TRONG 4 NGÀY , MỖI CHÙA 2 NGƯỜI . XE DO NHÀ TRƯỜNG CHUẨN BỊ RIÊNG 6 BẠN HẠ BẰNG , NHẤT NAM , KHẢ ÁI , HẠ THIÊN , KIỀU AN VÀ THÁI NHÂN SẼ ĐI SẼ RIÊNG ” Nghe xong thông báo lớp nó và lớp 11a2 la toáng lên nhưng có chút buồn vì ko đi chung với hot boy và hot girl . Cả đám nghe vậy cũng thấy vui nên ngồi bàn về chuyện đi chùa làm sư trong bốn ngày tới . Cả đám ngồi tám tới giờ ra về thì xách cặp chạy lên mô tô trước bao con mắt ngưỡng mộ .

12. Chương 12

Tối nó nằm ngủ ko được cứ trằn trọc mãi . Thường thường , vừa leo lên giường chưa đầy 3 giây là hôn nó đã chu du khắp nơi mà hôm nay 11 giờ rồi mắt nó vẫn mở thao láo . Nó liền đi ra ban công hóng gió . Những cơn gió nhẹ nhẹ thổi vào mái tóc màu xanh lam nhạt óng ả của nó . Ngược mặt lên trời , thỉnh như hôm nay trời nhiều sao hơn mọi ngày .

- Ko ngủ được ? – hẳn bắt ngờ đứng kế bên nó mở miệng hỏi ầm ập nhưng ko thiếu phần lạnh lùng

- Umk , tối nay tự nhiên ko ngủ được – nó ko bắt ngờ trước sự có mặt của hẳn mà còn trả lời dụi dằm

Sau khi nghe nó trả lời thì hẳn ko hỏi nữa mà ngược mặt lên trời ngắm sao giống nó . Từng làn gió nhẹ cứ thổi qua mặt nó và hẳn . Bỗng nhiên nó chỉ tay lên trời và la lên :

- A , sao băng – nó mỉm cười nói

- Umk – hẳn lạnh lùng trả lời

- Nếu có thể , khi nào có mưa sao băng anh có thể ngắm cùng tôi ko ? – nó hỏi

- Umk – hẳn bỗng nhiên thốt ra từ đó

- Hứa đi – nó đưa ngón út ra trước mặt hẳn

- Hứa – hẳn cũng đưa ngón út ghé vào ngón út của nó

Một ngôi sao băng bay qua làm cho bầu trời màn đêm như có một đường rạch vàng chói mà lung linh huyền ảo . Rồi từng ngôi sao băng cứ lần lượt lướt qua trên bầu trời . Nó và hẳn đứng ngắm say sưa . Khi trận mưa sao băng kết thúc . Hẳn nhìn qua nó , nó đã ngủ từ lúc nào . Hẳn khẽ nhếch môi cười rồi bế nó vào phòng ngủ . Trong lúc nó được hẳn bế về phòng , nó có một cảm giác rất lạ . Một cảm giác ầm ập lạ thường . Một cảm giác như ko muốn làm nó đau . Vào phòng hẳn đặt nó lên giường và đắp chăn cho nó rồi nằm ngủ . Sáng sớm , 10 giờ nó thức dậy , vươn vai ngáp một cái . Đi xuống nhà định mở tủ lạnh thì thấy tờ giấy mà 2 nhỏ bạn nó để lại “ Tụi tao đi có việc , có thể tối tụi tao mới về có Nam ở nhà với mầy ày đỡ buồn ấy , tao nói Nam đi chung nhưng ko được . Đồ ăn tao để trên bàn ” . Nó đọc xong tờ giấy thì nhìn ra bàn , quả thật có đồ ăn trên đó . Nó ngồi vào bàn ăn một cách ngon lành . Hẳn từ trên lầu đi xuống thấy vậy liền lắc đầu thở dài . Nó sau khi ăn xong , nó nhận được một tin nhắn từ mẹ nó “ Ayame , bây giờ mẹ

phải qua bên Mỹ để giải quyết một số việc . Mẹ đã nghe thím con nói là trong 2 ngày nữa con sẽ đi tham gia hoạt động do nhà trường tổ chức nên mẹ sẽ làm đồ ăn để trong tủ lạnh của nhà . Màu trắng của con , màu xanh của anh con . Nhưng trong lúc mẹ đi con dùng đánh nhau bất kể trong trường hay bất kì nơi đâu . Chào con ! Làm ko đúng là mẹ tịch thu chìa khóa xe hơi và mô tô ” . Sau khi đọc xong tin nhắn . Một tin nhắn có cả dặn dò lẫn hăm dọa . Nó đứng dậy đi ra ngoài hóng gió . Hấn biết nó đi . Hồi đầu định ko đi nhưng khi nó vừa bước ra khỏi nhà hấn cảm thấy ko yên tâm , mà hấn nghĩ nó có võ mà lo cái gì . Nhưng chợt nhớ tới những dòng tin nhắn của mẹ nó . Hấn buộc phải lên đi theo nó . Nó tới một ngọn đồi . Xung quanh toàn là hoa cỏ . Nằm ngả lưng xuống tận hưởng những cảm giác mà thiên nhiên ban tặng thì có một đám người che hết gió . Nó biết có chuyện ko hay liền làm mặt lạnh rồi đứng dậy . Nó định kiểm thẳng nào mà nó thấy ghét nhất trong đám này đã ột phát thì chợt nhớ tới lời mẹ nó dặn liền đứng im . Mấy tên đó được thể cứ thi nhau chọc điên nó . Chịu hết nổi nó phán một câu lạnh lùng :

- Mấy tên khốn các người im hết đi – nó hét lên

Một tên thấy nó nói vậy liền đá vào chân nó làm nó bị bong gân rồi nói :

- Mày là cái thá gì ? – tên đó hất mặt lên nói

Nó sờ tay lên cổ “ Chết , quên mang theo sợi dây chuyền ” . Hấn nghe điện thoại xong thấy cảnh đó thì chạy lại nói lạnh lùng :

- Đi ra – hấn quát lạnh lùng

- Mày là thằng nào ? – vẫn tên hồi nãy hất mặt lên nói

Hấn đưa huy hiệu ra . Tên đó xanh mặt bỏ chạy cùng với đám đồng bọn . Hấn mới nhìn xuống nó , hỏi :

- Đi được ko ? – hấn hỏi

- Ko , bị bong gân rồi – nó chu mỏ ra trả lời

- Lên – hấn cúi xuống quay lưng ra cho nó leo lên . Nó ngạc nhiên hết mức nhưng rồi cũng leo lên . Trên tấm lưng rộng lớn của hấn nó như được bảo vệ và che chở . Một cảm giác ấm áp , vui sướng lạ lùng xẹt ngang qua người nó . Về tới nhà , hấn gọi hoài mà nó ko xuống thì mới biết nó đã ngủ từ tám đời liền đi thêm vài vòng ở công viên nữa rồi mới về nhà . Khi về tới nhà lần thứ 2 cũng là lúc nó ngủ dậy . Đi vào nhà với cái chân cà nhắc . Hai con nhỏ bạn của nó thấy vậy liền nhảy bổ vào nó hỏi :

- Mày bị sao thế ? – nhỏ nhíu mày lo lắng hỏi

- Cái chân sao cà nhắc rồi ? – Ân cũng giống y chang nhỏ cũng nhíu mày hỏi

- À , ko sao chỉ bị bong gân thôi , 2 ngày là hết ấy mà – nó mỉm cười rồi đi lên phòng

- AAAAAAAAAA – nó bỗng nhiên la lên

Hấn phản ứng nhanh nhất chạy lại chỗ nó nằm ôm đất mẹ nói :

- Chân vậy lên được ko ? – hấn hỏi lạnh lùng nhưng ấm áp

- Chắc ko , hì hì – nó cười cho qua

- Lên – hấn đưa lưng mình ra

- Umk – nó leo lên lưng hấn trước bao con mắt ngạc nhiên của cả đám

Sau khi hấn và nó đã lên phòng , cả đám xúm lại hội ý :

- Trước giờ thằng Nam ko bao giờ để ột người con gái đụng vào người dù là một cái móng tay trừ mẹ nó – anh nói

- Trước giờ con Bằng ko bao giờ để ột người con trai đụng vào nó dù chỉ là một sợi tóc trừ Thiên với ba nó – Ân nói tiếp cho anh

- Trước giờ thằng Nam ko bao giờ chịu ở nhà một mình với một đứa con gái trừ mẹ nó – Nhân tiếp lời Ân

- Trước giờ con Bằng ko bao giờ đi ra ngoài với một đứa con trai trừ ba nó và Thiên – nhỏ nói

Và cứ một lèo “ Trước giờ ko bao giờ trừ ” tới tới mới giải tán đi ngủ

Còn nó thì vẫn nằm suy nghĩ về cảm giác tối hôm qua và khi được hấn công . Trước giờ nó chưa từng có cảm giác này với ai kể cả người đó

13. Chương 13

Mấy bữa nay 2 con nhỏ bạn cứ sáng sớm là kéo 2 thằng boyfriend đi đâu ấy . Nó thì bị bong gân nên phải ở nhà , đương nhiên là với hấn . Nó ở nhà ko ăn thì ngủ , ko ngủ thì on face , ko on face thì đọc truyện , ko đọc truyện thì ngồi “ chặt chém , xéo cắt thái ” bằng mồm với hấn . Mà toàn cãi nhau vì mấy chuyện đâu đâu ko à . Nhưng ở nhà thì hấn phải công nó đi tới nơi nào nó muốn . Hôm nay nổi hứng nó muốn đi dạo ở công viên nên kêu hấn công đi . Hấn ko chịu nổi sự mè nheo của nó nên mới công nó đi . Nó nằm trên lưng hấn . Cảm giác ấm áp và vui sướng trở lại với nó . Tới công viên ngồi ngay chỗ cũ . Hai con người ngồi cạnh nhau . Một bề ngoài thì hồn nhiên vui vẻ , bên trong thì lạnh lùng ko cảm xúc . Một bề ngoài lẫn bề trong đều lạnh lùng . Vậy mà con người hồn nhiên vui vẻ bề ngoài lại suy nghĩ về con người bề ngoài lẫn bề trong đều lạnh lùng . Nó và hấn ngồi hóng gió một chút rồi hấn công nó về . Trên đường đi về , một cơn mưa ập xuống vậy mà hấn cũng ko chạy về nhà , hấn vẫn cứ bước đi bình thường . Nó nằm đằng sau cũng ko lên tiếng . Nó nổi hứng lấy nước mưa tạt vào người hấn . Hấn nhú mày rồi cũng đưa một tay lên tạt lại . Trên suốt đoạn đường cứ như vậy cho tới nhà .

- Đi thay đồ đi – hấn lạnh lùng nói

- Umk , a. .. a... a ... hất xì – nó nói rồi bồng nhưng hất xì một cái

- Chưa gì mà đã hất xì – hấn nhú mày rồi đưa tay lên trán nó

- Này ... - nó định chặn lại nhưng hấn đã lên tiếng

- Im – hấn nói

Nghe hấn nói vậy nó cũng để im . Hấn công nó lên phòng , lấy khăn ướt chườm lên trán nó . Bỏ cái nhiệt kế vào miệng nó . Hấn đi xuống bếp . Hấn nhú mày nhìn cái nhà bếp với cả chuc cái chảo , cái nồi . Mấy hũ gia vị . Đây là lần đầu tiên hấn bước vào một nơi gọi là nhà bếp . Nhưng ko phải hấn ko biết nấu ăn . Theo những món mà mama hấn nấu cho hấn . Hấn đã biết món đó cần những gia vị nào . Nó nằm trên phòng mà ko biết hấn đang làm gì ở dưới nhà . Một lát sau , hấn bước vào phòng , trên tay cầm một tô cháo . Đặt tô cháo trên bàn cùng mấy viên thuốc , hấn lấy cái nhiệt độ trong miệng nó ra .

- Haizz , cũng chẳng hạ sốt vẫn 38.7 độ - hấn nhú mày khi nhìn vào cái nhiệt kế

- Biết sao được – nó nói giọng yếu ớt

- Ăn cháo – hấn cầm lấy tô cháo , quậy vài cái cho nó nguội rồi đưa muỗng cháo vào miệng nó

- Ko ... um ... um – nó chưa nói xong hấn đã bỏ luôn muỗng cháo vào miệng nó

- Oh , ngon quá , anh nấu hử ? – nó sau khi ăn một muỗng thấy ngon liền hỏi

- Hỏi thừa – hấn trả lời lạnh lùng

- Hihi – nó cười

- Ăn tiếp – hấn tiếp tục đút nó ăn

Sau khi ăn hết tô cháo . Nó uống thuốc xong rồi lăn ra ngủ . Tối mọi người về . Nghe tin nó bị sốt 2 con nhỏ bạn chạy lên thăm , nhưng nó đang ngủ đành thôi . Ko phải nó chưa ngủ , nó đang định ngủ thì hai con bạn lên . Nó nghĩ thôi ngủ là tốt nhất nên mới giả vờ nhắm mắt . Khi hai nhỏ bạn đi ra nó để tay lên đầu sau nghĩ về những gì hấn làm cho nó

- Hấn cũng đâu có đáng ghét đâu . Bây giờ mới biết ở bên người ấy rất vui và ấm áp – nó mỉm cười rồi chìm vào giấc ngủ . Hấn ở dưới nhà cũng vậy , bật tivi mà chẳng coi , chỉ nghĩ tới nó
- Con nhỏ đó cũng đâu có đáng ghét như mình nghĩ – hấn khẽ nhếch môi cười.

14. Chương 14

Sau hai ngày thì nó đã hạ sốt , nhưng ko có nghĩa là hết sốt . Chân nó đã từ từ lành hẳn , nhưng ko có nghĩa là đã đi được . Nên hôm nay đi học , đương nhiên là hấn phải công nó (xe đâu ko đi ?) . Hôm nay là ngày lớp nó và lớp 11a2 bốc thăm chọn chùa và ở chùa chung với người nào . Nó nằm trên lưng hấn , hấn mới bước vào trường thì nó và hấn đã làm tâm điểm cho những ánh mắt hình viên đạn .

- H... Hạ Băng sao em lại để tên đó công ? – Vinh thấy hấn công nó liền lên tiếng
- Hử ? – nó ngẩn mặt ra
- TRƯỞNG HẠ BĂNG – nữ sinh lớp nó và lớp 11a2 nhìn nó nói
- LÍ NHẤT NAM – nam sinh lớp nó và lớp 11a2 cũng nhìn hấn nói
- Cái gì ? – hấn và nó đồng thanh hỏi giọng lạnh lùng , còn cả đám kia để cho hấn và nó xử lí đi xếp hàng bốc thăm trước
- Tại sao em lại để tên đó công ? – Vinh tiếp tục liếc hấn , hấn chả để tâm
- Tôi bị đau chân – nó trả lời tỉnh bơ
- TRỜI OI , MẤT NGƯỜI ĐẸP RỒI – đám nam sinh than trời la đất rồi giải tán với khuôn mặt ko mấy vui vẻ
- Con kia , sao mày lại bắt hoàng tử của tụi tao công mày ? – anh hùng ... rơm xuất hiện đó là chị Nguyệt Mỹ Ân của ta đây
- Tôi thích , ai cấm được ? – nó đang định hả miệng thì hấn nói rồi công nó đi
- Hừ , Trương Hạ Băng , mày chờ đó – M.Ân lẩm bẩm
- SAU ĐÂY MỖI CÁC HỌC SINH XẾP HÀNG ĐỂ BỐC THĂM . NAM MỘT HÀNG , NỮ MỘT HÀNG . NỮ BỐC CHÙA SAU ĐÓ TỚI NAM BỐC AI LÀ NGƯỜI CHUNG CHÙA VỚI MÌNH . YÊU CẦU 6 BẠN ĐI XE RIÊNG LÊN BỐC THĂM TRƯỚC . SAU KHI BỐC THĂM THÌ ĐỌC CHỮ TRONG THĂM RA . BÂY GIỜ BỐC THĂM CHÙA TRƯỚC – thầy tổng phụ trách đứng trên sân khấu nói vào micro
- Nó lên bốc thăm với cái chân cà nhấc . Thò tay vào thùng , nó mò mò mấy cái rồi lấy cái thăm ra . Mở thăm nó đọc ngắn gọn , lạnh lùng
- Pháp Luân , ở Quan Mỹ - nó nói
- Bạch Tiên , ở Sao Phước Bắc – nhỏ nói
- Thanh Kim , ở Tứ Nhiên – Ân
- MỖI BA BẠN NAM ĐI XE RIÊNG LÊN BỐC AI LÀ NGƯỜI CHUNG CHÙA VỚI MÌNH – thầy tổng phụ trách nói
- Hấn tiến lên sân khấu . Thò tay vào bốc . Trong khi hấn bốc thì ở dưới nó toàn nghe mấy câu của đám nữ sinh nói “ cầu mong trúng mình ” , nam sinh thì “ cầu mong ko trúng người đẹp ” . Hấn lấy thăm ra . Mở ra trước sự hồi hộp của mọi người . Nhìn vào thăm , hấn khẽ nhếch môi cười , nói lạnh lùng :
- Trương Hạ Băng – hấn nói rồi dứt tay vào túi quần rồi đi xuống

Nó vừa nghe xong thì mắt nó banh to hết cỡ , nó hét :

- WHAT THE ? – nó hét lên rồi đi ra xe với tâm trạng bên ngoài thì ko vui nhưng bên trong lại khác

“ RẦM ”

Nó vừa đi ra thì nữ sinh nam sinh gì té ngựa hết , trừ cả đám nó . Bây giờ tới lượt anh lên bốc . Thì tình trạng vẫn giống lúc hần . Anh cũng nhìn thăm rồi mỉm cười y như hần rồi đọc thăm của mình lên :

- Ngô Khả Ái – anh nhìn nhỏ cười hì hì . Rồi kéo nhỏ ra xe

Nam sinh nữ sinh lại một lần nữa té ngựa . Nhân bước lên sân khấu . Cũng giống hai thằng bạn , Nhân cũng nhìn vào thăm rồi cười . Có lẽ ông trời ko cho cả đám tách nhau ra được rồi . Nhân nói :

- Triệu Vương Kiều Ân – Nhân cười rồi đi ra xe . Ân cũng đi theo

Cả trường lần này thì ko té nữa mà xịt máu mũi vì hot boy , hot girl đi chung với nhau hết rồi . Hần với nó thì đang cãi nhau vì vụ đi xe nào . Còn hai cặp kia đã lên đường .

- Đi Ferrari 458 Italia Spider à ! – nó gương cổ cãi

- Ko , đi Ferrari California – hần cãi lại lạnh lùng

- Nhưng tôi ko thích - nó nhăn mặt nói

- Ko thích thì khỏi đi – hần nói lại

- Hừ , anh chờ đó – nó lăm bắm một hồi rồi lấy cái xe hần chọn ra .Ném chìa khóa xe cho hần , nó leo lên xe lấy ipod nghe nhạc . Hần ko nói gì chỉ leo lên xe và phóng với tốc độ xé gió . Đang đi nửa chừng , hần tự nhiên hôm nay ko biết bị gì đi gọi nó là heo .

- Ê heo , cô thích ai chưa ? – hần buộc miệng nói ra câu đó nhưng giọng nói vẫn giữ phần lạnh

- Hừ ? Chưa thích ai hết , mà hình như chuẩn bị thích một người – nó ko quan tâm hần gọi nó là heo . Nó là heo trước giờ rồi . Cái nó quan tâm là tại sao hần lại hỏi câu này

- Umk – hần chỉ “ umk ” một cái lạnh

- Tại sao anh hỏi câu đó ? – nó hỏi

- Thích – hần trả lời ngắn gọn

Nó thấy hần trả lời vậy cũng ko hỏi gì thêm nên lặn ra ngủ . Tới nơi nó xách hành lí xuống xe . Quan Mỹ là một làng chài . Cũng ko gọi là nhỏ . Đây là nơi cung cấp hải sản lớn nhất toàn thế giới . Nước biển trong vắt . Từng hàng dừa nghiêng nghiêng . Bãi cát trắng mịn . Nó vươn vai hít thở ko khí biển mà thiên nhiên ban tặng . Bước vào cổng .

- Chào đại sư tử - một người gặp nó liền cúi đầu chào

- Chào bác ạ , lâu rồi ko gặp bác , nhờ bác kêu mọi người tập trung tại sảnh giúp cháu ạ - nó lễ phép . Nó tuy là tiểu thư con nhà giàu nhưng nó ko kiêu căng giống bao tiểu thư khác , ngược lại còn rất thân thiện nữa .

- Vâng – người đàn ông ấy chạy đi

- Chuyện gì ? – hần hỏi

- À , cách đây 5 năm , tôi , Ái và Ân đi biển thì tới đây , lập được đại công nhưng cũng có những tổn hại ko hề nhẹ vì quá quậy . Nên dân ở đây bái làm đại sư tử , Ái là nhị sư tử còn Ân là tam sư tử - nó kể một lèo

Hần nghe xong chỉ gạt đầu một cái rồi đi tới đại sảnh . Nó bước lên đại sảnh nói :

- Hello mọi người , cháu về rồi đây , lâu rồi ko gặp mọi người , nhớ mọi người quá – nó nói giọng vui mừng

- Tụi tôi cũng nhớ cháu lắm – trưởng làng là một cụ già lên tiếng

- Lí do hôm nay cháu tới đây là làm nhiệm vụ nhà trường giao đó là làm sư , có gì tới ngày mọi người qua ủng hộ cháu nhé – nó mỉm cười nói
- Được , chúng tôi sẽ ủng hộ - trưởng làng lại một lần nữa lên tiếng
- À , quên nữa , đây là bạn cháu tên là Lí Nhất Nam anh ấy hơi lạnh lùng ạ ! Mong các bác thông cảm – nó giới thiệu hần với mọi người
- Chào – hần nói vồn vện một chữ “ chào ”
- Bây giờ cháu về chùa đây , chào các bác – nó chào cả làng rồi đi về chùa
- Nó và hần đang đi nữa đoạn để lên chùa thì gặp một người con trai . Anh ta có mái tóc màu đen huyền , đôi mắt màu cam rất đẹp . Nó thấy có cảm giác gì rất quen thuộc đối với người con trai này
- Hello , lâu rồi ko gặp quên bạn cũ à ? – người con trai ấy tiến tới nó mỉm cười nói
- Ủa ? Trường Lâm đây hả ? – nó trở mắt ra ngạc nhiên vì ko ngờ lớn lên Lâm lại đẹp trai tới vậy
- Ko lẽ ma ? – Lâm nói
- AAAAAAA , nhớ Lâm ghê á , 5 năm rồi chứ bộ - nó nhào tới ôm Lâm
- Rồi rồi , heo vẫn là heo nhỉ ? – Lâm cũng ôm nó
- Ê , tui heo thì sao ? – nó buông Lâm ra chống nạnh hỏi
- À , ko có gì – Lâm nói
- Hôm nay tui lên chùa làm sư , tới ngày có gì ủng hộ nha – nó nói
- Ok , mà ai vậy ? – Lâm nhìn hần rồi hỏi
- À , bạn cùng chùa , Lí Nhất Nam , nghe tên đủ hiểu ha ? – nó giới thiệu
- Oh , thì ra con trai của chủ tịch tập đoàn B.I lớn nhất thế giới và người đứng đầu giới hắc đạo đây sao ? – Lâm nhìn hần nói
- Hần sau khi thấy nó và Lâm nói chuyện cũng hiểu . Hần ko thèm chào Lâm mà chỉ liếc một cái lạnh lùng . Khi thấy Lâm ôm nó một cảm giác khó chịu dâng lên trong lòng hần .
- Đi – hần lôi cổ nó lên chùa , hần cũng ko lo nó đau chân vì chân nó cũng đỡ , hồi sáng thấy nó ngủ ngon , hần mới kêu nó dậy chuẩn bị đi học để hần công cho nó ngủ thêm một chút
- Ko biết cô ấy sẽ chọn ai ? – Lâm sau khi thấy nó thân mật với hần thì suy nghĩ ấy xẹt qua đầu Lâm

15. Chương 15

Hần và nó sau khi lên tới chùa , thì đi thay đồ . Phải nói thiệt nó và hần mặc cái gì cũng đẹp . Kể cả khi mặc đồ sư . Hần mặc đồ sư vẫn tôn lên vẻ đẹp trai của hần . Còn nó vẫn tôn lên khuôn mặt xinh đẹp của nó . Sau khi dọn hành lí xong xuôi tất cả , nó đi lau dọn chùa . Hần thấy nó mới vừa giảm sốt , chân còn đang bị bong gân nên giúp nó . Hần và nó đã lau xong tất cả các tượng phật riêng cái tượng phật cao nhất lại xảy ra chuyện . Cũng phải thôi , chiều cao của nó vô cùng khiêm tốn . Nên hần đành lau bức tượng phật cuối cùng này . Lau xong , trời cũng tối .

- Cô biết nấu ăn ko ? – hần đột nhiên hỏi tới chuyện nấu nướng
- Hả ? Ko biết – nó trả lời tỉnh bơ
- Vậy là tôi phải nấu ? – hần nhú mày hỏi
- Umk – nó gật đầu cái rụp

Hắn đành thở dài đi vào bếp nấu ăn . Đúng 7 giờ tối đồ ăn mang ra , cũng vừa lúc nó đang đói bụng . Nhìn các món ăn hắn nấu . Nó đưa một miếng lên ăn thử

- Umngon nhỉ ? – nó nói sau khi “ thử nghiệm ” món ăn của hắn

- Vậy ăn đi – hắn nói

- Ok – nói nói xong rồi ăn một cách ngon lành

Ăn xong , nó lấy manga ra đọc giết thời gian . Hắn thì ngồi chơi game . Nó đọc xong quyển manga thì lên phòng ngủ . Thấy nó đi ngủ hắn cũng lên phòng ngủ .

Ngày 1

Sáng 5 giờ

- Dậy – hắn kêu nó dậy

- Mấy giờ rồi ? – nó vẫn còn nằm

- 5 giờ - hắn trả lời tỉnh bơ

- Anh khùng hả ? 5 giờ kêu tôi dậy ? – nó ném cái gối vào mặt hắn

- Cô đang ở chùa . Ở chùa 4 giờ người ta đã dậy , cô 5 giờ chưa dậy – hắn nói

- Cho ngủ thêm đi – nó nói rồi lấy chăn trùm kín người

Hắn hết cách với nó , bèn dùng chiêu cuối . Hắn lấy cái chăn ra . Một tay bịt mũi nó . Nó hơi hé miệng ra để thở . Một tay hắn đỡ đầu nó lên . Nó thì cứ nhắm mắt ngủ ko biết trời trăng mây gió gì . Hắn cúi xuống , đặt môi mình lên môi nó . Đang ngủ , nó thấy có vị ngọt ngọt ở đầu lưỡi . Nó liền mở mắt , thấy mình bị hôn liền đẩy hắn ra . Lúc này , nó thật sự tỉnh hẳn .

- BIẾN THÁI , LỢI DỤNG , CƠ HỘI , DÊ XỒM , SÀM SỖ - nó chửi hắn từ trên xuống dưới . Mỗi từ nó đập một cái vào vai hắn

- IM – hắn la lên

- Anh ...anh , anh cướp mất first kiss của tôi rồi ... huhuhu... ko chịu đâu ... huhuhu – nó vừa nói vừa khóc

- Tại cô ko chịu dậy – hắn nói tỉnh bơ rồi đi xuống nhà

- Hừ - nó “ hừ ” một cái rồi cũng mặc đồ sơ vào rồi đi xuống nhà thấp nhang . Hắn thì đang ở ngoài sân quét sân .

Đúng 6 giờ sáng nó đang ngồi đọc manga .

- TRƯỞNG HẠ BẮNG RA NHẬN CHIẾU CHỈ CỦA ĐỒ ANH TRƯỜNG LÂM – tiếng nói đó đã làm nó và hắn quay đầu ra cổng chùa

Nó thì thấy giọng nói ấy quen quen . Phải , ko sai đó là giọng Lâm .

- Được muốn chơi chút gì ? Ta chơi với mi tới cùng luôn ! – nó nghĩ rồi cười đều một cái . Sau đó nó mở cổng chùa ra .

- Có hạ thần – nó cúi đầu chào Lâm . Hắn này giờ đứng nhìn . KHÓ CHỊU , CHUỐNG MẮT , BỰC BỘI . Đó là ba từ có thể diễn tả tâm trạng của hắn lúc này .

- Sau đây xin được ban chiếu ... – Lâm nói

- Khoan , chiếu ko ai được ban từa lư đâu – Lâm đang nói nó chen ngang

- Tại sao ? Mấy bà bán chiếu ban tùm lum kia ? – Lâm ngó mặt ra ko hiểu

- Nếu ai ban chiếu sẽ bị Băng giật 3 tuần , hì hì – nó cười

- Vậy sửa lại ban mền ko ban chiếu – Lâm cười nói

- Vậy ban đi – nó khoanh tay trước ngực nói

- Lúc 6 giờ tối hôm nay , truyền cho Trương Hạ Băng phải đi ăn kem với Đỗ Anh Trường Lâm – Lâm vừa cười vừa nói

- Thiệt ko ? Vậy thì – nó chưa nói xong thì đã cảm nhận được một luồng sát khí ko hề nhỏ ở đằng sau mình . Sát khí đó tỏa ra từ người hắn . Mặt hắn bây giờ đã tối sầm lại . Nãy giờ đứng nghe nó nói chuyện với Lâm máu hắn đã lên tới não .

- Thiệt , đi ko ? – Lâm nháy mắt với nó

- À , thôi Băng ko đi đâu . Chiều nay Băng bận đi làm bằng báo cáo cho nhà trường rồi . Sorry Lâm nhá !
- nó chấp tay xin lỗi

- Vậy thôi , ko sao , Lâm về đây – Lâm nói rồi bước đi

Nó quay vào chùa tiếp tục công việc quét sân . Thật ra hắn cũng chẳng lo nó sẽ giận hắn . Vì hắn đang giúp nó . Nó thì vừa quét sân vừa suy nghĩ .

- Thật ra anh ta muốn tốt ỉnh mà . Đang bị sốt mới vừa hạ sốt mà đi ăn kem chắc thêm bệnh cảm nữa quá . Thôi kệ , có gì đâu mà phải giận chứ ! – nó suy nghĩ

Về phần nhỏ và anh thì mọi chuyện vẫn diễn ra bình thường mà hình như ngôi chùa Bạch Tiên ko được yên tĩnh cho lắm vì hai người này suốt ngày cứ ngồi chọc nhau rồi phá nhau . Sau đó là gây ra chiến tranh nội bộ và hòa giải sau một ngày . Ngày mai chiến tiếp . Còn Ân với Nhân thì rất yên tĩnh , hai người ko cãi nhau , ko chọc nhau , ko phá nhau . Mỗi người một việc . Ân thì ngồi đọc truyện . Nhân thì chơi game . Nhưng trong ba ngôi chùa . Pháp Luân ở Quan Mỹ . Bạch Tiên ở Sao Phước Bắc . Thanh Kim ở Tứ Nhiên . Ngôi chùa Pháp Luân ở Quan Mỹ là xảy ra nhiều chuyện nhất . Mới có một ngày thôi mà . Nào là chuyện first kiss , chuyện đi ăn kem , chuyện suy nghĩ .

Ngày 2

Cũng 5 giờ sáng . Hắn lên phòng kêu nó dậy . Cũng làm đủ mọi cách mà nó ko chịu dậy . Hắn khẽ nhếch môi cười .

- Cô ko dậy tôi làm theo cách hôm qua – hắn vừa dứt lời nó bật dậy ngay lập tức rồi chạy vào WC làm VSCN . Hắn ko nói gì chỉ đi xuống nhà thấp nhang . Nó từ WC đi ra thì nó mới nhớ hôm nay là ngày các phật tử đi cúng phật . Nó bèn chạy xuống phụ hắn dọn dẹp chùa , thấp nhang . Đúng 6 giờ . Các phật tử đều mang đồ lên chùa cúng phật . Nó và hắn nhận đồ cúng mỗi tay luôn .

- A , Lâm sao giờ mới tới ? – nó la lên khi thấy Lâm

Hắn thì tối sầm mặt lại khi thấy Lâm

- À , lo chọn đồ cúng ấy mà – Lâm cười nói

- Vậy Lâm vào lấy phật đi , đưa đồ cúng cho Băng – nó đưa tay ra

- Ok , vào đây – Lâm đưa đồ cúng cho nó rồi đi vào .

Đi ngang qua hắn . Lâm còn liếc hắn một cái ko mấy thân thiện . Hắn cảm nhận được ai đang liếc mình liền nhìn về phía Lâm . Liếc Lâm lại một cái lạnh lùng . Nó thì cứ nhận đồ cúng mà ko biết có hai luồng sát khí ở đằng sau . Lâm lấy phật xong đi ra ngoài . Lướt ngang qua hắn ánh mắt anh nhìn hắn như nói rằng “ tôi sẽ làm cô ấy là của tôi ” . Hắn hiểu Lâm nói gì liền nói lại bằng ánh mắt lạnh lẽo “ nằm mơ đi ” . Lâm ko nói gì chỉ lại chào nó rồi đi về . Còn cả đám còn lại cũng nhận đồ cúng mỗi tay . Chiều tối nó thu dọn vào chùa nghỉ . Nhìn thấy sắc mặt hắn ko được tốt nên lon ton chạy tới hỏi

- Nè , anh bị sao vậy ? – nó hơi nghiêng đầu nhìn hắn hỏi

- Cô với Lâm có quan hệ gì ko ? – hắn ko thèm để ý tới câu hỏi của nó mà hỏi lại một cách lạnh lùng

- Có ... - nó trả lời . Hắn nghe xong từ “ có ” thốt ra từ trong miệng nó . Sắc mặt hắn càng tối hơn . Luồng sát khí tỏa ra từ người hắn . Nó ko biết hắn đang bức bối chuyện gì nên hắn hỏi thì nó trả lời thành thật chứ có sao đâu mà sát khí ghê thế .

- Mà quan hệ bạn bè thôi , có gì ko ? – nó nói tiếp câu hỏi này đang nói nữa chừng

Nghe nó nói tiếp sắc mặt hắn đã tốt hơn . Ko nói gì hắn đi vào chùa ăn cơm . Nó thì ngẩn ra ko hiểu gì hết . Nửa đêm nó đang ngủ thì nghe bà tám tiền kể bên chùa chữ ai đó . Bà này rất keo kiệt và tiếc tiền . Mất cái gì là bà phải truy ra cho bằng được . Sau khi truy xong bà đánh người ăn cắp ko thương tiếc . Hôm nay bà lại bị mất cái gì đó nên nửa đêm bà la chữ om xòm ko cho ai ngủ . Nó quyết tâm lòi hắn ra coi

- Có chuyện gì vậy bà tám tiền ? – nó hỏi bà tám tiền

- Thằng chết dẫm nào lấy mất con gà con của bà rồi – bà tám mắt long sọc nói – **BỚ CÁI ĐỒ ĐẦU TRỘM ĐUÔI CƯỚP . TRÔI SÔNG LẠC CHỢ . CHA TIỀN NHÂN NHÀ CHÚNG MÀY . KHÔN HỒN THÌ TRẢ GÀ CHO BÀ KO THÌ BÀ XÉO CẢ NHÀ , CHÀ CẢ HỌ MÀY RA !** – bà tám tiền la to

- Trời ơi điếc tai quá ! – hàng xóm bắt đầu điếc tai nhưng bà tám ko những la nhỏ mà còn la to hơn nữa . Nó và hắn đứng bên khỏi cần bịt lỗ tai vì nó là cao thủ của cao thủ về trò la , hét và chữ , giọng bà tám tiền còn thua xa . Còn hắn nghe nó la hoài cũng quen tai nên giờ bà tám tiền la cũng chẳng sợ bị điếc .

- Trời ơi , cả làng thế này biết ai mà chữ hả bà tám ? – nó hỏi

- Gà tao là tiền ko đó , tao chữ đến khi nào tên trộm lòi mặt ra thì thôi – bà tám nói trong nộ khí – **BÀ RỬA CHO CHÚNG MÀY CHẾT . CHẾT CẢ TỔ TÔNG . CHẾT CẢ ÔNG BÀ . CHẾT CHA CHẾT MẸ . CHẾT BẢY ANH EM . CÒN ĐỨA ĐỨNG XEM . VỀ NHÀ CHẾT NỐT** – bà tám tiền tiếp tục chữ

- Trời ơi , mất có con gà mà làm gì dữ vậy , làm cả xóm , cả làng ko ngủ được – hàng xóm bắt đầu than phiền

- **CHA TIỀN NHÂN . CON ĐỂ ĐIỀU THA , QUẠ MỔ** - bà tám chữ tiếp

- Hừ , con mụ tám chết tiệt , lấy có con gà mà mụ lòi cả tổ tông mình ra chữ . Phải nhịn chữ biết làm sao . Bây giờ chường mặt ra là chết với mụ ngay – tên trộm nghiêng răng ken két nói

- **CẦU CHO NHÀ MÀY BỊ “ ÔNG SƠ NUỐNG CHẢ , BÀ CẢ BẢM VIÊN , TỔ TIỀN NHỒI THỊT ” . TAO MÀ BIẾT ĐỨA NÀO TRỘM GÀ TAO BẮM , TAO VẮM , TAO CHIÊN , TAO RÁN BA ĐÔI NHÀ CHÚNG MÀY** – bà tám vẫn ko chịu ngừng

- Thôi , mất con gà rồi , bỏ qua đi bác – trưởng làng nói từ tốn

- Đâu có được , gà con nuôi cực khổ lắm mới được nhiều đó . Tự nhiên cho quân ăn trộm chết dẫm kia – bà tám tiền nói trong hậm hực

Nó và hắn này giờ im lặng ko nói gì . Hình như đang suy nghĩ cái gì đó .

- **BÀ NÓI CHO MÀ BIẾT NHÁ ! GÀ BÀ LÀ CON CÔNG CON PHƯỢNG NÓ VÀO NHÀ MÀY NÓ BIẾN THÀNH CON RÁN CON RẾT NÓ MỔ CẢ DÒNG , CẢ GIỐNG NHÀ MÀY RA** – bà tám la to hơn nữa

- Hừ , thiệt là hết chịu nổi mà , cứ chờ đó có dịp ta sẽ trả thù – tên trộm thu tay thành nắm đấm nghĩ

- **CÁI ĐỒ ĐẦU DƠI , TRÁN KHỈ , MÔNG LỪA , MẶT LỘN . HỪ , BÂY GIỜ MÀY VÁC XÁC MÀY RA THÌ BÀ CŨNG XÉ LÀM BA . BÀ TRA TÀU HỬ , NẮM MÈO , HỘT TIÊU** – bà tám tiền chữ tới tấp

- A , nghĩ ra rồi – nó và hắn cùng suy nghĩ

- Nè – nó và hắn quay vào nhau đồng thanh nói

- Chung ý tưởng ha ? – nó cười híp mắt

- Ai xử đây ? – hắn hỏi lạnh lùng

- Đương nhiên là tôi – nó nói rồi đi vào chùa cải trang . Hắn cũng ko tranh giành với nó . Nó cải trang xong đi ra chỗ bà tám tiền đang đứng chữ rửa thằng ăn trộm .

- Bần tăng có thể giúp gì cho thiếu chủ ko ? – nó hỏi bà tám tiền . Bà tám tiền kể lại đầu đuôi câu chuyện cho nó nghe .

- Tôi có thể giúp thí chủ lấy lại con gà nhưng thí chủ phải chịu đau một chút – nó nói nhỏ vào tai bà tám tiền

- Được , nếu làm được tôi xin đa tạ sư cô và ban thưởng hậu hĩnh – bà tám tiền lập tức ngừng chửi rửa nó nhỏ vào tai nó

- Thôi khỏi – nó từ chối và bắt đầu làm cái kế hoạch bắt trộm – MỜI CÁC BÀ CON TRONG XÓM TẬP HỢP LẠI NGAY – nó dùng cái giọng oanh vàng có một không hai của mình nói to

Mọi người tập hợp lại đầy đủ .

- MỜI CÁC BÀ CON TẮT VÀO MẶT BÀ TÁM TIỀN MỖI NGƯỜI MỘT CÁI CHO CHỮA CÁI THÓI HUNG HANG – nó nói to

- Vậy có ác quá ko ? – hàng xóm nói

- AI KO THI HÀNH TÔI SẼ TRẢ LẠI ĐỒ CÚNG – nó đe dọa

Mọi người nghe vậy sợ quá liền thi hành , xếp thành một hàng tít bà tám tiền cho có lệ .

- Kì này ta sẽ i ko còn cái răng ăn cháo – tên trộm nghĩ

Tới lượt tên trộm tát “ BỐP ” . Hấn tát mạnh ghê gớm

- Tôi chỉ tát dùm dân làng thôi – tên trộm cười ranh mãnh

- Mày dám tát bà ? – bà tám trừng mắt nhìn tên trộm định đánh

- Sư cô kêu tát thì tôi tát – tên trộm hơi rung nhưng cũng lấy lại được bình tĩnh

- Người chính là người trộm . Tất cả mọi người trong làng đều tát bà tám tiền cho có lệ vì sợ bà ấy đau . Còn người nghe bà tám tiền đem cả tổ tông của mình ra chửi từ nãy tới giờ nên bây giờ có dịp trả thù . Người tát rất mạnh để cho bà ấy nhớ đời . – nó chỉ vào mặt tên trộm nói

- Sư cô có chứng cứ gì ? – tên trộm vẫn ngoan cố

- Tôi mới vừa nói xong – nó nói

- Nhưng tôi ko có làm – tên trộm vênh mặt lên

Nó sờ tay ngay cổ , ko thấy sợi dây chuyền liền quay sang hấn

- Cho mượn huy hiệu coi – nó vừa dứt lời hấn ném cái huy hiệu của tổ chức hấn cho nó . Nó dơ cái huy hiệu lên . Tên trộm xanh mặt , run cầm cập . Ko phải dân biển mà ko biết đến những tổ chức của giới hắc đạo đâu . Danh tiếng của giới hắc đạo vang xa khắp thế giới và ai cũng biết , kể cả thành ăn mày ngoài chợ , ngoài phố .

- Xin tha cho tôi , tôi có mắt như mù , tại nhất thời nông nổi – tên trộm quỳ xuống lạy bà tám tiền

- Hừ tha i đấy – bà tám tiền lấy lại con gà , đấm cho tên trộm một phát rồi đi vào nhà ngủ . Nó và hấn cũng vào chùa ngủ . Nguyên đêm thức trắng vì con gà rồi .

Ngày 3

Buổi sáng thứ 3 này cũng giống những buổi sáng trước . Nhưng hôm nay hấn cũng còn đang nệm êm chăn ấm trên giường giống nó . Trong khi đó tại một ngôi chùa ko gọi là sang trọng nhưng cũng khá giả thì có ba người đã dậy từ rất sớm để chuẩn bị kế hoạch hại tụi nó . Ba người đó là Nguyệt Mỹ Ân , Trần Dạ Yến – đồng minh mới với M.Ân với Vũ Ngọc Anh . Ba người này rất ghét tụi nó vì đã cướp mất hoàng tử . M.Ân thích hấn nhưng hấn ko đáp lại còn lạnh lùng với M.Ân . D.Yến thích Thiên nhưng anh cũng giống hấn . Còn Ngọc Anh thích Nhân nhưng ko được vì Nhân đã từ chối . Ba người thấy tụi nó thân thiết với hoàng tử của mình nên nhân dịp đi chùa làm sư này bàn ra kế hoạch hại tụi nó .

Ngày 4

Hôm nay nó và hấn phải trả lại trường . Sáng ra nó và hấn đã thu dọn hành lí để đi về . Ra tới cổng của làng chài Quan Mỹ nó đã thấy Lâm đứng chờ sẵn

- Về nhá ! Ở đây đừng buồn nhá ! – nó vỗ vai Lâm
 - Hi hi , 2 ngày nữa về thành phố rồi , ko sợ buồn đâu – Lâm cười nói
 - Vậy á ? Về đi học chung cho vui – nó hí ha hí hửng
 - Ok – Lâm nháy mắt
 - Vậy bye nhá – nó nói rồi kéo hấn đi
- Bỏ hành lí lên xe . Lên xe ngồi mặc kệ hấn lái đi đâu nó đánh một giấc dài .

16. Chương 16

Hấn phóng thẳng về nhà . Mở cửa vào đã thấy mọi người đã tập ở nhà . Nó chạy lại tám với hai con bạn .

- Đi chùa làm sư mà được thăng cấp làm quan xử án luôn – nó cười híp mắt nói
- Là sao ? – mọi người ngơ ra ko hiểu nó nói gì chỉ mình hấn hiểu
- Thì là vậy nè ... bla ... bla bla – nó kể hết chuyện đêm qua cho cả đám nghe
- Mà ở đó mày dậy mấy giờ ? – Ân hỏi
- 5 giờ ! – nó trả lời tỉnh bơ mà làm cho cả đám trừ hấn té cái rầm
- Ai kêu mày dậy ? – nhỏ hỏi
- Nam – nó tiếp tục trả lời
- Mày kêu nó dậy bằng cách nào vậy ? – anh hỏi

Tới câu này nó và hấn im lặng ko nói gì . Mặt nó thì đỏ ửng lên .

- Tao kêu dậy bằng cách nào kệ tao – hấn trả lời cộc lốc
- Ko nói thì thôi – Nhân nói

Tám miết cũng tới giờ đi ngủ . Cả đám lên phòng ngủ . Sáng ngày mai , hấn cũng nói đúng một câu “ cô ko dậy tao làm cách hôm trước ” . Vừa nghe xong câu đó nó bật dậy ngay . Tới trường mặc kệ những ánh mắt đủ loại hình nó và hấn bước thẳng lên lớp . Nhắc mới nhớ , hôm nay lớp nó có bài kiểm tra một tiết tiếng anh . Nhưng nói về tiếng anh là cả đám rành nhất vì đã đi hơn 20 nước . Cầm cái đề lên cả đám lác đầu thở dài ghi vào tờ giấy một câu làm bà giám thị té ghế “ EASYLESSON, DONOT ” (bài dễ , ko làm) . Mọi người nhìn cả đám lên nộp bài mà thời gian chưa đầy 5 giây . Bài kiểm tra này của cao học mà cả đám chưa đầy 5 giây đã nộp bài . Cả đám về chỗ ngồi chơi . Mỗi người một việc . Nó bỗng nhiên dừng lại

- CÔ ƠI , LÁT NỮA CÔ CHO CON 2 BÀI KIỂM TRA VỀ GIỚI HẮC ĐẠO . MỖI BÀI 10 CÂU . CON SẼ MỜI 2 NGƯỜI Ở GIỚI HẮC ĐẠO CHẤM BÀI – nó nói làm cả lớp và bà giám thị ko hiểu gì hết trừ cả đám .
- Muốn thi trận cuối à ? – hấn quay sang hỏi với giọng lạnh lùng
- Umk . tôi nghĩ việc này nên kết thúc xem ai là người thắng – nó mỉm cười nói – Ân , gọi – nó quay sang Ân nói . Ân nghe nó nói nên lấy điện thoại ra gọi cho hai vị có chức vị cao trong giới hắc đạo nhưng ko bằng nó và hấn .

15 phút sau mọi thứ đã chuẩn bị xong . Nó với hấn mỗi người một dây . Nghe chữ bắt đầu nó và hấn lao vào làm . Ngoài cửa cứ nghe mấy câu “ Anh Nam cố lên ” , nam sinh “ Cố lên Bằng ” . Nó và hấn ko thể nào tập trung được

- IM HẾT – nó và hấn đồng thanh quát lên làm ấy người ngoài cửa im thín thít

Hết giờ nó và hấn lên nộp bài . Giám thị chấm bài mà nó và hấn cứ ngồi nghe nhạc , chơi game . Tới lúc thông báo kết quả .

- Xin lỗi Bằng chủ nhân , chủ nhân sai một câu nên Nam chủ nhân thắng – giám khảo nói

“ Rầm ” . Trời đất như đảo lộn trong đầu nó . Quỷ xuống , mặt nó vô hồn . Tại sao nó lại thua chứ ? Ko lẽ nó quá vô dụng ?

- Trời con đó thua là phải ! – nữ sinh 1 nói

- Đúng rồi ! – nữ sinh 2 nói

- Con đó làm gì mà thắng nổi hoàng tử chứ . Nó chỉ ăn bám người khác thôi – M.Ấn nói

“ Bốp ” . Nhỏ tát M.Ấn một cái rõ đau vào mặt

- Tao nói ày biết , mày nói người ta ăn bám thì mày cũng chẳng khác gì con chó hoang đi ăn thức ăn thừa ngoài bãi rác . Mày có ngon mày lại thi kìa , coi mày có thắng nổi ko ? Ồ , thì ra mày ko dám , còn người ta dám vì người ta đủ mạnh còn mày thì sao ? Suốt ngày ngồi đi của trai chẳng làm được tích sự gì – nhỏ tức giận quát

- Mày ... - M.Ấn cứng họng chỉ vào mặt nhỏ

Còn hấn nãy giờ chẳng để ý mấy đám nữ sinh nói gì chỉ khẽ liếc nó . Nó nghe những lời đó , nó càng thấy nó vô dụng ko làm được gì . Tới quê hương mà nó có những anh chị em kết nghĩa mà nó ko nhớ nổi còn làm bài sai . Nó vô thức chạy ra ngoài lớp .

- Bằng ơi , Bằng ! – nhỏ với Ấn nói với theo nó

- Thôi , cứ để Bằng một mình đi – anh nói

Nhỏ và Ấn nghe anh nói cũng an tâm phần nào nhưng lo lắng cho nó là chủ yếu .

- Con đó thì làm được gì chứ ! – Ngọc Anh lên tiếng

- IM HẾT , AI NÓI VỀ KÊU BA MẸ CHUẨN BỊ QUAN TÀI ĐI – hấn quát lên rồi chạy đi tìm nó

Nó thì cứ chạy ko biết mình đã chạy đi đâu . Tới lúc nó dừng lại thì nó đang đứng tại một khu cỏ xanh mượt . Nó mới chợt nhận ra đây là cái nơi lần trước hấn cứu nó thoát khỏi đám đầu gấu kia . Nó ngồi xuống úp nghiêng mặt vào đầu gối . Nước mắt nó cứ thế mà rơi trong vô thức .

- Mình thật là vô dụng mà . Bây giờ mấy câu dễ như vậy mà cũng làm sai . Làm sao mà mình dám nhìn mặt tổ chức nữa chứ ! – nó nghĩ mà lòng chua xót

Hấn thì cứ chạy đi tìm nó . Lướt qua khu cỏ xanh mượt hấn dừng lại nhìn nó đang ngồi khóc

- AAAAAAAAAAAAA , SAO MÌNH LẠI VÔ DỤNG THẾ NÀY ? – nó la lên trong vô vọng . Nước mắt nó vẫn cứ rơi

Hấn tiến lại đưa cho nó cái khăn . Nó ngẩng đầu lên nhìn thấy hấn . Sà vào lòng hấn , nó khóc nức nở . Khóc như chưa bao giờ được khóc . Cũng phải thôi , từ nhỏ tới giờ nó ko bao giờ ra một giọt nước mắt nào . Vậy sao bữa nay thua hấn nó lại khóc ? Từ trước giờ nó thua bao nhiêu trận mới lên được vị trí cao thứ hai trong giới hắc đạo . Nó đã luyện tập rất nhiều mới thắng . Sao bây giờ nó lại khóc ? Nhìn nó khóc mà lòng hấn đau thắt .

- Cô cứ khóc đi , khi nào mệt thì nghỉ - hấn nói nhẹ nhàng

Nó càng khóc to hơn .

- Cô ko có vô dụng chỉ là cô ko tin vào chính mình và ko làm hết sức thôi – hấn nói rồi đẩy đầu nó ra – Vì vậy ko đáng để cô khóc . Ngày xưa cô luôn luôn mỉm cười và lạc quan cơ mà ? Sao giờ mặt như con mèo thế ? Nín , ko khóc nữa – hấn nói tiếp

Nó nín hấn . Hấn từ từ cúi đầu xuống . Đặt môi mình lên đôi môi đỏ mọng của nó . Lúc này đôi mắt của nó to nay còn to hơn . Nhưng nó vẫn cảm nhận được vị ngọt ngọt ở đầu lưỡi . Bây giờ nó cảm thấy thật ấm áp và hạnh phúc . Nó từ từ nhắm mắt lại cảm nhận cái mùi vị của hạnh phúc . Hấn buông ra , nắm tay nó đi về . Tới nhà , cả đám thấy nó và hấn nắm tay nhau . 2 con nhỏ bạn kéo nó vào nhà bếp . Hai thằng bạn kéo hấn ra phòng khách

- Chuyện gì nói mau ? – nhỏ nghi ngờ hỏi

- Có ..có gì đâu – nó lấp bắp nói

- Thiệt ko ? – Ân vẫn chưa tin

- Thiệt – nó gật đầu

Về phần hấn

- Mà với con Băng có chuyện gì vậy ? – Nhân hỏi

- Ko có – hấn trả lời lạnh lùng

- Thiệt ? – anh hỏi

- Thiệt – hấn trả lời

Nó và hấn sau khi bị tra hỏi liền đi lên phòng . Ở dưới phòng khách

- Sao ? – nhỏ hỏi

- Ko moi được thông tin gì hết – Nhân trả lời chán nản

- Trời , haizz – cả đám thở dài

Lên phòng hấn nói

- Ngày mai là bắt đầu hợp đồng – hấn nói diu dàng nhưng ko kém phần lạnh lùng

- Umk , vậy là một tháng ko được tự do – nó nói trong mệt mỏi

- Umk , chứ sao nữa ? – hấn hỏi

- Ko sao – nó nói rồi leo lên giường nằm ngủ

17. Chương 17

Sáng đang ngủ . Mỗi đứa một phòng tụi nó bỗng nhiên bật dậy . Một cảm giác xui xẻo đang dâng lên trong lòng tụi nó . Nó nhanh chân chạy xuống nhà xem lịch . Hai nhỏ bạn của nó cũng xuống xem cùng nó .

- AAAAAAAAAA , KO THỂ NÀO – tụi nó la lên sau khi xem

- Có chuyện gì mà mấy người la lối um sùm vào sáng sớm vậy ? – Nhân bước xuống cầu thang cùng hấn và anh hỏi

- HÔM NAY LÀ VALENTINE – tụi nó la thêm lần nữa

Nghe tới đây anh và Nhân té lộn cổ . Hấn thì chỉ nhúu mày nhăn mặt . Thay đồ , chuẩn bị xong cả đám xuất phát đi học . Vừa bước vào cổng trường đã thấy nam nữ đứng đầy sân

- Haizz , nhìn hoài mù mắt – suy nghĩ của cả đám khi bước vào cổng trường

- HẠ BĂNG , XIN EM HÃY NHẬN SÔCÔLA CỦA CHÚNG ANH – nhóm Fan We Love Hạ Băng đồng thanh nói . Bắt đầu từ câu nói đó , cả đám bị vây quanh . Những câu nói mà cả đám cho là mắc ói , sến súa xuất hiện . Cả đám bực quá mà ko làm gì được . Cuối cùng ko chịu nổi .

- IM HẾT – cả đám đồng thanh hét lên
- BỰC BỘI – hấn mở đầu với một câu nói lạnh lùng
- CHUỐNG MẮT – nó tiếp lời bằng một giọng nói giống hần
- NÓNG NỤC – anh nhăn mặt nói
- RÃNH RỎI – nhỏ nói tiếp
- ÒN ÀO – Nhân quay mặt sang chỗ khác nói giọng lạnh băng
- KHÓ CHỊU – Ân chốt lại cho cả đám

Sau khi nghe cả đám hét , toàn trường im thin thít

- Vậy mấy anh chị có người yêu chưa ? – một cậu nhóc lớp ba bị lạc vào trường ngây thơ hỏi
- O , nhóc ? – nó và hần quay về nơi phát ra giọng nói
- Em hỏi mấy anh chị có người yêu chưa ? – cậu nhóc lặp lại lần nữa
- Sao nhóc ở đây ? Chị nhớ nhóc quá – nó chạy lại ôm thẳng nhóc trước mặt mọi người
- Á , đau em – nhóc nhăn mặt nói
- Hì , chị xin lỗi – nó cười
- Sao lại ở đây ? – hần tỏa ra một luồng sát khí ko hề nhỏ
- Em đi lạc – nhóc ngây thơ trả lời , ko tỏ vẻ gì gọi là sợ luồng sát khí từ người hần
- Nói lại – hần lạnh giọng nói
- Tại em nhớ hôm nay chắc chắn hai sẽ gặp rắc rối nên mới trốn học tới đây – nhóc vừa nói vừa gỡ đầu
- Em quen anh này hả ? – nó hỏi
- Umk , anh ấy là anh hai em . Ảnh Lí Nhất Nam thì em là Lí Nhất Huy – nhóc vừa nói vừa chỉ vào hần
- Sao em quen con heo lùn này ? – hần cố tình đụng chạm nó
- Hứ , tôi lùn tôi mập kệ tôi – nó liếc xéo hần
- 2 năm về trước , khi hai lên máy bay đi Australia em ko nhớ xa hai nên ngồi khóc một mình ở đó . Chị Băng lại hỏi sao em khóc . Em kể hết mọi chuyện ra cho chỉ nghe rồi chỉ nói chỉ cũng có hoàn cảnh giống em nên dẫn em đi ăn kem . Chỉ ăn nhieu ghê luôn . Sau đó em nhận chỉ làm chị hai . 1 tháng sau pama dẫn em qua Mỹ . Em và chỉ ko gặp nhau giờ gặp lại – nhóc tuôn một lèo
- Em là em trai của Nam gọi Nam là anh hai mà em còn gọi con Băng là chị hai là em muốn con Băng làm vợ ... - nhỏ nói tới cuối thì im bặt vì nó đang nhìn nhỏ với một con mắt rất ư là “ dịu dàng ” .
- Vợ ai ? – nó hỏi nhỏ
- Vợ của chồng mày – Ân giải vây cho nhỏ
- Hừ , coi chừng đấy – nó nói
- Vậy mấy bạn nói đi , mấy bạn có người yêu chưa mà ko nhận sôcôla của tụi này ? – một nam sinh nói
- Đúng rồi , nói đi – nữ sinh nói
- Người yêu của tụi này á hả ? Đây nè – tụi nó nhắm mắt chỉ vào người con trai kế bên mình
- Người yêu của tôi – tụi hần đút tay vào túi quần nói

- HẢ ? MẮT NGƯỜI ĐẸP – nam sinh đồng thanh

- TRỜI HOÀNG TỬ CỦA LÒNG EM – nữ sinh la lên

Nói rồi cả đám xách thêm nhóc chạy lên lớp . Vừa ngồi vào ghế . Nó đã thấy nhóm Fan We Love Hạ Băng đi tới chỗ nó . Nó thở dài

- Chắc chết quá – nó nghĩ

- Hạ Băng , nếu cô có người yêu thì tôi ko làm phiền cô nữa . Mục đích của bọn tôi là theo đuổi cô và mong cô hạnh phúc nhưng tôi thấy cô đã hạnh phúc khi ở bên người mình yêu . Chúng tôi sẽ giải tán nhóm Fan .

- Vinh nói rồi quay sang hấn – Xin anh hãy bảo vệ và làm cho cô ấy hạnh phúc . Tạm biệt – nói rồi Vinh quay lưng bước đi

- Nè Vinh – nó nói với Vinh

- Hử ? – Vinh quay lưng lại

- Cảm ơn – nó nói

- Cô hãy nhớ mặc dù bọn tôi đã giải tán nhưng luôn sẵn sàng hi sinh để bảo vệ cô và làm cô hạnh phúc . Chúng tôi luôn ở bên cô – Vinh tiến lại gần nói nhỏ vào tai nó rồi bước đi . Hấn nghe thấy hết những lời nói của Vinh . Hấn cảm thấy hơi khó chịu trong người . Nó khẽ mỉm cười rồi lăn ra ngủ vì đây là tiết giữa . Nhưng lại là cái môn văn . Cái môn mà nó cho là sến súa , buồn ngủ nhưng nó vẫn học giỏi môn này . Cả đám cũng lăn ra ngủ . Đang ngủ thì cả đám bỗng thức giấc vì tiếng nói của nhóc

- XIN CHÀO CÁC ANH , CÁC CHỊ , CÁC CÔ , CÁC THẦY VÀ TOÀN BỘ NHỮNG NGƯỜI CÓ MẶT Ở ĐÂY . EM LÀ NGƯỜI THAY MẶT CÔ HIỆU TRƯỞNG THÔNG BÁO CHO TOÀN TRƯỜNG LẮ : VÌ THỜI GIAN QUA DO SỬA PHÒNG THÍ NGHIỆM DO CHỊ HẠ BĂNG CẦM ĐẦU LÀM NỔ NÊN KO TỔ CHỨC VALENTINE ĐƯỢC . CHO NÊN TỐI NAY LÚC 6 GIỜ TOÀN TRƯỜNG TẬP TRUNG Ở SÂN DỰ VALENTINE AI KO TỚI SẼ KỈ LUẬT . ANH NHẤT NAM , ANH THÁI NHÂN , ANH HẠ THIÊN , CHỊ HẠ BĂNG , CHỊ KHẢ ÁI VÀ CHỊ KIỀU AN KO ĐI SẼ ĐƯỢC TRUYỀN TIN TỚI BA MẸ VÀ LẤY TẤT CẢ CHÌA KHÓA XE HƠI , MÔTÔ TRONG VÒNG 3 THÁNG . ĐẶC BIỆT ANH NHẤT NAM . ANH MÀ KO ĐI LÀ EM SẼ CHO NGƯỜI YÊU CỦA ANH MÀ ANH NÓI HỒI SÁNG ĐI NGỦ CHUNG VỚI ANH KHÁC . NỮ MẶC VÁY , NAM QUẦN TAY ÁO SƠ MI . XIN HẾT – nhóc nói hăm dọa có , ranh ma có .

- WHAT ? – nó la lên khi nghe nhóc thông báo

Đi thì đi nhưng ko thể nào bắt nó mặc váy vì váy đâu mà mặc ? Từ nhỏ tới giờ đi tiếp khách với ba mẹ nó toàn mặc đồ bộ . Đi giày cao gót nó ko nói còn đằng này bắt nó mặc váy . Nó ghét nhất là mặc váy vì khi mặc phải đi đứng ý tứ , nhẹ nhàng rất bức bối . Bây giờ ép nó mặc váy thì làm sao mặc . Hấn nhìn nó thì biết ngay nó ko có váy để mặc vì hấn đã từng xem qua một lần tủ đồ của nó . Toàn là áo thun , áo sơ mi , áo xách nách , áo sơ mi buộc nơ hở bụng , quần đùi , quần dài và quần bó . Ko có một cái váy . Hấn bỗng khẽ nhếch môi cười rồi đứng dậy kéo nó ra ngoài . Bà cô đứng trên bậc trố mắt ra nhìn mà ko dám làm gì .

- Nè , đi đâu vậy ? – nó nhăn mặt hỏi

- Đi chuẩn bị - hấn vẫn cứ kéo nó đi . Tới gara ném nó vào xe , phóng đi . Hấn dẫn nó tới Trung Tâm Thương Mại B.I thuộc chủ quyền của hấn . Nó nhìn tòa nhà lớn hơn cái Trung Tâm Thương Mại L.K của nó . Hấn kéo nó vào . Giao nó ấy chị nhân viên hấn phán một câu lạnh lùng :

- Chuẩn bị dự tiệc Valentine

Chờ hấn nói xong nó mới hiểu ra . Trong khi mấy chị nhân viên định kéo nó vào phòng trang điểm và thay đồ nó chạy lại kéo tay hấn nói giọng tủi thân :

- Anh nữ cho tôi mặc váy sao ? Ko chịu đâu , anh tha cho tôi đi – nó vừa nói vừa chu mỏ

- Hợp đồng , ko cãi – hấn đưa cho nó một câu làm nó suy sụp tinh thần

- KO , BUÔNG TÔI RA . TÔI KO MUỐN MẶC VÁY – nó la lên khi mấy chị nhân viên lôi nó vào phòng chuẩn bị và trang điểm . Trong lúc chờ nó chuẩn bị hần cũng đi chuẩn bị . Nó bước ra hần đã chờ sẵn ở đó . Bước lại gần hần nó mới nhìn kĩ . Hần có một đôi mắt màu hổ phách rất đẹp . Hần diện một cái quần jeans màu xanh đậm . Cái áo thun màu trắng có chữ handsome màu đen . Bên ngoài cái áo thun hần còn khoác vào cái áo sơ mi sọc caro màu đỏ đen . Còn có đôi giày bata hiệu Nike Jordan màu đỏ trông rất phá cách . Tóc hần được vuốt thêm một ít keo . Còn nó thì cái váy ko có ống tay dài ngang đầu gối màu đen . Ở mép váy có viền ren màu trắng . Hai bên eo có hai cái nơ màu trắng . Đôi giày cao gót màu đen nốt . Mái tóc nó được xõa tự nhiên . Ở phần đuôi tóc được uốn cụp vào trong . Mặt nó được các chị nhân viên cho trang điểm nhẹ . Lúc nó bước ra hần có đơ đơ ngơ ngơ một chút nhưng thu lại liền còn nó thì cứ ngắm hần mãi .

- Đi , tôi biết tôi đẹp rồi – hần kéo tay nó lên xe để tới trường dự lễ Valentine

- Hứ - nó chu mỏ

Tới cổng bao con mắt đều hướng về nó và hần . Chỉ trong chốc lát nó và hần hoàn toàn bị vây kín .

- Hạ Băng có khác – Vinh từ đâu bước tới nói

- Cảm ơn , thay đổi hần nhỉ ? Công tử ? – nó bất ngờ trước sự thay đổi của Vinh nhưng vẫn giữ được bình tĩnh

- Quá khen – Vinh nói rồi đi mất

Nhìn một hồi nó cũng thấy đám nó đang đứng ở quầy thực phẩm . Thật tình mà nói hôm nay hai con nhỏ bạn của nó rất đẹp . Hai hoàng tử của hai con nhỏ đó cũng rất bảnh . Tiệc tàn đang định đi ra về thì có một cô gái ăn mặc thiếu vải đụng phải vào nó làm nó té . Nó nhanh mắt nhận ra đó là M.Ân . Vì chỉ có cô ta và đám bạn của cô ta mới ăn mặc hở hang như vậy . Nó phải váy đứng dậy thì nhận được một tin nhắn : “ Ra sân sau gặp một chút nhé . Minh về rồi . Lâm ” Thấy vậy nó vui mừng chạy ra sân sau đã thấy Lâm đứng sẵn ở đó . Nó nhắc thấy bóng Lâm thì vui mừng tiến lại .

- Chào Lâm về sớm hơn Băng tưởng đó – nó đập vào vai Lâm

- Phải về chứ - Lâm trả lời

- Mà kêu Băng ra đây có chuyện gì vậy ? – nó ngây ngô hỏi

- Lâm ...Lâm ...- Lâm nhắm mắt cố gắng nói ra

- Lâm làm sao ? – nó vẫn bình tĩnh

- Lâm yêu Băng . Làm bạn gái Lâm được ko ? – Lâm cố gắng nói đến cuối cùng . Nói đến đây trong tim ai ở gần đó khẽ nhói đau

Nó bây giờ thì đôi mắt nó đã to nay còn to hơn . Nó quá ngạc nhiên . Từ trước giờ nó vẫn luôn nghĩ tình cảm của Lâm đối với nó chỉ là tình cảm bạn bè . Nó ko ngờ Lâm lại yêu nó .

- Băng ...yêu Nhất Nam ? – Lâm hỏi nó chứa chan sự hi vọng

- Băng ...Băng ko biết – nó trả lời mà trong lòng vẫn rối như tơ vò

Nghe nó trả lời Lâm bỗng thoáng buồn . Quen với nó được mấy năm nên Lâm hiểu rõ tính nó . Yêu thì nói yêu . Ko yêu thì nói ko yêu . Còn đằng này thì ko biết . Nhưng Lâm quyết ko bỏ cuộc .

- Vậy Băng suy nghĩ đi , Lâm về đây – Lâm nói rồi đi mất . Chỉ còn mình nó đứng đó . Hần nãy giờ ở trên cây đã nghe hết mọi việc . Tim hần bỗng nhói đau . Nó cứ bước tới một nơi vô xác định . Tới khi tỉnh lại thì thấy mình đang ở khu cỏ bữa trước . Nó cảm thấy nơi đây làm cho nó cảm thấy rất dễ chịu . Hần đi theo nó . Nhìn hoàng hôn đang buông xuống lòng nó chợt nhớ tới hần . Đứng dậy quay ra đằng sau đã thấy hần đã đứng đó . Nó ko muốn cho hần biết chuyện vừa xảy ra . Hai con người cứ ngồi đó ngắm hoàng hôn . Mỗi người một suy nghĩ .

18. Chương 18

Mấy bữa nay nó có cảm giác ko hay . Hắn cũng kì lạ nữa . Cứ mỗi tối lên giường ngủ hắn luôn ôm nó ngủ . Làm thế nào hắn cũng ko chịu buông . Từ ngày nó được Lâm tỏ tình mọi chuyện ko hay đều xảy ra với nó . Sáng nay dậy trễ , nó là người vào lớp cuối cùng . Vừa bước vào lớp từ đầu trước mặt nó hàng ngàn cây kim dài khoảng 7 cm có thắm độc phóng về phía nó . Nó ném cái cặp xuống cuối lớp cho nhỏ . Từng lần , từng đợt né những cây kim . Uốn lên , vẹo xuống rất điêu luyện . Nó đã gần kiệt sức mà kim vẫn tiếp tục phóng ra từ một chỗ nào đó mà nó không tìm được . Cả lớp ngồi dưới xem nó múa võ . Cả đám thì quá quen với việc này nên cũng chẳng cần nhìn . Nhưng hắn vẫn luôn theo dõi nó né những cây kim vì hắn biết trong đầu nó vẫn chưa tập trung hết mức có thể . Đầu óc nó vẫn đang suy nghĩ về câu tỏ tình của Lâm . Hết cách nó buộc phải dùng tới kinh công nó đã lên học từ chú Huy qua lần chú mới từ Trung Quốc về . Nó bất chấp hậu quả từ anh nó . Vì anh nó ko muốn nó học kinh công . Vì khi học kinh công được rồi nó sẽ dùng cái kinh công đó phá làng , phá xóm . Hồi đó rãnh rỗi chưa có gì làm nên nó rất quây vì lí do đó nên anh nó ko muốn nó học . Kì này nó đưa kinh công ra sử dụng trước lớp ai cũng nhìn . Mặc kệ , chứ ko lẽ giờ đứng chờ chết ? Đợt tiếp theo nó nhảy lên một cái bàn gần đó . Bước uyển chuyển trên những cây kim nó lần lượt đá những cây kim vào một chỗ nhất định . Đang chuẩn bị cho đợt tiếp theo thì chuông điện thoại nó reo lên . Lôi điện thoại ra xem . Thấy Lâm gọi nó phân vân ko biết có nên nghe hay ko thì những cây kim đã phóng ra gần tới nó mà nó ko biết . Hắn biết Lâm gọi nên nó mới ko tập trung . Lúc nó ngước đầu lên thì đã thấy những cây kim đã gần tới . Ko kịp phản ứng nó đứng chết trân ở đó .

- Mày chết chắc rồi con nhãi – một suy nghĩ độc ác hiện lên trong đầu của một người ngồi trong lớp

Keng , keng , keng .

- Cái gì ? Ko thể nào ! – người đó nghĩ rồi quay đầu về phía hắn cùng cả lớp

- Ô – nó ngẩn mặt nhìn những cây kim bị rơi xuống đất

Thì ra là hắn dùng những cây kim khác chặn lại .

- Quan sát kĩ vào – hắn nói lạnh lùng

- Hả ? À , ờ - nó ngơ ra . Nhưng khi nghe hắn nói nó lấy lại được tinh thần

Đợt tiếp theo phóng ra . Nó lại tiếp tục né bằng tất cả võ nó có trong người . Sau vài lần né nó đã phát hiện .

- Thì ra là vậy . Cứ xong một đợt là sẽ nghỉ một phút . Mình sẽ lấy thời gian đó mà tìm cho ra cỗ máy phóng ra những cây kim này . Phải nhanh lên thôi , sắp hết sức rồi – nó vừa thở vừa phòng thủ

Nó tiếp tục né . Lướt mắt qua toàn lớp học . Nó đã nắm rõ mọi ngõ ngách .

- Thấy rồi – nó khẽ nhếch môi cười

Đợt tiếp theo chuẩn bị phóng ra . Nó tập trung tinh thần

- Nè , ko biết có làm được hay ko . Nhưng hãy nhớ rằng nếu tôi mà có chết thì nhớ làm tang lễ đằng hoàng nhé . Quan tài phải đầy đủ tiện nghi giống resort 5 sao ấy . Anh hai nhớ chăm sóc cha mẹ đằng hoàng đó . Tội mày phải sống thật hạnh phúc . Còn cái tên chết tiết kia . Mi có nhiệm vụ nói với Lâm là : Tôi ko thể làm bạn gái cậu ấy được . Vì ...tôi vẫn chưa biết người mà tôi yêu ... là ai . Những cây kim này có độc tố thần kinh số 2 . Kì này hơi nguy hiểm cũng phải thử . À , M.Ấn à tôi chưa có thua cô đâu . Cô nên nhớ , đừng có lên mặt nếu ko thì đừng trách tôi vì sao độc ác – nó nói xong rồi mỉm cười

- Mày / em nói gì vậy ? – hai nhỏ bạn của nó / anh đồng thanh hỏi

Vừa cười xong thì đợt tiếp theo phóng ra . Nó xoay người , chụp ngay cây kim phóng vào cỗ máy . Những cây kim khác cũng như vậy . Dần dần cỗ máy bị hư và dừng hẳn lại . Nó cứ tưởng cỗ máy đã dừng hẳn nên quay lưng bước đi trông đáng vẻ yếu ớt , mệt mỏi . Phụt , keng . Nó lằm , vẫn còn một cây phóng ra nhưng giờ nó ko còn sức để né nữa rồi . Độc tố đã dính vào cơ thể nó rồi . Bước tới chỗ ngồi nó mỉm cười nhìn hắn

- Cảm ... ơn ...anhđã ...- nó nói với giọng kiệt sức . Chưa nói xong nó đã nhắm mắt ngã vào hắn . Hắn đứng dậy . Đưa nó lên xe phóng về nhà với 210 km/giờ . Hắn đưa nó vào phòng y tế . Kiểm huyết chính

của nó đập mạnh vào đó . Nó phun ra máu rồi ngất tiếp . Hấn cho nó uống thuốc giải độc . Độc này là do ba hấn tạo ra nên đương nhiên hấn biết cách trị . Sống hay chết tùy thuộc vào người bị dính chất độc . Hấn ngồi mà long cứ lo lắng ko yên . Còn nó thì cứ nằm đấy .

Trong tiềm thức của nó . Nó thấy mình đứng giữa một ko gian toàn là xác người . Nó dút tay vào túi quần đi thẳng về phía trước vì những cảnh này nó thấy rất nhiều nên chẳng có gì gọi là ghê gớm . Nó cứ đi , đi mãi mà vẫn ko tìm được lối ra . Đang đi thì nó thấy một dáng người cao ráo . Nó tiến lại gần . Người đó rất quen thuộc đối với nó .

- Nhất Nam ? Sao anh lại ở đây ? – nó hỏi

- Tôi ở đây là vì tôi yêu cô – hấn trả lời giọng dịu dàng mà trước đây chưa từng có

- Ko , Nhất Nam . Đừng bỏ tôi . – nó chạy theo hấn vì hấn nói xong thì chạy vụt đi

Nó bình tĩnh . Nhìn xung quanh căn phòng toàn là một màu trắng xóa . Nhìn qua bên cạnh thì thấy hấn đang gục đầu xuống ngủ .

- Nè , dậy – nó lay người hấn

- Hạ Băng ? Có phải là cô ko ? – nó nắm hai vai nó hỏi

- Ko lẽ là ma , tên khủng – nó nhăn mặt chữi hấn

- Đúng là cô rồi , con heo lùn – hấn ôm nó vào lòng

19. Chương 19

Nó vừa tỉnh dậy thì cả đám chạy vào thăm nó .

- Ai cho phép em học kinh công ? – anh làm mặt hình sự

- Hì hì , thôi mà anh hai . Em mà ko học thì bây giờ em đã được gặp ông bà tổ tiên của mình rồi – nó làm mặt vô (số) tội

- Rồi , tha cho lần này – anh mỉm cười nói

- Mà bây mày thấy sao rồi ? – Ân và nhỏ lo lắng hỏi

- Bình thường rồi – nó trả lời

- Ngày mai đi học được ko ? – nhỏ hỏi

- Được – nó cười nói

Sáng mai nó vào lớp . Ngồi vào bàn học trước bao con mắt ngạc nhiên của lớp . Nó lẩn ra ngủ một cách ngon lành . Cô giáo chủ nhiệm bước vào . Cô nói cái gì đó rồi một người con trai rất đẹp bước vào làm bao nữ sinh ngả hết . Nó và hai con nhỏ bạn nhìn lên bảng . Nó trở mắt ra nhìn . Nhỏ và Ân thì ngạc nhiên hết mức .

- Chào các bạn , mình là Đỗ Anh Trường Lâm – Lâm vừa giới thiệu vừa mỉm cười

Ân quá đà phóng lên bực choàng vai , bá cổ Lâm . Lâm Nhân có một chút khó chịu trong người

- Lâu quá ko gặp , đi đâu thế mày ? – Ân cười nói

- Đi tu để về đánh bại một người – Lâm vừa nói vừa nhìn về phía nó . Nó chỉ mỉm cười đáp lại , ko nói gì

- Bây giờ em ngồi ở đâu ? – cô giáo cắt ngang cuộc nói chuyện

- Ngồi trên bạn Hạ Băng – Lâm nói rồi tiến về chỗ ko cần sự đồng ý của giáo viên . Lâm vừa tới chỗ ngồi hấn đã liếc xéo Lâm . Lâm liếc lại . Cứ như vậy cho tới giờ ra chơi báo hại nó học cũng ko xong , ngủ cũng ko yên . Cả đám tiến xuống phòng vip của căn tin .

- Lấy cho Lâm chai nước ngọt đi Băng – Lâm nhờ nó

- Muốn nhờ hả ? Mơ đi – nó nghĩ thầm trong bụng – Coca hay pepsi ? – nó hỏi

- Coca – Lâm trả lời

- Chai hay lon ? – nó hỏi vặn lại

- Chai – Lâm trả lời

- 800 ml hay lít ? – nó vẫn tiếp tục

- Thôi chịu thua – Lâm dơ tay đầu hàng

- Phải thua chứ . Sao Lâm thắng Băng được . Băng chỉ thua duy nhất một người đáng ghét thôi – nó vừa nói vừa liếc xéo hấn . Hấn ko nói gì chỉ khẽ nhếch môi cười

- Thôi Lâm đi mua đây . Băng cần mua cái gì ko ? – Lâm thoáng thất vọng nên kiếm cớ ra ngoài

- Cho Băng cây kẹo mút vị coca là được rồi – nó đáp lại nhẹ nhàng

- Trước giờ mày có thích kẹo mút đâu ? – Ân ngạc nhiên vì trước giờ nó rất ghét kẹo mút nhưng hôm nay lại đòi ăn kẹo mút là một chuyện hết sức hài hước .

- Từ bữa mà tao thua Nhất Nam á (ai ko nhớ vui lòng xem lại chương 16) . Tao rất thích kẹo mút vì ... bí mật – nó vừa nói vừa cười . Mắt hấn lóe lên một tia ngạc nhiên

- Thật là ... ko hiểu nổi con người mày luôn – nhỏ lắc đầu nói .

Sau khi đưa cho nó cây kẹo mút nó cáo từ lên lớp trước . Vừa vào tới lớp nó đã nghe mọi người bàn tán về việc nó cặp kè với thằng nào mà “ pen – ren ” gì đó . Nó chẳng để tâm cứ bước tới bàn học và lăn ra ngủ . Nhưng nó ko tài nào ngủ được vì mọi người cứ nhìn nó và bàn tán về nó . Vừa lúc cả đám từ căn tin bước lên vào cửa lớp cũng là lúc nó ko chịu nổi được nữa .

- MẸ NÓ , THẲNG PRINCE WARM LÀ CÁI THẲNG KHỔN NẠN NÀO ? – nó đập bàn ném cho cả lớp một câu chửi thề

- Bạn ... bạn ko biết à ? Là Trường Lâm đó – một nam sinh trong lớp giải thích cho nó . Nó nhìn Lâm rồi gục xuống bàn ngủ tiếp . Nó ko thể đánh Lâm được . Dù gì thì Lâm vẫn là bạn của nó . Hấn như đọc được suy nghĩ của nó . Trong lòng hấn bỗng thấy rất vui .

- Bạn ? Chắc Lâm nghe được sẽ buồn lắm đây – hấn nghĩ trong đầu

- Nè – nó lay người hấn

- Gì ? – hấn nói mà ko thèm nhìn nó

- Đi mua cho tôi thêm một cây kẹo mút nữa đi . Ko có nó mọi nỗi buồn sẽ đọng lại trong tim tôi đấy – nó nói nhẹ nhàng

Hấn ko nói gì chỉ đi xuống căn tin mua cho nó cây kẹo mút . Mặc dù đây là giờ học .

- Thật ko ngờ , cô ấy thích kẹo mút – hấn vừa đi vừa nghĩ.

20. Chương 20

Hắn đưa cho nó cây kẹo mút . Nó ko nói gì chỉ cầm lấy và bỏ vào miệng ăn . Ăn được nửa cây nó nhận được một tờ giấy từ Lâm gửi . Mở tờ giấy ra : “ Nghe nói mấy hôm trước Bằng bị thương . Bằng có làm sao ko ? Có câu trả lời chưa ? ” . Đương nhiên nó ko thể giấu hắn chuyện gì . Nó ko muốn cho hắn biết Lâm yêu mình . Hắn giả vờ quay mặt qua cửa sổ . Sau khi đã thấy hắn ko chú ý nó mới viết : “ Bằng ko sao . Có lẽ cần hai ngày nữa ” . Nó đưa thư lại cho Lâm rồi đứng dậy đi ra khỏi lớp . Vừa đi nó vừa gọi điện cho ai đó . Hắn lặng lẽ theo sau . Lâm thấy hắn và nó đi ra ngoài nên lén theo sau nó và hắn .

- Alo , chị Bằng ạ ? – nhóc em của hắn trả lời điện thoại
- Em tới trường chị đi . Chị dẫn em tới một nơi – nó nhẹ nhàng nói
- Dạ - nhóc nói rồi cúp máy đi thẳng ra khỏi lớp

Sau 10 phút nhóc tới trường . Nó đưa nhóc lên chiếc BMW phóng đi . Hắn cũng lấy Ferrari California màu trắng của mình phóng theo nó một cách bí mật . Còn Lâm thì cũng lòi con Cadillac phóng theo . Phóng một hồi tới nơi mà nó cho là thoải mái nhất đó là khu cỏ chỉ có nó và hắn biết . Nó và nhóc ngồi xuống khu cỏ . Hắn thì đứng trên cầu thang đi xuống khu cỏ . Lâm thì nấp trong xe ở gần một chỗ khuất .

- Em biết đây là đâu ko ? – nó nhẹ nhàng hỏi nhóc
- Dạ ko – nhóc trả lời
- Đối với người khác nơi này rất bình thường . Nhưng chị thì ko phải như vậy . Đối với chị đây là nơi chị thích nhất . Nơi tâm hồn chị được thanh thản . Nơi có thể xua tan hết những nỗi buồn . Nơi khiến cho chị thích cây kẹo mút vị coca nhỏ xíu chẳng có gì đặc biệt . Đây cũng là nơi chị nhận được sự ấm áp từ một người . – nó vừa nhìn cỏ vừa nói
- Người đó là người nào ? – nhóc hỏi
- Bí mật – nó cười nói
- Kín giữ ta – nhóc chọc nó
- Chị hỏi em cái này nha – nó ko để tâm tới lời chọc ghẹo đó
- Dạ - nhóc nói
- Có một cô nhóc quen được một chàng trai mà cô nhóc đó ghét nhất trên đời . Nhưng hai người họ đã trải qua biết bao nhiêu kỉ niệm . Ko hiểu sao rồi một ngày cậu bạn thân của cô nhóc đó tỏ tình với cô nhóc . Bây giờ cô nhóc ko biết làm sao cả . Theo em , em sẽ làm gì ? – nó kể câu chuyện của mình ra
- Em chưa có gặp tình huống này – nhóc gãi đầu nói – nhưng em nghĩ cô nhóc đó cần phải làm theo tiếng nói của trái tim mình – nhóc sau một hồi suy nghĩ rồi cũng nói
- Em nghĩ vậy à ? – nó hỏi
- Dạ - nhóc mỉm cười trả lời

Hắn và Lâm nãy giờ nghe . Hắn ngạc nhiên hết mức . Vì những lời nó kể hắn đã cùng nó làm . Còn Lâm nhìn ánh mắt hắn Lâm đã hiểu ra mọi chuyện . Nhưng Lâm ko bỏ cuộc .

21. Chương 21

Sau khi tâm sự với nhóc em của hắn . Nó dẫn nhóc về trường rồi chạy thẳng tới chi nhánh thứ 4 của tổ chức là ở . Mở cửa phòng quan sát tình hình trên giới hắc đạo . Liếc ngang qua một băng nhóm mới nổi . Nó khẽ nhủ mày .

- DeBay ? Mới nổi mà đã đánh bại được một bang của mình rồi . Mạnh thế sao ? Phải điều tra ai là bang chủ . – nó nghĩ rồi gọi cho hai nhỏ bạn . Sau 15 phút cả đám tập hợp đầy đủ ở phòng họp .
- Debay – nó mở đầu chỉ nói đúng cái tên bang nhóm mới nổi ra
- Sao mạnh thế nhỉ ? Ko lẽ người của mình ko cảnh giác ? Chứ ko thể nào mà một bang mới nổi lại có thể đánh bại bang mình được . – Ân nói
- Điều tra ra bang chủ chưa ? – nhỏ hỏi
- Tuy hơi vất vả một chút vì tên này rất nhanh nhẹn và kín đáo . Nhưng cũng ra rồi – nó trả lời
- Vậy tên đó là ai ? – anh của nó hỏi
- Là cha con Bạch Tiểu Hoàng và Bạch Tiểu Long – nó nghiêm túc nói giọng lạnh
- Tên Bạch Tiểu Hoàng mình đã kêu người tiêu diệt . Còn Bạch Tiểu Long là do Nhất Nam kêu người tiêu diệt . Sao chúng vẫn sống được ? – nhỏ nói
- Vậy là hai cha con họ Bạch đã ẩn thân một thời gian để luyện inh mạnh lên . Quả thật là mạnh lên rất nhiều – Ân nói
- Được rồi , cử người đi giải quyết – nó nói xong rút con đê yêu của mình ra gọi ột bang nhóm khác nhưng thuộc chủ quyền của nó . Sau đó , cả đám dẫn nhau đi công viên giải trí . Vào công viên , nó mới nhớ là quên dẫn theo một người . Rút con đê yêu ra một lần nữa . Nó gọi cho nhóc em của hấn . Sau 10 phút nhóc tới nơi . Cả đám (có Lâm nữa nhé) đi gần như hết luôn cái công viên giải trí .
- Tiếp theo đi đâu đây ? Tao muốn đi trượt băng– nhỏ hỏi
- Tao thì nhà ma ảo ảnh ba chiều – nó nhảy lên nói
- Em muốn đi tàu lượn siêu tốc – nhóc kéo tay áo nó
- Tao muốn đi tháp rơi tự do – Ân nói
- Nhân muốn đi đu dây tử thần – Nhân nói tỉnh bơ
- Anh muốn đi trượt ván tốc độ cao – anh nói
- Đu quay 3 chiều – Hấn nói lạnh lùng
- Còn Lâm thì cái gì cũng được – Lâm cười nói
- Mỗi người một ý . Bây giờ oăn tù xì đi – nhóc nói
- Ok – cả đám đồng thanh
- Oăn tù xì – cả đám đồng thanh nói rồi đưa kết quả tù xì của mình ra
- Haizz , sao cái tên đó lại thắng chứ ? – nó than trời la đất sau khi thấy mình thua mà hấn thắng
- Đi – hấn lạnh giọng nói

Bước lên đu quay . Một ghế như vậy là hai người ngồi . Nó ngồi với hấn . Nhỏ ngồi với anh . Ân ngồi với Nhân . Còn nhóc ngồi với Lâm . Thật ra ko phải nó ko sợ bất cứ thứ gì . Nó cũng sợ khi đi cái này chứ . Theo trình tự thì đu quay nó sẽ quay sau đó đưa lên trời và quay trở lại . Đu quay khởi động . Mỗi người có dây an toàn và nhiều thứ phụ kiện khác làm inh ko gặp nguy hiểm . Nó nhắm mắt . Theo quán tính nó nắm chặt tay người kế bên . Mắt hấn lóe lên một tia ngạc nhiên . Nhưng hấn vẫn để vậy . Cứ cho nó muốn làm gì thì làm . Khi nắm tay hấn một cảm giác ấm áp dâng lên trong người nó . Cứ như thế đu quay lên xuống . Trong 50 người chơi cái này thì ba tụi nó hét to nhất . Còn tụi hấn , Lâm và nhóc thì mặt tỉnh bơ như người từ cõi trên rơi xuống . Xuống được cái đu quay đó . Ba tụi nó nhảy vào WC nôn hết mọi thứ ra . Nó đi loạng choạng tiến tới chỗ hấn rồi ngã quỵ xuống . Lâm thoáng buồn khi nó ngã vào người hấn mà ko phải là Lâm . Hấn bế nó tới một cái ghế gỗ gần đó .

- Mọi người cứ đi chơi trước đi . Khi nào tỉnh tôi theo sau – hấn lạnh lùng nói

- Ok – cả đám đồng thanh

Lâm ko biết làm gì đành phải theo lời hấn . Thực ra Lâm rất muốn ở lại với nó . Nhưng bây giờ ở lại chỉ làm Lâm thêm đau lòng . Sau một hồi nó tỉnh dậy .

- Chịu dậy rồi ? – hấn lạnh lùng hỏi

- Mọi người đâu ? – nó hỏi

- Đi chơi trước rồi . Chỉ có tôi là phải ở lại chăm sóc cô thôi . – hấn dứt tay vào túi quần nói lạnh

- Umk – nó chỉ gật đầu

- Đi – hấn nắm lấy tay nó kéo đi

- Ồ – nó ngạc nhiên vì hấn nắm tay nó . Cái cảm giác đó lại dâng lên trong tim nó . Chẳng lẽ nó đã yêu ?

22. Chương 22

Sắp đến thời hạn nó phải trả lời câu hỏi của Lâm . Trong lớp học mặt thì cứ nhìn ra cửa sổ . Miệng ngậm kẹo mút suy nghĩ . Hấn biết nó đang nghĩ về chuyện gì nên hấn giả vờ lơ đi .

- Vì tôi yêu cô – bỗng nhiên nó nhớ câu nói của hấn trong tiềm thức lúc nó đang hôn mê .

Khi nghe câu nói này . Lòng nó thấy vui vẻ và hạnh phúc lạ thường . Còn khi Lâm tỏ tình với nó thì một cảm giác khó xử đang dâng lên trong lòng nó . Giờ ra chơi nó thấy hấn đi với thím Nhi của nó . Trong người nó có cái gì gọi là bức bối . Đi thẳng ko thèm để ý . Nó đi về lớp thì thấy Lâm đang nói chuyện với một bạn nữ trong lớp . Nó cứ thế mà tiến vào chỗ ngồi nằm ngủ . Thật sự , khi thấy cảnh Lâm nói chuyện với mấy bạn nữ nó cũng thấy vui vì Lâm rất ít khi nói chuyện với người lạ . Chiều nay nó có hẹn với Lâm đi ăn kem . Nhắc tới kem lòng nó như mở hội . Chuông reng ra về kêu lên . Nó thu xếp tập vở chạy ra khỏi cửa lớp . Vừa bước ra khỏi cửa nó thấy có một bàn tay ấm áp nắm lấy tay nó . Quay lại đằng sau nó thấy hấn đang kéo nó như ko muốn nó đi . Nó cũng muốn ở lại nhưng nó đã hứa với Lâm là đi ăn kem . Nó ko thể nuốt lời . Gạt tay hấn ra khỏi tay mình . Khoảng khắc ấy tim nó bỗng nhói đau . Nó cảm nhận được cảm giác ấm áp đang dần tan biến trong người nó . Sau khi nó chạy đi . Người hấn toát ra một luồng sát khí đáng sợ . Đưa tay lên dằm vào tường một cái thật mạnh . Bức tường từ từ nứt ra rồi sập hết một mảng lớn . Toàn bộ học sinh đều run sợ khi thấy cảnh hấn tức giận . Quay về với nó và Lâm . Lâm đang chờ nó đến quán kem . Hôm nay bỗng nhiên nó ko thích ăn kem . Nên nó nói Lâm cho nó đi tới một nơi yên tĩnh . Lâm đồng ý và chở nó đến một bờ đê . Nó ngồi suy nghĩ những kỉ niệm đã cùng hấn trải qua . Lòng nó rất vui . Lâm thấy như mình đã ko còn cơ hội để làm cho nó thuộc về Lâm nữa .

- Băng nè . Nếu Băng yêu Nam thì ko cần suy nghĩ đâu . Ngay từ đầu Băng đã thuộc về Nam rồi . Thật là , Lâm thua Nam rồi . Biết trước là sẽ thua nhưng Lâm vẫn nói . Sau khi nói lòng Lâm rất là thanh thản . Thôi , để Lâm chở Băng về . Nam đang đợi Băng ở nhà đó . – Lâm nói rồi đứng dậy

Nó thì ngạc nhiên hết mức . Lúc nó đang định trả lời thì Lâm lại trả lời thay nó . Nó khẽ mỉm cười vì có một người bạn như Lâm . Về tới nhà nó ôm Lâm một cái rồi buông ra .

- Chúng ta mãi mãi là bạn – nó nói

- Chào Băng – Lâm ko nói gì chỉ chào nó rồi quay xe đi về

Nó vừa mở cổng đã thấy hấn đứng đó với một luồng sát khí ko hề nhỏ .

- Bây giờ có giấu được nữa ko ? – hấn lạnh lùng nói

- Nhất Nam ko phải như anh nghĩ đâu – nó nói

- Mệt . Ko nghe – hấn nói rồi đi thẳng vào trong nhà

Nó chạy theo hắn . Hắn đã hiểu lầm nó rồi . Mọi chuyện ko phải như vậy .

- TÊN CHẾT TIẾT KIA . MI BANH CÁI LỖ TAI RA NGHE CHO RỒ NÀY . TÔI THẬT SỰ KO CÓ LÀM GÌ NÊN TỘI HẾT Á . CÁI ÔM HỒI NÀY CHỈ LÀ THAY CHO CÂU TRẢ LỜI CHÚNG TA MÃI MÃI LÀ BẠN THÔI . CÒN NGƯỜI TÔI YÊU THẬT SỰ CHÍNH LÀ LÍ NHẤT NAM . – nó lấy hết hơi ra hét cho hắn biết . Nghe xong hắn bỗng nhưng dừng lại . Đi thẳng về phía nó .

- Thật ko ? – hắn hỏi

- ko nói lại – nó khoanh tay nói

- Vậy câu trả lời của tôi là ... - nói tới đây hắn đưa môi mình đặt lên bờ môi đỏ mọng của nó . Nó hôn trả lại . Sau khi hôn xong nó mới nhớ ra một điều . Mặc dù hắn đã đồng ý yêu nó nhưng nó chưa bao giờ thấy hắn mỉm cười thật sự

- Tôi thì tôi phải bắt anh mỉm cười và nói yêu tôi ! Lí Nhất Nam , hãy nhớ câu nói đó ! – nó nói xong rồi chạy thẳng vào nhà

- Xem cô có làm được ko – hắn khẽ nhếch môi cười rồi đi vào nhà

23. Chương 23

Hôm nay nó nổi hứng đi chơi . Và cái nơi nó chọn là khu cỏ ở ngọn đồi . Ở đó về đêm có thể thấy hết cả thành phố . Sáng ra nó chuẩn bị nào là kẹo mút hai bịch , bánh snack , nước ngọt , đồ ăn , bánh tráng , ... vàng vàng và vàng vàng . Nó kéo hắn theo nó . Sau một hồi nài nỉ hắn ko thể cho nó làm tổn thương cái màng nhĩ của mình nữa nên mới đồng ý đi theo và vứt cả đám kia ở nhà . Hắn lái xe chở nó tới ngọn đồi đó . Tới đây hắn chợt nhớ những gì bữa trước nó nói với nhóc em của hắn (xin mời xem lại chương 20) . Hắn khẽ nhếch môi cười . Nó bày đồ ăn ra . Nó kéo hắn ngồi xuống . Vì hắn chiều theo ý nó nên mới ngồi chứ ko thì 10 Hạ Băng kéo cũng ko được hắn . Nó với hắn ngồi ăn . Hai người ngồi ăn mà cứ tranh nhau . Tới miếng cuối cùng còn sót lại là một miếng chả giò . Nó với hắn đưa đũa đụng vào chả giò . Hai người liếc nhau .

- Anh cho tôi đi – nó năn nỉ

- Ko – hắn kiên quyết

- Đi mà ! – nó chu mỏ nói

- Ko – nói rồi hắn cầm đũa gấp miếng chả giò . Nếu chần chừ nghe nó năn nỉ chắc hắn sẽ mềm lòng mà cho nó miếng chả giò mất . Nó thấy miếng chả giò nằm trong tay hắn nó mếu máo . Hắn thấy vậy nên đưa lên miệng cắn một nửa . Nó thấy miếng chả giò đã mất hết một nửa . Nước mắt nó chảy xuống .

- Huhu , ko chịu đâu . – nó lăn qua lăn lại trên cỏ

- Nè – hắn đưa nửa miếng chả giò còn lại cho nó

- Hơ – nó nín khóc ngăn mặt ra nhìn hắn

- Ko ăn à ? – hắn hỏi

- Ồ ăn chứ . Cảm ơn – nó giật lấy miếng chả giò ném vào miệng cười tít mắt

- Thật là – hắn lắc đầu thở dài

Ăn xong hắn dẫn nó đi đâu nó cũng ko biết . Dừng lại trước một cửa hàng pet cao cấp . Mắt nó trở nên long lanh . Nó bước vào . Nào là chó , mèo , thỏ , chim , hamster , ...

- Anh mua cho tôi á ? – nó quay sang hắn hỏi

- Tôi mua cho cô nhưng mà tôi nghĩ là để nó ở ngọn đồi để nó canh gác . Làm cho nó một cái nhà gắn camera siêu nhỏ với máy vận chuyển thức ăn , đồ uống tự động . – hần nói một lời

- Ok . Vậy tôi chọn nhá . Mua được và cái luôn nha ! – nó làm mặt cún con

- Rồi . Tôi kêu người chuẩn bị đồ - nói rồi hần rút điện thoại ra chỗ khác gọi cho người chuẩn bị đồ

Nó khỏi cần suy nghĩ tới ngay chỗ mấy con mèo được để trông một cái nhà kính nguy nga . Thò tay vào bốc một con mèo cái màu trắng và con mèo đực màu đen . Sau đó nó đem ra tính tiền . Nó khỏi xin phép rút bóp hần lấy năm triệu đưa cho cô thu ngân . Số tiền nó đưa là mua luôn cả một thùng đồ ăn cho hai con mèo và một thùng sữa nguyên chất . Xong việc , hần đưa nó cùng hai con mèo kawaii về ngọn đồi . Về tới ngọn đồi nó đã thấy nhà , đồ ăn , sữa uống và mấy thứ khác ở đó sẵn . Thả hai con mèo vào nhà . Nó cùng hần suy nghĩ tên cho hai con mèo đó . Nó đặt èo cái , hần đặt èo đực . Sau 15 phút suy nghĩ nó và hần cũng đã nghĩ ra . Mèo đực sẽ là Ken , mèo cái tên là Kin . Nó với hần ngồi nói chuyện rất vui . Hần chỉ nó dạy cho hai con mèo rất nhiều trò . Từ làm xiếc cho tới phòng thủ . Nói thật Ken và Kin như hai con vật hiện hữu cho nó và hần . Ken và Kin học võ phòng thủ của loài mèo do hần chỉ rất nhanh . Mấy chốc đã trở nên nhanh nhẹn và sắc sảo , đã biết bảo vệ ngọn đồi này . Nó và hần hoàn thành xong nhiệm vụ nuôi dạy Ken và Kin thì mỗi đứa kiếm một cái gì đó rạch lên thân cây ở kế bên ngôi nhà của hai “ lính gác ” ngọn đồi chữ “ N & B ” . Sau đó vẽ hình trái tim bao quanh hai chữ này và đặt tên cho cây này là “ cây hạnh phúc ” . Và đặt tên cho hai con mèo Ken và Kin là “ Đôi mèo hạnh phúc ” . Sau khi đặt tên cho cái cây và hai mèo nó với hần rượt nhau mà nó toàn để hần được

- Á , ko chịu đâu – nó chu mỏ nói

- Lùn thì sao chạy nhanh được – hần nói móc nó

- Tôi lùn kệ tôi . Hừ - nó khoanh tay quay mặt qua chỗ khác

- Rồi , rồi . Tôi lướt cô đuổi tôi đó – hần nói

- Tôi sẽ bắt được anh – nó nói rồi chạy theo hần

- Lêu lêu – hần đang chạy thì quay mặt ra sau lêu lêu nó

- Hừ anh hãy chờ đó - nó bắt đầu điên lên

- Chạy nhanh lên coi – hần hỏi nó

- Anh ... chạy ... cái ... gì ... mà ... nhanh vậy ? – nó vừa chạy vừa thở

Hần thấy vậy nên ko chạy nữa . Quay lại chỗ nó đang đứng đưa cho nó cây kẹo mút đúng vị nó thích .

- Nè - hần nói

- Hi , chỉ có anh là hiểu tôi – nó cười rồi lấy cây kẹo mút . Bóc vỏ , bỏ vào miệng nó cười tít mắt

- Sắp tới rồi , đi ngắm hoàng hôn đi – nói rồi hần cúi người xuống đưa một tay đỡ nó lên

Nó với hần ngồi ngắm hoàng hôn xuống .

- Nè , anh hứa với tôi nha – nó nói trong khi đang ngắm hoàng hôn

- Umk – hần gật đầu

- Anh sẽ ko bao giờ rời xa tôi . Ko bao giờ yêu ai khác ngoài tôi . Ko bao giờ lừa dối tôi . Được ko ? – nó nghiêng đầu tựa vào vai hần rồi đưa ngón út ra

- Rồi , anh hứa với em – hần thay đổi cách xưng hô rồi cũng đưa ngón út lên ghé ngón út của mình vào ngón út của nó

- Hi – nó mỉm cười

- Bằng nè – nó quay người sang hần – Ồ – nó mở to mắt ngạc nhiên

Hần đang hôn nó . Nó cảm nhận được vị ngọt ở đầu lưỡi . Ấm áp trong tim . Hạnh phúc trong người . Sau khi hôn xong tặng bằng di động trong người hần phục hồi nguyên trạng .

- Đặt tên cho ngọn đồi này là “ Ngọn đồi hạnh phúc ” ? – hấn hỏi
- Tên nghe cũng hay , ok – nó nói rồi mỉm cười

24. Chương 24

- Heo lùn , đi du lịch ko ? – hấn mở lời
- Hả ? Đi chơi á ? Đi chứ - nghe tới đi chơi lòng nó vui hết mức
- Vậy muốn đi đâu ? – hấn vẫn dán mắt vào tivi
- Để xem . Hay là kêu mọi người ý kiến ha ? – nó nghĩ ko ra nên nói
- Hai chúng ta đi thôi – hấn trả lời lạnh
- Vậy à ? Vậy đi nước ngoài – nó hiểu ra vấn đề nên nói
- Nước nào ? – hấn vẫn lạnh lùng
- Đi nước Nhật – nó cười tít mắt
- Vậy chuẩn bị đi . Ngày mai xuất phát – hấn nói
- Nè , em giận à ! Sao anh hứa dụ dỗ em với tôi rồi mà anh lạnh thế - nó làm mặt cún con
- Rồi – hấn hạ mức độ lạnh xuống
- Cảm ơn – nó ôm hấn rồi lên phòng . Hấn khẽ ngạc nhiên rồi nhếch môi cười

Sáng ngày mai . Chính xác là 9h00 nó bay nhưng bây giờ là 8h30 nó vẫn đang nằm trên giường . Hấn khẽ thở dài rồi giật cái chăn ra khỏi người nó . Nó vẫn nằm im ko nhúc nhích . Hấn kéo nó vào WC . Tạt cho nó một can nước . Thật tình thì hấn cũng chả muốn làm vậy . Chỉ là tình huống bắt buộc . Nó tỉnh dậy ho vài cái .

- Anh làm cái gì vậy ? – nó la lên
- Em ko đi chơi à ? – hấn nhún vai cúi xuống sát mặt nó hỏi
- Á , sao anh ko kêu em dậy ? – nó chạy đi lấy đồ thay

Bước vào WC đóng cửa lại . Nó cởi được cái áo ngoài ra đang định cởi cái quần thì quay ra đằng sau thấy hấn đang đứng dựa vào tường WC . Máu nó dần dần lên tới não

- AAAAAAAA , TÊN BIẾN THÁI . SAO ANH Ở TRONG NÀY ? – bao nhiêu đồ trong WC nó ném vào hấn nhưng ko trúng cái nào vì hấn né được hết
- Ko ném nữa – hấn quát làm nó đứng im
- Anh trả lời em đi – nó chỉ vào mặt hấn
- Lúc anh định đi ra thì em chạy vào đóng cửa nên anh ở trong này luôn – hấn khẽ nhếch môi cười
- AAAAAA , anh đi ra cho em – nó đuổi hấn ra
- Rồi – hấn bước ra
- Tên này ... - nó nghĩ rồi thay đồ

Tới sân bay ai cũng nhìn nó và hấn . Sau 5 phút mỗi người một đám . Nó thì con trai , hấn thì con gái .

- Làm bạn gái anh nha – một nam nói

- Ko , làm bạn gái anh đi - một nam khác nói

Nó thở dài nhìn xuống người . Hôm nay nó ăn mặc rất bình thường . Chỉ là một quần đùi , áo thun màu trắng có in hình ngôi sao màu đen . Tay đeo đồng hồ như bình thường . Tóc buộc đuôi gà , thêm cái mắt kính màu trắng . Chân đi đôi giày Converse màu đen . Hắn thì quần jeans áo sơ mi thôi mà . Làm gì mà bu như kiến vậy . Bên hắn có một con nhô ngã vào hắn . Nó thấy vậy máu lên vùn vụt . Sát khí tỏa ra . Hắn biết nó đang ghen .

- Cô ... biết tôi là ai ko mà dám ngã vào tôi ? – hắn nói giọng lạnh băng . Sát khí của hắn tỏa ra còn ghê hơn nó

- Dạ em xin lỗi ... Nhưng anh là ai ? – nhô đó tỏ ra ngây thơ

- Vậy tôi hỏi cô . Tổ chức đứng đầu giới hắc đạo là tổ chức nào ? – hắn hỏi lạnh giọng

- Là VampireBlack – nhô đó trả lời

- Chủ nhân tổ chức đó – hắn hỏi tiếp nhịp giọng vẫn đều đều ko lên ko xuống

- Lí Nhất Nam – nhô đó nói

- Tập đoàn lớn nhất thế giới ? – hắn hỏi nữa

- B.I – nhô đó trả lời

- Vậy cô biết tôi là ai chưa ? – hắn đút tay vào túi quần nói

- Ko lẽ ... anh là ... - nhô đó xanh mặt vì nhô đó biết chủ nhân của tổ chức VampireBlack rất ghét phụ nữ

- Biết rồi thì chết đi – hắn nói rồi rút khẩu súng lục ra bắn chết nhô đó ko thương tiếc . Nó đã quá quen với cảnh này rồi nên ko nói gì . Sau hi thấy cảnh đó mọi người sợ hãi tránh đường cho nó và hắn đi . Lên máy bay nó lăn ra ngủ . Nó nghiêng đầu tựa vào vai hắn . Hắn khẽ mỉm cười rồi ngủ đi .

25. Chương 25

Xuống sân bay quốc tế Tokyo nó với hắn bắt taxi tới resort sang trọng nhất thành phố . Nó và hắn ở tầng 92 . Nó phòng 1093 , hắn ở phòng 1094 . Xếp đồ xong nó lăn ra ngủ . Lăn qua lăn lại nó chẳng ngủ được . Ngày thường thì đêm chưa tới ba giờ hồn nó đã chu du tận vùng nào . Bây giờ thì đếm đi đếm lại cả chục lần hai con mắt nó vẫn mở thao láo .

- Sao ngủ ko được ? Hay là máy lạnh quá nóng ? – nó nghĩ rồi nhìn lên máy lạnh . Máy lạnh phòng nó đã hạ xuống 16 độ . Lăn qua lăn lại một lần nữa . Nó mới nhớ là thiếu gì đó . Thiếu vòng tay dịu dàng , hơi thở ấm áp của hắn ôm nó mỗi tối khi ngủ . Chắc đã quen rồi nên nó ko ngủ được . Nếu ở nhà mà ko có hắn nó vẫn ngủ được vì có mùi của hắn trên giường . Còn bây giờ thì ko có . Nó quyết định đem chăn gối qua phòng hắn ngủ . Hắn trong phòng chưa có ngủ . Nghe tiếng động mở cửa bên phòng nó . Hắn có thể đoán rằng nó đang chuẩn bị qua đây . Nằm xuống giường giả vờ ngủ . Nó bước thẳng vào , ko gõ cửa . Thấy hắn nằm trên giường . Biết hắn ngủ rồi nó ném đồng chăn gối qua một bên . Ngồi xuống bên cạnh giường nhìn hắn ngủ .

- Hắn ta cũng đẹp đó chứ . Woa con trai gì mà lông mi dài ghê . Ko biết sao hồi đó mình yêu hắn nữa . – nó cười

- Anh biết anh đẹp rồi . Đừng có nhìn nữa , hao mòn nhan sắc của anh . – hắn bắt ngờ mở mắt nói

- Á ... anh ... - nó chưa nói xong hắn đã đặt môi mình lên môi nó để chặn cái miệng nó lại ko cho nó la

- Sao ? – hắn hỏi nó sau khi hôn xong

- Cho em ngủ chung – nó làm mặt cún nói

- Lên – hắn nói rồi nằm xuống

Nó nghe hắn nói vậy liền leo lên giường nằm ngủ . Hắn choàng tay qua ôm nó . Quả nhiên chưa đầy ba giây nó đã ngủ say . Sáng dậy , nó kéo hắn ra phổ chơi . Tới khu vui chơi ở Tokyo nó nhảy vào chơi hết bao nhiêu trò làm cái túi tiền của hắn cứ hệt xuống . Tới một cái quầy bắn súng . Nó lôi hắn vào chơi .

- Chơi đi – nó chỉ vào cái quầy bắn súng

- Thôi , ko chơi đâu – hắn nhủu mày nói vì hắn biết chắc nó mà chơi là cái quầy đó sập tiệm trong vòng 5 phút

- Chơi đi – nó kéo hắn đi . Hắn cứ đứng yên ở đó , nó làm cách nào hắn cũng ko nhúc nhích

- Ko – hắn nghiêm nghị nói

- Anh mà – nó đang nói nửa chừng thì một đám con trai gần đấy la lên

- TOUDOU AYAME – đám con trai đó la lên

Nó vừa nghe đám con trai gọi tên nó . Nó giật mình quay đầu lại nhìn . Một đám con trai đang chạy về hướng nó .

- Nhanh , chạy thoát thân – nó kéo tay hắn chạy

- Đi ra ngoài sao em ko hóa trang ? – hắn vừa chạy vừa nhủu mày

- Nóng lắm , với lại em cũng ko biết có tội nhoi nhoi này ở đây – nó trả lời với vẻ khó chịu

- DO NOT RUN THAT TOUDOU AYAME . I LOVE YOU

(đừng chạy Toudou Ayame . Anh yêu em) – đám con trai chạy theo nó nói

Nó thở dài rồi đứng lại nghĩ gì đó rồi quay sang hắn .

- Anh nè – nó chọt vào tay hắn nói giọng ngọt xớt mà ko để ý tới sắc mặt của hắn

- AYAME – đám con trai la lên trước khi nó kịp nói

- DO NOT CALL MY NAME LIKE RELATIVE SECRET ! (đừng có gọi tên tôi thân mật như thế) – nó la lên . Vì bên nước ngoài nó phải nói tiếng anh . Tội kia cũng biết nó là người Việt nên mới nói tiếng anh . Hầu hết nó đi nước ngoài toàn là nói tiếng anh hơn là tiếng nước đó

- BUT I LOVE YOU (nhưng anh yêu em) – đám con trai nói

- SHUT OUT (câm mồm hết) – một lời nói của hắn làm cho đám con trai kia im lặng . Lời nói đe dọa có , lạnh lùng có , uy lực có

- Who are you that dare to obstruct ? (anh là ai mà dám lên tiếng cản trở ?) – một tên con trai bước lên nói

“ Đừng ”

Hắn nhanh như chớp rút khẩu súng lục luôn mang bên mình ra bắn cho tên đó chết một cách nhanh chóng . Mọi người thấy vậy đều im lặng ko ai nói gì . Tội con trai đuổi theo nó run sợ .

- The people are chasing her anymore . The network is not conserved . (Các người còn đuổi theo cô ấy nữa . Cái mạng không được bảo toàn) – hắn lạnh lùng đe dọa

Nó này giờ đứng xem hắn giải quyết . Nhưng hắn làm vậy có hơi quá . Nó kéo hắn đi

26. Chương 26

Sau khi kéo hấn đi . Nó buông hấn ra tại một quán kem .

- Anh có làm hơi quá tay ko ? - nó nhăn mặt hỏi hấn
- Quá tay ? Em thương hại hấn ? - hấn tỏ vẻ ko hài lòng
- Ko phải . Em thấy hấn mới nói có 1 câu mà anh bắt hấn rồi thì hơi quá ! - nó nói
- Trong giới hắc đạo anh cũng vậy thôi - hấn nhún vai nói
- Thật là ... - nó lắc đầu
- Ăn kem ? - hấn hỏi nó
- Ăn liền - nói rồi nó kéo hấn vào quán

Hấn vừa bước vào bao nhiêu con gái ” say nắng ” hấn hết . Vì trong quán kem chỉ có những nữ sinh , con gái vào đây ngồi ăn kem . Ngồi vào bàn nó bắt đầu công việc .

(vì ko có thời gian nên viết luôn tiếng việt)

- Chị ơi ! Cho em 2 vani , 3 sôcôla , 5 bạc hà , 1 ô long . Và cái cuối cùng rất quan trọng cho em hai cây kẹo mút vị cocacola nha ! - nó títt mắt cười
 - Heo vẫn là heo - hấn nói móc nó
 - Em heo kệ em - nó khoanh tay nói
 - Ai cho cô ngồi chung với bạn trai tôi ? - một con nhỏ mặt lờ lợt hơn con vẹt đi lại đứng kế bên hấn nói với nó
 - Cô là ai mà nói anh này là bạn trai cô ? - nó biết nhỏ đó thấy trai đẹp nhận bừa nên lạnh lùng nói
 - Tôi là bạn gái anh ấy - ả hất mặt
 - Loa loa , cần người làm MC cho cuộc thi ” Con gái tài năng ” - một chú ngoài đường bắc loa nói
 - Vào đây - hấn ra lệnh cho chú đó
 - Anh làm MC thì toàn thế giới bao nhiêu con gái nhào vào thi cuộc thi này rồi - chú đó nói
 - Bây giờ có đồng ý ko ? - hấn lạnh lùng hỏi
 - Rồi nhưng cô gái thắng cuộc sẽ nhận được nụ hôn của MC - chú đó nói
 - Tùy - hấn lạnh lùng nói
 - Tôi tham gia - nó với ả nhận bừa đồng thanh nói
 - Cô mà có cửa thắng tôi ? - nó khề nhếch môi cười
 - Vậy cô sẽ thắng chắc - ả đó vênh mặt lên nói
 - Khi nào thi ? - hấn lạnh lùng hỏi
 - Tối nay lúc 7h00 , kế bên tháp tokyo - chú đó nói rồi bước đi
 - Anh sẽ cổ vũ cho em được ko ? - ả đó nói giọng ngọt xớt khiến hấn với nó buồn nôn
- Hấn ko nói gì , chỉ chăm chú vào li kem mà ăn . Nó thấy hấn ăn kem nên cũng ăn theo . Còn ả kia biết hấn lơ ả nên ả vội rút lui .
- Ai cho ăn kem ? - nó lạnh lùng
 - Ghen ? - hấn nhún mày hỏi
 - Hok thêm , hứ - nó bếu môi

- Vậy thắng cuộc thi tối nay đi - hần nháy mắt

- Thi thì thi sợ gì - nó nói rồi ăn tối tập

Ăn xong , ngậm cây kẹo mút trong miệng nó bắt hần đi với nó tới trung tâm thương mại . Hần bắt taxi .

- Trung tâm thương mại B.I - hần lạnh lùng nói với tài xế

- Đi trung tâm nhà anh á ? - nó hỏi

- Vậy muốn đi nhà nào ? - hần hỏi nó

- Nhà nào cũng được - nó cười

Tới nơi nó lượn mấy vòng quanh cái trung tâm mà ko chọn được cái váy nào hết . Đi một nó quay sang hần .

- Anh có biết tối nay thi về chủ đề nào ko ? - nó nhăn mặt hỏi

- Tài năng , võ thuật , ngoại hình - hần trả lời

- Vậy à kia tên gì ? - nó biết chắc hần đã cho người điều tra

- Kirunoshiya Mashiwa , 17 tuổi , trường quốc tế Tokyo - hần nói ngắn gọn

- Vậy bây giờ chọn cái nào đây ? ko biết mặc cái nào hết - nó nhăn mặt nói

- Lấy cho tôi bộ váy đẹp nhất trong trung tâm - hần rút ĐT ra gọi điện

5 phút sau , một bộ váy có 1-0-2 nằm trong tay nó . Hần ném nó vào phòng thay đồ . Sau ít phút nó đi ra khiến hần ngẩn ra nhưng cũng lấy lại được phong độ . Nó kết hợp với bộ váy hần cho rất đẹp . Váy màu hồng phấn , ko có tay . Ở phần dưới váy có 2 lớp . Mép váy có viền ren màu trắng . Ở phần ngực có cái nơ màu trắng . Hai bên hông hai cái nơ nhỏ màu đỏ . Mái tóc xoã tự nhiên , phần đuôi tóc cụp vào trong . Cổ đeo dây chuyền tổ chức . Tay đeo đồng hồ Casio màu trắng . Chân đi giày cao gót màu hồng phấn luôn . Bắt taxi tới tháp Tokyo . Vào trong cánh gà , nó thấy rất nhiều con gái . Cả trường nó gộp lại cũng ko bằng chắc là đi thi vì hần đây mà . Sức quyến rũ của hần đúng là quá cao . Nhìn ra ngoài sân khấu nó thấy gái nhiều , trai cũng nhiều . Nó đoán ngay là cũng giống mấy đứa con gái vì trai đẹp mà đi coi . Còn con trai chắc là vì nó . Hần hôm nay diện một cái quần jeans màu đen . Áo thun màu đen . Đôi giày cũng đen nốt . Hần đọc tên từng thí sinh ra . Nói thật nó chưa thấy thằng MC nào mà lạnh như hần , mà cũng rãnh như hần . Đọc đúng mỗi cái tên thí sinh . Mà tên nào tên này lạnh như băng ấy . MC của người ta đứng , hần thì ngồi ở một cái ghế sang trọng hơn giám khảo nữa .

- Kirunoshiya Mashiwa - hần đọc

Mashiwa bước ra con trai ồ lên . Ắ ồ một nụ cười ma quái . Nó nhìn từ trên xuống dưới người ả . Ko có chỗ nào là lạnh lạnh . Cứ hở chỗ này , rách chỗ kia . Nhìn phát ớn

- Cuối cùng , Toudou Ayame - đọc tới tên nó hần có một chút dịu dàng nhưng vẫn cụt ngủn

Nó bước ra với vẻ đẹp thiên thần. Con trai , con gái gì vỗ tay , khen ngợi hết sức . Ắ Mashiwa tức điên máu

- Giám khảo chấm điểm - hần lạnh lùng nói - Kết quả , Toudou Ayame thắng phần 1 - hần tiếp tục nói khi đã biết kết quả

- Tôi thắng phần 1 - nó nói giọng mỉa mai với Mashiwa

- Cô chờ đó , phần 2 ko dễ vậy đâu - Mashiwa tức tối nói

- Để coi - nó liếc ả

- Phần 2 : Tài năng . Thí sinh đầu tiên - hần lạnh lùng nói

Cứ như thế cho tới lượt của Mashiwa . Ắ bước ra sân khấu với một bộ đồ sexy theo sau ả là một đám con trai . Ắ hát mà cứ ưỡn , ưỡn rồi lại ưỡn . Hết bài , ả đi vào cách gà liếc xéo nó . Nó liếc lại ả một cái sắc lăm

- Cuối cùng , Toudou Ayame - hấn nói
- HỨ , TOUDOU . ANH YÊU EM - hấn vừa nói xong đám con trai hú lên
- EM YÊU CHỊ , TOUDOU - tới đám con gái

Xẹt . Tất cả im hết . Hấn đã mệt mỏi với cái đám này rồi . Nó bước ra , hấn ngơ trước vẻ đẹp của nó . Nhưng chỉ một thoáng . Nó bước ra . Giọng hát trong trẻo , êm đềm vang lên . Hát xong nó nhận được bao nhiêu là hoa , sôcôla .

- Chấm điểm - hấn lạnh lùng nói , người hấn tỏa ra một luồng sát khí đáng sợ . Nó khẽ run mình - Như phần 1 , Toudou Ayame thắng - hấn nói
- Cảm ơn các bạn - nó mỉm cười rồi đi vào cánh gà
- Á , CHẾT MẮT - trai gái đồng thanh
- Cô lại thua nữa rồi . Thôi thì bỏ cuộc đi - nó nói móc Mashiwa
- Grừ , cô chờ đó - Mashiwa khẽ nở một nụ cười quái dị
- Phần 3 : Võ thuật . Thí sinh đầu tiên - hấn nói

Sau một hồi cũng tới nó đấu với Mashiwa . Nó bước ra với đôi giày cao cổ màu đen . Cái áo bó màu đen . Cái quần bó màu đen . Ngoài cái quần bó nó còn mặc thêm cái váy bó ngang đùi cũng màu đen . Thêm cái áo khoác tay dài màu đen nốt . Hai khẩu súng lục hai bên . Trên áo khoác nào là kim , dao phóng , phi tiêu . Tất cả đều tẩm độc tố mạnh nhất . Bên trong áo nó còn có súng gậy mê , dây xích dài 10 mét . Tóc buộc đuôi gà cao . Bây giờ nhìn nó như trong giới hắc đạo . Từ trên xuống dưới chỉ có 1 từ để miêu tả : ĐEN . Khỏi cần đấu hấn cũng biết một khi nó mặc bộ đồ này là nó thắng chắc . Còn ả thì cười như con điên .

- Bắt đầu - hấn nói lạnh lùng
- Khoan - nó la lên
- Gì ? - hấn hỏi
- Được quyền giết ? - nó nhún vai hỏi
- Được - hấn trả lời
- Vậy cô gọi ba mẹ chuẩn bị quan tài ình đi - nó nói
- Xem người chết là - ả nói rồi xông thẳng tới nó

Nó né được hết tất cả những cú ra đòn đơn giản của ả . Nó chuẩn bị phản công thì một tiếng động phát ra . Nó nhanh mắt né cái cây đó . Khẽ liếc nhìn ả . Nó biết là ả bày trò . Những cái này ko làm khó nó được . Lấy hai khẩu súng lục ra .

- Chết đi - nói rồi nó bắn vào tim ả sau đó bắn vào hai cái máy phóng
- Như cũ - hấn nói
- Ye , thắng rồi - nó nhảy lên ôm hấn
- Chưa chắc - một cô nói

Mặt hấn bắt đầu tối sầm lại . nó thấy được điều đó nên khẽ liếc cô đó . Nhìn sơ qua nó cũng biết cô đó là người trong giới hắc đạo .

- Cô biết Lí Nhất Nam ? - nó lạnh lùng
- Biết - cô trả lời
- Vậy hãy nghe cho kĩ :

Nếu ai muốn gia nhập giới hắc đạo , hãy nhớ ba chữ: Lí Nhất Nam !

Bởi vì hắn đã là người đứng đầu giới hắc đạo 11 năm , hắn nổi tiếng vì hoành hành bá đạo, ngang tàng , độc ác . Đặc biệt là với phụ nữ , con gái

Nếu ai muốn bảo toàn tính mạng, hãy nhớ một quy tắc “ bất thành văn ” :Lí Nhất Nam nói một, thì đừng bao giờ nói hai !

Bởi vì bất kỳ ai dám phản đối ý kiến của hắn , sau này đừng nghĩ đến chuyện được mở miệng nói nữa.

Nếu ai muốn có đường sống trong giới hắc đạo , hãy nhớ vài bí quyết sau...

Điều 1:

Hai người anh em tốt nhất của Lí Nhất Nam là Trương Hạ Thiên và Hải Thái Nhân , ba kẻ ngang sức ngang tài, vừa có tiền vừa có thế !

Điều 2:

Ám sát Trương Hạ Thiên và Hải Thái Nhân , có thể vẫn được toàn thân.

Muốn ám sát Lí Nhất Nam , nhất định sẽ “ họa vô đơn chí ” !

Điều 3:

Trương Hạ Thiên và Hải Thái Nhân lúc nào cũng cười – một kiểu cười bốn cột. Nếu bạn khiến hai hắn ta không cười được nữa, hãy chuẩn bị sẵn quan tài ình.

Lí Nhất Nam lúc nào cũng lạnh lùng như “ núi đóng băng vạn năm ” , chẳng bao giờ biết hai từ “ tan chảy ” nghĩa là gì. Nếu ai khiến hắn cười thì ngay cả quan tài cũng không kịp chuẩn bị.

Hiếu rồi chứ ? - nó nói

- Dạ em hiếu - cô đó sợ quá ko nói nên lời

Trên đường về nhà . Nó nhảy tưng tưng .

- Em còn nợ anh - hắn nói

- Nợ gì ? - nó ngơ ra

- Nợ cái này - hắn nói xong chưa cho nó lịp làm gì đã hôn lên đôi môi đỏ mọng của nó . nó nhắm mắt tận hưởng hạnh phúc

27. Chương 27

Nó mới nhận được tin nhắn của mẹ là học ở trường tới lúc tốt nghiệp luôn . Nó ko phản đối . Dù gì thì nó cũng có học đâu . Sáng nay nó cùng cả đám tới trường . Vào lớp học thì nghe thông báo là lớp nó có giáo viên chủ nhiệm mới trong vòng 5 ngày tới . Nó thắc mắc giáo viên chủ nhiệm mới là ai . Chuông reng vào học vang lên . Ông thầy bước vào . Nó và hai con nhỏ bạn thân ngạc nhiên .

- Chào các em , thầy xin giới thiệu thầy là Trần Lâm Huy . Giáo viên chủ nhiệm mới của các em trong 5 ngày tới . - thầy Huy nói

- Thầy vừa nói thầy tên gì ? - tụi nó đồng thanh hỏi lại

- Trần Lâm Huy - thầy Huy nói

- Á , con nhớ chú quá ! - nó bay lên bực ôm thầy Huy

- Rồi - thầy Huy nói

- Chú về khi nào vậy ? Gặp thím chưa ? - nó nháy mắt
- Gặp rồi - thầy Huy nói
- Vậy thôi , con ko nói nữa - nó nói rồi về chỗ
- Thầy sẽ nói quy định của thầy - thầy Huy nói
- Dạ - cả lớp nói
- Thứ 1 : Trong lớp này có một số người đã biết thầy rồi . Nên thầy báo trước , trong giờ học của thầy ai ko tập trung sẽ được phạt một hình phạt rất " nhẹ " . Còn những bạn mà quen thầy ấy . Nếu với con gái thì sẽ được qua trại huấn luyện . Đương nhiên là có sự đồng ý của ba mẹ . Còn con trai ấy . Nhất là người đứng đầu giới hắc đạo sẽ bị phạt theo cách khác là lấy chủ nhân của VampireDark đem vào nhà thẳng khác . Đừng tưởng tôi đem ko được . Có cách là được . Thứ 2 : Ko được ngậm kẹo trong giờ học cũng như ăn vụng - thầy Huy vừa nói vừa cầm viên phấn ném về phía nó . nó hơi nghiêng đầu qua để né .
- Chú kì quá . Thứ 1 con đã thấy nó ba láp rồi . Thứ 2 bắt con ko ngậm kẹo là sao ? - nó nhăn mặt nói
- Đó là quy luật - thầy Huy cười nói
- Con gọi điện cho thím - nói rồi nó lấy ĐT ra bấm số
- Rồi , ngậm kẹo - thầy Huy cũng phải bó tay với nó
- Vậy mới phải - nó cười rồi ngồi xuống nghe tiếp
- Thứ 2 là ko được làm việc riêng trong giờ học . Hình phạt như thứ 1 . Thứ 3 Nói phải nghe , ko được cãi . Thứ 4 ko được bày bất cứ trò gì dưới mọi hình thức - thầy Huy nói
- Kiểu này chết chắc - tụi nó đồng thanh nói
- Bây giờ mấy em có thể ra về . Còn 6 em mà tôi đặc biệt chú ý . Ngày mai lúc 4 giờ sáng tới sân trường cho tôi . **KO ĐƯỢC ĂN SÁNG TRONG BẤT KÌ LÍ DO TRƯỜNG HỢP NÀO . KỂ CẢ KẸO MÚT .** Hình phạt như cũ - thầy Huy mỉm cười ranh mãnh và nhấn mạnh câu gần cuối
- Chú ác thế ? - nó nhăn mặt nói
- Quy tắc thứ 3 ! - thầy Huy nói rồi đi ra khỏi lớp
- Haizz - nó gục mặt xuống bàn
- Tối nay , ở nhà nó . Cả đám ngồi tám đủ chuyện trên trời dưới đất , xuống tới tận đại dương . Tối 9h00 cả đám mới lết lên đi ngủ . Sáng mai , bao nhiêu cái đồng hồ trong nhà vang lên . Cả đám thức dậy có mình nó đang ngủ . Hết cách liền làm cách bữa trước . Tại bất đắc dĩ hần mới kêu nó dậy và nghe theo cái ông thầy ác ma đó . Nếu ko làm theo , ác ma sẽ dùng mọi cách bắt nó vào nhà thẳng khác mất . Nó tỉnh dậy
- Mấy giờ rồi ? - nó hỏi trong lúc còn chưa tỉnh hẳn
- 4 giờ sáng - hần nói tỉnh bơ
- Haizz , đúng là ông thầy ác ma mà - nó lết thân mình đi thay đồ . Cả đám tập trung tại trường . Đứng chờ , chờ mãi , chờ miết tới 6h00 chưa thấy ác ma tới .
- Ác ma sao tới chậm thế nhỉ ? Đã vậy còn ko cho ngậm kẹo , ăn sáng - nó than
- Ráng chờ đi , ngoan , anh thương - hần nói có chút dịu dàng
- Trời ơi ! Tình cảm ghê - nhỏ chọc
- Hứ , đỡ hơn mày với anh tao - nó chọc lại
- Á , nó ăn hiếp em kìa - nhỏ chỉ vào nó không nhéo với anh nó
- Em mà nói nữa là anh giết em - anh hăm dọa nó

- Huhu , nó chọc em kìa - nó nhõng nhẽo với hấn
- Ngon , mày giết thử coi ? - hấn lạnh lùng nói
- Thôi , ko dám - anh tỏ vẻ run sợ . Hấn chỉ nói một lần . Ai cãi lại nhất định sẽ ” họa vô đơn chí ” . Kể khi hấn chỉ con chó mà nói con mèo thì cũng phải nói con mèo . Ai nói con chó thì đừng mơ sẽ được nói lần tiếp theo . Chờ mãi tới 8h00 nó mới thấy ác ma đi vào trường .
- Chào các con - ác ma cười nói
- Chú tới trễ - nó chỉ vào mặt ác ma nói
- Chú lạc đường - ác mơ cười cười
- Xào bò hoài - Ân nói
- Thôi bây giờ vào chỗ để chính . Chú có 5 cái kẹo mút . Ai lấy được nó từ tay chú thì sẽ được ăn cơm trưa
- ác ma cười ranh mãnh
- Ko cho người ta ăn sáng ... - Ân nói
- Bắt lên đây từ 4 giờ chờ tới 8 giờ ... - nhỏ tiếp thêm
- Ý ĐỒ THẬT LÀ THÂM HIỂM - nó la lên
- Vậy mới có sức - ác ma nói
- Nhưng sao có 5 cây kẹo mút vậy thầy ? - nó chỉ vào cây kẹo mút
- Thì sẽ có một người ko lấy được thì ko được ăn cơm trưa - ác ma nói
- Hả ? - nó hả hê ra
- Bắt đầu - ác ma nói rồi bắt đầu cuộc thi
- Nó đi tìm cách lấy được cây kẹo mút từ tay ác ma . Hấn chạy ngang một vòng quan ác ma là đã lấy được một cây kẹo mút .
- Rồi , chú phải công nhận con giỏi hơn chú - ác ma cười nói
- Tới anh thì thừa lúc ác ma ko chú ý liền nhanh tay chớp lấy cây kẹo mút . Nhỏ dùng hết những võ thuật trong karate để lấy được . Sau một hồi vật lộn , ác ma trượt tay và nhỏ lấy được cây kẹo mút thứ 3 . Ân thì thừa lúc ác ma trượt tay làm rớt cây kẹo mút thứ 3 thì Ân nhào lên trời bay qua người ác ma và lấy được cây kẹo mút thứ 4 . Nó thấy còn cây kẹo mút cuối cùng nên bay từ trên cây dùng kính công bay qua chỗ ác ma lấy .
- Ko ăn sáng nên ko đủ sức rồi . - nó chột rớt xuống
- Trong lúc đó Nhân đã lấy được cây kẹo mút cuối cùng . Hấn dùng kính công đỡ nó xuống .
- Huhu , ko chịu đâu . - nó vùng vẫy
- Ráng chịu đi - ác ma nói
- Giờ cơm trưa , ai cũng ăn vui vẻ . Minh nó ngồi ở một góc buồn hiu nhìn mọi người ăn . Hấn thấy vậy nên đưa cho nó phần của mình .
- Ăn đi - hấn nói
- Anh ko ăn hả ? - nó ngơ ra
- Anh ko đói - hấn nói
- Chia đôi ha ? - nó cười rồi chia đôi phần ăn ra
- Ủ - hấn khẽ nhếch môi cười

28. Chương 28

- Tao đã nghĩ ra một cách để giành được anh Nhân rồi ! Haha - một cô gái với một nụ cười ma mị trên môi nói với hai cô gái còn lại

- Vậy mày làm luôn đi , còn chờ gì nữa - một cô gái cũng nở một nụ cười ma mị nói

- Tất nhiên ! Haha - một tiếng cười ma quái vang lên trong căn nhà hoang tối tăm

Sáng ngày mai , ở lớp học . Ân cùng cả đám xuống căn tin ăn sáng . Trong khi đó , ở trên lớp Ngọc Anh (ai ko nhớ nhân vật này thì mời xem lại chương 15) bỏ một tờ giấy vào học bàn của Ân . Ân sáng xong , cả đám lên lớp . Ân với tay trong học bàn lấy quyển manga nhưng ko có liền cúi người xuống thì thấy một tờ giấy . Mở ra xem chỉ có một dòng chữ duy nhất ” tối nay lúc 7h00 gặp anh tại vực sâu thẳm ” . Ân nghĩ chỉ có Nhân mới xưng hô bằng anh thôi . Ân quay sang Nhân định hỏi thì thấy Nhân đang nghe ĐT nên thôi .

- Tối nay tới vực sâu thẳm hóng mát ko ? - nó hỏi cả đám . Lúc nó vừa hỏi thì Ân đứng dậy đi vệ sinh

- Đi - Nhân cười nói

- Tối nay 7h00 ha ? - nhỏ nói

- Umk - nó nói

Tối lúc 6h45 , Ân đi ra ngoài mà ko để ý Nhân đang từ trên cầu thang bước xuống . Tới đó đứng trước vực sâu thẳm . Ân ko hề cảnh giác . Cả đám lúc ấy đã tới vực sâu thẳm .

- Bà Ân đứng đây làm gì nhĩ ? - nó thắc mắc rồi kéo cả đám chạy lại kêu Ân . Nó chưa kịp mở miệng thì thấy đằng sau Ân ba bóng đen đang tiến lại gần Ân .

- KO , CẢN THẬN - Nhân la lên và nhanh chóng chạy lại

- Hả ? Chuyện gì ... Á - Ân bị rớt xuống vực

- KO - Nhân la lên

- Em yêu anh - Ân mở một nụ cười thiên thần rồi dần dần biến mất ở dưới đáy vực sâu thẳm . Trời bắt đầu có những hạt mưa nặng trĩu

- Hahaha , đáng đời con nhỏ đó - Ngọc Anh đứng kể bên nói

- Nhân à , anh hãy bỏ con điếm đó đi và theo Ngọc anh này - M.Ân nói

” Bốp , bốp ”

Nó chạy lại tát cho M.Ân và Ngọc Anh mỗi đứa một cái tát rõ đau . Nó tát mạnh tới nỗi dấu bàn tay nó còn in trên mặt hai nhỏ

- Tao nói ày biết . Tụi mày cũng chẳng khác gì mấy con chó đi cướp bạn trai người ta đâu . Bây giờ hết tội giết người rồi tới tội xúi dại người ta à ? Nhân sẽ ko bao giờ làm như vậy đâu . - nó vừa khóc vừa nói

- Haha , cô mà có tư cách nói như vậy ? Giết người thì sao chứ ? Công an chỉ cần thấy tiền là mọi chuyện bốc hơi - M.Ân

- Cô nghĩ như vậy ? Thử làm đi , sẽ thêm một tội hối lộ nữa ! Hạng người như mấy cô thì tụi tôi thiếu gì cách làm gia đình cô ra ngoài chợ làm ăn mày - hấn lạnh lùng bước lên nói

- Anh... - M.Ân cứng họng

Nó rút trong người ra một khẩu súng lục . Nó dơ cây súng lên .

- Tôi ... ko muốn thấy cô nữa - nó chuẩn bị bóp cò

- Em ko nên bắn - hấn chặn súng nó lại

- Anh Nam của em là đáng yêu nhất - M.Ấn lại ôm hấn . Hấn đá cho ả một cú vào bụng tới nỗi miệng chảy ra máu .
- Anh buông em ra . Em muốn bắn - nó khóc
- Anh bảo ko , có gì từ từ tính . - hấn nhăn mặt quát nó
- Anh à ? Em được phép giết cô ta ? - nhỏ trơ người ra
- Em ... - anh ngạc nhiên
- Hừ - nhỏ cầm con dao nhỏ phóng tới chỗ ba con rắn độc
- Ko , dừng mạnh động - anh chạy nhanh hơn nhỏ
- Huhu , em ko biết - nhỏ ôm chầm lấy anh khóc
- Anh buông em ra , em muốn giết ba con ả đó . Ba con đó đã hại chết người bạn của em rồi - nó vùng vẫy . Nước mắt nó vẫn cứ tuôn ra cùng với nước mưa
- Ngoan . Anh sẽ trả thù cho - hấn vỗ về nó
- Huhu , Ân ơi - nó sà vào lòng hấn khóc nước nở

Còn Nhân nãy giờ đứng chết trân ở đó , ko nói một lời . Nhân lặng lẽ đi về . Bước trên đường tấp nập người qua lại . Sao Nhân thấy mình cô đơn quá . Phải chi có Ân ở đây . Nhắc tới Ân , Nhân thấy tim mình nhói đau . Sao Nhân lại ko thể bảo vệ người con gái mình yêu chứ ? Còn về phần cả đám kia thì đánh cho ba con rắn độc nằm lằn lóc mỗi người một chỗ . Khắp người đều bị thương . Do hấn với anh làm hết . Chứ hấn và anh ko cho nó và nhỏ làm . Vì nếu cho làm , nghi là sẽ bị giới hắc đạo hạ bậc xuống làm nha đầu cho tổ chức . Vì giới hắc đạo do hấn và nó quản lí . Hấn đã ra lệnh chỉ được đánh nhau trong những vùng có sự cho phép của nó vào hấn . Còn chỗ này ko có trong những vùng đó . Lí do hấn và anh đánh được vì ko ai biết cách đánh lộn của hấn và anh ra sao . Mỗi lần đánh là một vũ khí . Nên khi người trong giới hắc đạo phát hiện thì cũng ko biết ai đánh . Còn cách đánh lộn của nó và nhỏ thì ai cũng biết quá rõ . Nhất là hấn với anh .

29. Chương 29

Từ ngày Ân ko còn . Nhân cứ ngồi thờ ra đó . Ko nói cũng ko cười . Mặc dù trước giờ Nhân là người hay nói nhất trong cả đám . Sao một ngày Nhân biến thành một con người lạnh tanh . Hỏi gì cũng ả ừ cho qua . Mặc dù ăn uống vẫn điều độ . Nhưng sắc mặt Nhân mang một nỗi buồn khó tả . Nó thì vẫn mang trong người một nỗi hận lớn đối với ba con rắn độc đó . Nhưng mà hấn ko cho nó đi trả thù . Nói về ba con rắn độc đó thì đang nằm trong bệnh viện . Người con nào con nấy băng từ trên xuống dưới .

- Hừ , Lí Nhất Nam . Ta sẽ ko tha cho người - M.ẤN nói với giọng căm hận . Có lẽ bây giờ ả ko còn lưu luyến gì tới hấn nữa
- Mà ko làm được đâu . Tới con Băng mà còn chưa đánh lại huống chi là người mạnh hơn nó - Ngọc Anh nằm giường kể bên lên tiếng
- Sao lại ko , tụi bây nghe nè - M.Ấn nói cho Dạ Yến và Ngọc Anh nghe

Nhưng ko may cho ba con rắn độc này là có một người đã vô tình nghe được cuộc nói chuyện ấy . Nó ở nhà thì cứ rình hấn ko chú ý mà trốn đi trả thù . Hôm nay hấn có việc ra ngoài chút xíu nó ở nhà lái xe tới thẳng bản doanh của tổ chức . Vào một căn phòng cũng ko gọi là quá rộng . Bao nhiêu vũ khí tân tiến , hiện đại , hiếm có nhất đều tập trung ở đây . Nó lấy hai khẩu súng lục , súng gậy mè , kim , dao phóng và một sợi dây xích . Bỏ tất cả vào một cái túi đi ra ngoài . Vừa quay lưng lại thì thấy hấn đứng ở đó tự bao giờ

- Em gan lớn lắm - hấn lạnh lùng nói kéo nó đi về

- Anh buông em ra . Em muốn đi giết ba con nhỏ đó
- Ko , đi về - hấn nghiêm túc nói . Quả thật hấn hiểu quá rõ con người nó . Người như nó sao bỏ qua những chuyện này dễ dàng như vậy được . Thật là ... Hấn thật sai lầm khi để nó ở nhà . May mà hấn tới kịp thời , nếu tới trễ ko biết dòng họ của ba con ả đó còn ko nữa .

30. Chương 30

Ba con rắn độc đã xuất viện . Còn Nhân thì tình hình vẫn i như cũ , ko thay đổi chút nào . Còn người vô tình nghe được kế hoạch của ba con rắn độc thì cũng đã xuất viện . Nhóc em của hấn thì vẫn đi qua đi lại an ủi Nhân mỗi ngày nhưng ko biết rằng có người đang theo dõi mình . Và cái người theo dõi nhóc Huy cũng ko biết rằng có một người đang theo dõi mình . Tối nay nhóc Huy về thì có một đám người mặc đồ đen chặn đường .

- Chuyện gì ? - nhóc nói lạnh lùng
- Tao muốn bắt cóc mày - một tên trong đám người đó nói
- Ngon , nhào vô - nhóc thách thức
- Lên - tên đó hất tay

” Bình , bóp , búp ” . Tên đó nhìn mà run . Một tên nhóc lớp ba mà chỉ trong vòng chưa đầy 5 giây đánh lại hết năm thằng bự gấp mấy lần mình . Tụi này quên ko nhớ là nhóc là con của nhà Lí gia và là em của người đứng đầu giới hắc đạo . Vừa lúc nhóc sơ ý thì có một người bịt miệng nhóc và ném lên xe . Cũng vào lúc đó nó nhận được một tin nhắn : Nếu ko muốn cậu chủ của Lí gia chết thì hãy tới nhà kho CWA . Trước khi nhận tin nhắn này nó cũng đã nhận được một tin nhắn số lạ : Hãy cẩn thận khi đi cứu một người .

- Nhóc Huy ? - nó nhú mày
- Đi tới bản doanh của tổ chức lấy vũ khí - hấn nói
- Umk - nó kéo mọi người đi

Mỗi người một kiểu nhưng tông màu chủ vẫn là màu đen . Tới nhà kho nó xông vào . Thấy nhóc Huy bị trói hay tay .

- Chị đừng vào đây . Chị sẽ bị giết đấy - nhóc Huy chảy nước mắt nói
- Haha , cuối cùng cô cũng đã tới - M.Ân cùng hai con ả rắn độc kia bước ra .
- Hừ , các người muốn gì nữa đây ? - nó lạnh lùng hỏi
- Đơn giản chỉ muốn tiền và mạng của mày . Mày đã khiến tụi tao tan gia bại sản - Ngọc Anh nói
- Tụi mày ... - nó định rút súng ra bắn nhưng Dạ Yến lại kẻ con dao ngay cổ nhóc Huy .
- Chịu trói đi - Ngọc Anh nói

Nó hết cách , muốn bảo vệ nhóc Huy thì phải chịu trói . Nó cho ba con rắn độc trói rồi ném ở một góc . Tụi nó hành hạ nó . Trong lúc đó , cả đám đang xử đám ngoài kia . Lúc hấn bước vào nhà kho . Hấn bắn cho ba con ả đó mỗi người một nhát . Cởi trói cho nó và nhóc Huy rồi đi về . Đang bước ra khỏi cửa thì M.Ân gượng dậy , cầm súng định bóp cò bắn nó .

- Nguy hiểm - hấn che cho nó
- ” Pằng ” . ả bắn rồi chết đi . Hấn từ từ ngã quỵ xuống . Nước mắt nó chảy ra . Tim nó bây giờ nhói đau .
- Ngoan ... ko khóc - hấn an ủi nó và đưa cho nó một cây kẹo mút
- Nhất Nam , anh ko chết được - nó khóc nức nở

- Anh yêu em - hần mỉm cười . Một nụ cười tỏa nắng và ấm áp . Một nụ cười thật sự , ko bồn cợt , ko nhếch môi . Hần từ từ nhắm mắt . Nó đưa hần tới bệnh viện . Hần được đưa vào phòng mổ . 5 tiếng sau bác sĩ đi ra .

- Xin lỗi , chúng tôi ... đã cố gắng hết sức - ông bác sĩ nói xong nó ngã quỵ xuống . Nó ko tin vào mắt mình . Bước trên phố . Nước mắt nó cứ rơi .

* Nó đang cô đơn . . .

- Giữa dòng đời chật chội.

* Nó đang buồn chán . . .

- Giữa thế giới đông vui...

* Nó muốn khóc....

- Mà không thể khóc.!

- Bởi thế gian. . .

- Bao kẻ đang cười...

* Nó muốn đi. . .

- Mà chân không thể bước...

* Nó muốn chạy. . .

- Mà lý trí không cho....

* Đành ở lại. . .

- Với niềm tâm sự.

* Đành sống chung. . .

- Với nỗi cô đơn...!!

~Thế là hết . Nó đau đớn với sự thật . Nó ko thể chấp nhận với một sự thật quá sock đối với nó . Và cuộc sống của nó sẽ ra sao khi ko có hần ở bên cạnh mà che chở , bảo vệ nó ? . Bỗng nhớ tới cây kẹo mút hần đưa . Bóc cây kẹo mút ra . Bên trong có một tờ giấy .

- Dù sao chẳng nữa anh vẫn yêu em - chỉ trong một chút nó đã giải được bức thư hần đưa

Có lẽ bây giờ , chỉ có bức thư và cây kẹo mút là kỉ vật đối với nó .

31. Chương 31

Đã ba năm từ ngày mà hần ra đi . Nó bây giờ đang ở lục địa Australia cùng với cả đám và đã là tổng giám đốc tập đoàn L.K . Nhỏ cũng đã là tổng giám đốc tập đoàn C.A . Anh nó giờ cũng đã có hần một cái tập đoàn S.N lớn thứ 3 thế giới . Tuy nhiên anh và nhỏ đã sát hợp hai tập đoàn C.A và T.N lại . Nhân thì cũng là tổng giám đốc tập đoàn S.I . Nó vẫn ko quên được hần . Tổ chức của hần nó đã cho người quản lí . Nhưng ko hiểu sao nó vẫn ko vượt lên được tổ chức của hần . Còn về kẹo mút thì kể từ ngày hôm đó nó đã có thói quen ngậm kẹo mút . Đi đâu cũng ko thể tách kẹo mút ra khỏi nó được . Công việc của nó ngày càng nhiều lên . Sáng làm việc , tối thì nhớ lại những kỉ niệm của hần và nó ngày nào . Rồi nước mắt bắt chợt rơi . Nó vẫn tới ngọn đồi hạnh phúc để chơi với Ken và Kin . Nhưng nó cảm thấy thật vắng vẻ . Sờ tay lên cây hạnh phúc . Những dòng chữ hần đã khắc cùng nó . Nó vẫn ko quên nụ cười của hần . Cứ thế nước mắt nó lại rơi xuống . Ban đêm là vậy , đó là khoảng thời gian con người sống thật với cảm xúc nhất

. Ban ngày , nó trở thành một con người vô cùng lạnh lùng . Biết bao nhiêu chàng trai đến tỏ tình nó đều từ chối . Phải chăng trong tim nó vẫn còn hình ảnh của hấn ?

Không có :

Giọt mưa nào...

Rơi mà không chạm đất... Không có :

Giọt nước mắt nào...

Rơi mà không mang một lí do...

- Mày có sao ko ? Đạo này thấy mày ko ổn lắm - nhỏ lo lắng hỏi

- Hả ? À , tao vẫn ổn , ko sao đâu - nó mỉm cười . Nó cười nhưng thật sự nó chưa bao giờ ổn

Tối nay trên đường về . Nó gặp một băng đảng . Đối với nó là chuyện nhỏ nhưng nó ko tâm trạng tốt nên rất yếu . Định làm thế võ chuẩn bị đánh thì một bóng đen nhảy vào cầm súng bắn chết hết một đám đó . Nó có cảm giác rất quen thuộc . Lướt qua mặt nó . Nó chỉ thoáng thấy mái tóc màu xanh dương cùng với khuyên tai màu bạc chói lóa . Vì trời tối nên nó ko thấy mặt của người đó . Nhưng mái tóc màu xanh dương và cái khuyên tai màu bạc khiến nó nhớ lại hấn . Nước mắt nó lại sắp rơi . Nó quyết định ko được khóc vì hấn nữa . Nó đã khóc quá nhiều rồi . Còn mấy tên còn lại nó chỉ cần mấy giây là nằm ôm đất mẹ hết . Một mỗi nó lết thân về nhà . Còn bóng đen hồi nãy thì khẽ nhếch mép cười rồi đi về . Còn Nhân bây giờ đang ở công ti làm việc . Đạo này công việc ở công ti rất nhiều . Một phần Nhân làm việc để quên đi người con gái anh luôn nhớ về . Một phần làm cho công ti phát triển hơn .

- Có một cô gái muốn gặp sếp – cô thư kí của Nhân nói

- Tôi bận ... - Nhân chưa nói xong thì bị chen ngang voi một goings nói quen thuộc mà anh luôn mong được nghe thấy :

- Anh ko tiếp em ? – Ân đứng trước mặt nhân nói

- Hả ? Ân ? Là em hả ? Em chết rồi mà ? – Nhân ngạc nhiên đứng dậy

- Chuyện rất là dài dòng , anh ngồi xuống nghe em kể này ... -Ân bắt đầu kể

Quá khứ

- AAAAAAAA – Ân la lên rồi rút xuống

Thật may cho cô là ở dưới vực có một hang động và cô đã rớt vào hang động đó . Ân hôn mê trong một ngày và tỉnh dậy .

- Ui da , đau quá – Ân nói với giọng yếu ớt rồi chữa vết thương . Trong người cô luôn luôn có hộp y tế . Sau 2 ngày ở trong hang động Ân phát hiện trong hang có một lối dẫn lên trên . Ân lần theo lối đó mà đi thì tới bệnh viện của 3 con rắn độc đang nằm dưỡng bệnh và vô tình nghe được kế hoạch của bọn đó và chuyện gì tiếp theo thì tự hiểu .

- Vậy mà làm anh đau muốn chết – Nhân mỉm cười nói

- Anh đau ở đâu ? Mà sao anh đau ? – Ân nhúu mày lo lắng hỏi

- Anh đau ở tim này . Anh đau vì người con gái anh yêu bị hại chết . Mà giờ thì ko sao rồi – Nhân cười

- Anh ... - Ân chưa nói hết thì Nhân đã đặt lên môi Ân một nụ hôn chứa đựng sự nhung nhớ , ngọt ngào .

32. Chương 32: Thông Điệp Kẹo Mút

Sáng ra , Nhân triệu tập tất cả mọi người . Cả đám hết sức ngạc nhiên vì Đại tử của VampireDark vẫn còn sống .

- Ân , tội tao cứ tưởng mày chết rồi chứ - nó và nhỏ nhào vào ôm Ân
- Tao cũng tưởng tao chết rồi ấy chứ - Ân cười nói
- Mà sao mày sống được sau khi rơi xuống vực vậy ? - nó thắc mắc
- Nghe tao kể nè ... blablabla - Ân kể lại sự tình cho cả đám nghe
- Nhất Nam đâu ? - Ân vô tình hỏi tới hấn . Thật ra trong lúc cả đám trong nhà kho Ân biết hết nhưng đang theo dõi nửa chừng thì phải đi giải quyết một số chuyện nên ko biết chuyện gì xảy ra sau đó
- Trời ơi , mày nhắc tới Nam chi vậy ? - nhỏ bịt miệng Ân lại
- Tao ko sao - nó cười . Nhưng sâu trong nụ cười đó vẫn ẩn chứa một nỗi buồn
- Chuyện gì vậy ? - Ân thì thầm hỏi Nhân
- Chuyện là ... bla bla bla - Nhân kể cho Ân nghe
- Hừ ba con rắn độc đó đúng là ... - Ân nhún mày
- À , mọi người cứ nói chuyện nhé , mình ra đây một chút - nó gượng cười nói
- À , khoan , hôm nay tao về mày có muốn đi ăn kem ko ? - Ân cố nín nó lại
- Ủ , cũng được - nó gật đầu

Tới quán kem . Hai nhỏ bạn thân nó thì tính cách vẫn ko thay đổi . Nhưng riêng nó từ hôm đó mỗi khi đi ăn kem , ko kêu nhiều như lúc có hấn đi cùng . Mà chỉ kêu ít .

- Cho em một li coca và một cây kẹo mút coca - nó nói nhẹ nhàng

Trong lúc nó chờ đưa kem qua thì nó vô tình nhìn thấy một người đàn ông mặc bộ đồ từ trên xuống dưới đen hết . Cái mắt kính cũng đen . Cái mũ cũng đen . Nhưng mũ của ông ta kéo xuống quá nó ko nhìn thấy được khuôn mặt . Chỉ thấy được vài sợi tóc mái màu xanh dương và đôi khuyên tai màu bạc . Khuyên tai màu bạc ? Mái tóc xanh dương ? Ko phải là những gì nó thấy trong bóng đen tối qua sao ? Nó khẽ nhún mày .

- Anh dùng gì ạ ? - một cô nhân viên hỏi người đàn ông đó
- Kẹo mút coca - giọng nói lạnh như chưa bao giờ được nó quen thuộc vang lên từ miệng người đàn ông đó . Cái cách nói chuyện rất giống hấn . Đều đều từ trên xuống dưới . Ko cao cũng ko thấp . Ông ta cũng thích kẹo mút coca sao ?
- Ko , ko thể là anh ấy được - nó nghĩ
- Băng , mày sao vậy ? - nhỏ hỏi
- Hả ? - nó giật mình
- Tao kêu mày nãy giờ mấy tiếng rồi đó . Ăn kem đi - nhỏ nhún mày nói
- Umk - nó gật đầu rồi ăn kem .

Mặc dù ăn kem nhưng đầu nó cứ nghĩ người đàn ông lạ và những ngày hấn dẫn nó đi ăn ở đây .

- Tội mày về trước đi , tao ra đây một chút - nó nói rồi đi thẳng
- Con này , từ ngày mà Nam chết là chẳng bao giờ thấy mặt nó ở nhà . Toàn thấy ở công ti khi có việc quan trọng , còn tổ chức thì lâu lâu mới thấy còn ko có việc gì làm là ko biết nó ở đâu hết - nhỏ thấy buồn cho nó . Đường nhiên nhỏ là bạn thân của nó . Nó ko vui , sao nhỏ vui nổi ?

- Thôi mày , có lẽ nó chưa quên được Nhất Nam - Ân nói

Hai con nhỏ bạn thân nó nói đúng . Nó chưa quên được hẳn . Ngày nào nó cũng tới ngọn đồi hạnh phúc cùng với cây kẹo mút ngậm trong miệng dù công việc nhiều thế nào . Như thường lệ hôm nay nó lại ra đây ngồi hóng mát . Nó bước đi ko chú ý . Cứ thế mà bước . Mắt vẫn nhìn thẳng , chân vẫn bước . Nhưng hồn thì ở tận đâu đâu

- Ui da - nó tông phải một người và té

- Ko có mắt nhìn đường ? - người kia lạnh lùng hỏi

- Câu này ... là câu Nhất Nam nói mình khi lần đầu tiên gặp nhau mà ? - nó ngạc nhiên

Nó đứng dậy nhìn lên . Là người đàn ông lúc nãy . Woa , ông ta cao bằng hẳn luôn .

- Anh ko thấy tôi ? - nó đánh lại lạnh lùng

- Tôi cao hơn cô - người đàn ông kia nói lại còn lạnh hơn nó

Sao giống những câu mà hẳn nói với nó trong lần đầu tiên nó va phải hẳn vậy ?

- Thôi , ko cãi với ông nữa . Sao ông biết chỗ này ? - nó hỏi

- Đi vòng vòng rồi biết - người đàn ông

- Umk , ông ngồi đi - nó mời ông ta ngồi

Ông ta ko ngồi mà đi vòng vòng xem ngọn đồi . Dừng lại ngay chỗ Ken và Kin . Thường ngày , hễ có người lạ là Ken sẽ nhào vào cào cấu người đó nhưng sao hôm nay Ken lại để ông ta vuốt ve thế nhỉ ? Ông ta đi một vòng nữa và dừng lại cái cây mà hẳn cùng nó chứng giám cho tình yêu của mình .

- N and B ? - ông ta thắc mắc

- Umk , chuyện lâu rồi - nó gật đầu , đôi mắt nhìn xa xăm

- B là tên cô còn N ? - ông ta hỏi rồi ngồi xuống kế bên nó và có một khoảng cách nhất định

- Đúng , B là tên tôi - Bẵng còn N ... - nó nói nửa chừng thì ko nói nữa vì chữ N có quá nhiều kỉ niệm đối với nó

- Cô ko nói cũng ko sao - ông ta nói

- Umk . Tại tôi ko muốn nhắc đến - nó gật đầu

- Sao ông lúc nào cũng che hết mặt mình vậy ? - nó hỏi . Thật sự nó chưa bao giờ thấy mặt ông ta

- Ko thích người ta nhìn mặt mình - ông ta lạnh lùng

- Tuỳ ông - nó lạnh giọng

- Vậy tôi về đây , tạm biệt - ông ta nói rồi đứng dậy đi về

Ông ta vừa bước ra gần xe thì nó thấy cây kẹo mút coca của ông ta để quên .

- Ông để quên kẹo mút kia - nó nhắc

- Cho cô đấy - ông ta nói rồi lên xe phóng đi

Nó bóc kẹo ra ăn thì thấy một tờ giấy rơi ra .

- Cách đưa thư này giống anh ấy quá vậy ? - nó bỗng nhớ về hẳn

Mở tờ giấy ra . Một dòng chữ hiện lên . Một dòng chữ rất giống hẳn : " Hãy cẩn thận . Kẻ thù ở khắp mọi nơi . Còn có DeBay " .

- DeBay ? Phải rồi . Mình quên bếng mất Debay . Nhưng sao mấy năm qua ko thấy động tĩnh gì ? - nó khẽ nhún mày thắc mắc

33. Chương 33

- Hello everyone - Lâm bước vào từ cửa của nhà nó
- Lâm hả ? Lâu rồi ko gặp - nó cười nói
- Umk , đi tìm hạnh phúc mới - Lâm cười
- Vậy kím ra chưa ? - nó hỏi
- Chưa , hì . Mà sao ko thấy Nam ? - Lâm nhắc đến hân
- À , Bằng ơi , mày ... - nhỏ tìm lí do để nó ko buồn nhưng chưa nói xong đã bị nó chặn lại
- Tao ko sao đâu . - nó khẽ cười
- Chuyện là - nhỏ kể cho Lâm nghe . Nghe xong Lâm buồn thay cho nó . Lâm thật sự đã hết yêu nó và chỉ xem nó như em gái mình .
- Tao có chuyện muốn nói - nó nói giọng nghiêm túc
- Chuyện gì ? - Ân lạnh giọng hỏi
- DeBay , chúng ta đã quên mất bang này . Hiện giờ DeBay đã bay lên top 10 bang mạnh nhất và đứng thứ nhất . Chỉ ko lâu nữa . DeBay sẽ lên tới top 10 tổ chức . - nó nói
- Vậy bây giờ sao ? - anh nó hỏi
- Lập kế hoạch , vào phòng họp đi - nó ra lệnh
- Chưa đầy 5 phút sau mỗi người ở tổ chức nó đều tập trung tại phòng họp
- Vậy bây giờ chúng ta - nó đang giữa chừng thì cánh cửa phòng họp bật ra với một lực đá ko hề nhẹ . Người bước vào là người đàn ông bữa trước . Mọi người trong tổ chức của nó trừ cả đám dơ súng lên nhắm vào ông ta chuẩn bị bắn
- Khoan , ko bắn - nó lạnh lùng ra lệnh . Vừa dứt lời mọi người đều hạ súng và quay lại vị trí cũ
- Ông tới đây ? - nó hỏi lạnh lùng
- Họp chung - ông ta lạnh gắp mấy lần nó
- Bên nào ? - nhỏ hỏi
- Chống DeBay là được - ông ta nói
- Tên ? Tuổi ? - nó hỏi lạnh lùng , ngắn gọn
- 21 . Nam - ông ta nói . Nó bỗng giật mình khi nghe ông ta nói ông ta tên Nam . Ông ta có quá nhiều điểm giống hân . Bây giờ tới cái tên cũng giống .
- Họ ... tên anh là gì ? - nó vẫn giữ được giọng lạnh lùng nhưng nó đã thay đổi cách xưng hô gọi ông ta là anh . Dù gì nó cũng nhỏ hơn anh ta một tuổi
- Nhất Nam ... - anh ta nói
- Ko thể nào - nó lắc đầu nghĩ
- Bằng , bình tĩnh . Nhất Nam ... chết rồi . - Ân trấn an nó
- Tôi họ Trần - anh ta nói
- À , umk - nó khẽ gật đầu
- Họp được chưa ? - anh ta lạnh lùng hỏi
- Chúng ta bắt đầu vào họp ... - nó nói lạnh lùng
- Theo như ta biết thì DeBay do họ Bạch quản lí và đang là mối hiểm họa lớn cho chúng ta - nhỏ nói

- Lúc trước nhà họ Bạch đã ko có thiện cảm mấy với chúng ta . Và bây giờ họ đang âm mưu chiếm đoạt lấy tổ chức - Ân nói

- Mọi người biết phải làm gì ? - nó hỏi ngắn gọn

- VẮNG - mọi người trong tổ chức nó đồng thanh

- Tan họp . - nó lạnh lùng nói

- Bằng , kì này sẽ có một chút khó khăn đấy - nhỏ lo lắng nói

- yên tâm , chỉ cần làm đúng theo kế hoạch - nó cười nói

- Nhưng tao nghĩ DeBay sẽ ko để mình thắng dễ dàng đâu - Ân nói

- Mà cứ yên - nói nửa chừng nó ngắt đi

- Bằng - mọi người lo lắng bế nó vào phòng .

30 phút sau bác sĩ đi ra từ phòng nó nói :

- Cô ấy ko sao . Chỉ bị sốt . Có lẽ làm việc quá sức và nhớ đến ai đó nên tích tụ căng thẳng và bị sốt thôi - bác sĩ bình tĩnh nói

- Nhớ đến ai đó ? - Nhân thắc mắc

- Còn ai nữa . Nhất Nam chứ ai - Ân nói

- Ko phải cậu đâu . Trong nhóm tụi tôi còn có một người tên Nhất Nam nữa . Mà họ Lí - Lâm giải thích cho anh ta nghe

- Vậy tôi về - anh ta lạnh lùng nói rồi bước thẳng ra cửa

Khoảng 11h00 đêm nó chợt tỉnh giấc . Ngồi dậy thấy đầu óc mình quay mòng mòng . Nó bước dậy đi tới ngọn đồi . Đang đi nửa chừng thì gặp một đám con trai ăn mặc chẳng đâu vào đâu . Nó thoáng nhìn thấy cũng biết người của bang nào .

- Cô em đi đâu thế ? - một tên nói

- Tránh ra - nó lạnh lùng nói . Nó ko biết có đánh lại ko vì đang bị sốt nên cơ thể rất yếu

- Ô hô , lên mặt à ? - tên đó định đánh nó nhưng bị một bóng đen đập một cái bay vào cột điện khiến cây cột bị nứt một mảng ko hề nhỏ

- Thằng này , mày láo - một tên khác cùng đồng bọn xông lên . Chưa đầy ba giây cả lũ nằm cạp đất ăn hết

- Đi đâu ? - thì ra bóng đen đó là anh ta

- Ngọn đồi ở trên đỉnh thành phố . Đi một chút nữa là tới . Trên đường nhớ mua kẹo mút - nó nói rồi ngắt đi

Anh ta công nó đi lên ngọn đồi . Trong lúc đang ngắt . Nó cảm thấy cái gì đó thật ảm áp . Cảm giác này như lúc hắn công nó vậy . Tới nơi , nó dựa người vào gốc cây . Hai tay ôm Kín vuốt ve .

- Anh cho tôi thấy mặt anh được ko ? - nó hỏi

- Ko - anh ta thẳng thắn trả lời

- Vậy cũng ko sao - nó khẽ cười . Đây là lần đầu tiên nó ngồi trên đỉnh đồi hạnh phúc này với một người con trai ko phải hắn .

- Anh đã từng ... yêu ai chưa ? - nó buột miệng nói ra câu hỏi ấy

- Rồi - anh ta lạnh lùng

- Tôi cũng vậy . Nhưng sao người đó bỏ tôi ra đi mãi mãi . Ko bao giờ quay lại - nó nói . Nước mắt nó khẽ rơi

Nhìn thấy nó khóc . Tìm một người khê nhói đau .

34. Chương 34

Tổ chức nó đã tuyên bố khiêu chiến với DeBay . Chỉ sau 2 ngày nữa . Chính xác hai ngày nữa . Giới hắc đạo sẽ có tình trạng đầu rơi máu đổ . Nó thì vẫn chưa ổn định được tinh thần vì nó còn yêu hắc rất nhiều . Sao hắc lại bỏ nó ra đi ? Để nó bơ vơ một mình ? Nó cảm thấy nhớ khuôn mặt lạnh như tiền của hắc . Nụ cười ấm áp của hắc . Vòng tay dịu dàng của hắc . Nó đã hạ sốt . Đang đi trên đường nó lại gặp anh ta . Mỗi khi gặp anh ta . Nó có cảm giác người đang đứng trước mặt nó là hắc chứ ko phải Trần Nhất Nam . Người nó muốn gặp là Lí Nhất Nam cơ mà . Cớ sao ông trời lại bắt nó gặp Trần Nhất Nam hoài thế ?

- Sao anh cứ bám theo tôi ? - nó nhăn nhó

- Tôi ko bám - anh ta lạnh lùng trả lời

- Vậy 2 ngày nữa anh có chiến đấu với tổ chức ko ? - nó hỏi

- Có nhưng tôi sẽ ko lộ mặt - anh ta lạnh lùng nói rồi đi qua nó . Về tổ chức được một lúc nó lại rời đi . cũng con đường quen thuộc ấy . Tối thẳng ngọn đồi . Nó ngồi xuống cạnh gốc cây . Hai tay vuốt ve Kín . Nó khê nhắm mắt . Từng cơn gió thổi vào mặt nó . Nó đã quyết định . Sau khi giải quyết xong DeBay nó sẽ về lục địa Australia . Miệng ngậm kẹo mút . Ko biết từ bao giờ nó đã có thói quen này . Thời gian thấm thoát đi qua .

2 ngày sau . Lúc 7h00 tối . Nó , nhỏ và Ân hôm nay diện một bộ đồ từ trên xuống dưới đen hết . Một cái áo cộc tay kèm theo cái áo khoác tay dài màu đen . Cái quần bó màu đen kèm theo cái váy bó cũng màu đen . Đôi giày vừa cao cổ vừa cao gót màu đen . Tóc tui nó buộc gọn lại ra đằng sau . Hai bên hông hai khẩu súng lục . Bên trong áo tui nó còn rất nhiều vũ khí khác . Đương nhiên có nhỏ và Ân thì cũng có anh và Nhân . Hai người hôm nay cũng diện một cái quần màu đen . Áo thun đen kèm theo áo khoác cũng đen nốt . Nói chung cả đám bây giờ chỉ có một từ để tả : ĐEN . Leo lên xe phóng thẳng tới địa điểm giao đấu . Vừa tới nơi , nó đã khê lườm cha con nhà họ Bạch .

- Haha , ko ngờ có ngày chủ nhân của VampireDark cùng với những người khác lại tới đây tự tay hành động chứ ? - Bạch Tiểu Long cha của Bạch Tiểu Hoàng vừa vỗ tay bước ra nói (ai ko nhớ mời xem lại chương 1 và chương 6)

- Vậy tôi ko ngờ bọn hạ lưu như các người lại có thể sống tới ngày hôm nay - nó khê nhếch môi cười khinh bỉ

- Tôi nghe nói Nam chủ nhân đã bị chết ? - Tiểu Hoàng nói

- Vậy thì đã sao ? - Nó khê nhói trong tim nhưng vẫn lạnh lùng hỏi

- Tôi vẫn ko ngờ Nam chủ nhân lại lìa đời nhanh đến như vậy , haha . Vậy càng tôi . Tên đó chết đi cho trời nó xanh - Tiểu Long nói giọng mỉa mai

- Vậy thì các người cũng sắp chết rồi đây - nó nói rồi rút sợi dây sắt ra

Cuộc chiến diễn ra . Người nó hận là Bạch Tiểu Long . Ông ta dám sỉ nhục hắc . Dùng hết mọi kỹ thuật mà đấu với ông ta . Còn những người kia đấu với đám thuộc hạ của ông ta và con ông ta . Nó ra rất nhiều đòn hiểm hóc nhưng ko trúng được phát nào . Vương vù nó cắt dây xích vào . Dùng tay ko chơi . Nó thật ko ngờ ông ta mạnh tới vậy .

- AAA - nó la lên vì ông ta cầm con dao nhỏ rẹt ngang hông nó

- Mày chết chắc rồi con ranh - ông ta nói giọng khinh bỉ

- Em sắp gặp lại anh rồi - nó nghĩ

” Bốp ” Ông ta ăn trọn một cú đá của một người che mặt nạ . Nó khẽ mở mắt . Nó nhận ra đó là anh ta . Cố gắng vùng dậy . Nhưng cơ thể nó ko cho phép . Vì mới hạ sốt xong nên người nó rất yếu bây giờ còn thêm một vết thương ngay hông nữa . Anh ta bắt đầu đấm đá . Miệng ông ta bắt đầu chảy ra máu . Một thuộc hạ của ông ta dơ súng lên bắn . Anh ta né được nhưng chiếc mặt nạ và cái nón vô tình rơi ra . Khoảng khắc đó nó ko tin vào mắt mình . Mái tóc màu xanh dương , đôi khuyên tai màu bạc . Khuôn mặt lạnh lùng . Đôi mắt màu hổ phách hững hờ , sau và vô hồn . Tất cả khiến nó nhớ hần . Nó ko tin hần còn sống .

- Nhất Nam ? Anh còn sống ? - nó khẽ nói

- Lộ rồi - hần khẽ nói

- Em ngồi im - hần nói

- Ko - nó gượng dậy đứng trước hần - AAAAAAA - nó quy xuống trước mắt hần . Một nhát ngay bụng . Nó nghĩ có lẽ nó ko thể sống cùng hần rồi

- Tạm biệt anh , em đi trước - nó nói rồi ngắt đi

Hần ko dấu nổi vẻ ngạc nhiên trên khuôn mặt hần . Người con gái hần yêu thực sự sẽ rời xa hần sao ?

- ÔNG CHẾT VỚI TÔI ! LÃO GIÀ KHỐN NẠN - hần la lên rồi lao vào đánh ông ta tới tấp . Máu từ miệng ông ta chảy ra ngày càng nhiều .

- Ông chết đi - hần dơ cây súng lên . Mắt hần hiện lên chữ chết . Giới hắc đạo ai cũng biết . Một khi hần điên lên thì ko ai có thể sống sót .

” Pằng ” . Ông ta chết ngay tức khắc . Vừa lúc đó cả đám vừa giết xong con của ông ta thì thấy nó nằm ở đó với một vũng máu . Còn hần thì đang quỳ ở kế bên đau khổ . Nhanh chóng bế nó vào bệnh viện . Trong khi nó đang phẫu thuật thì hần ở ngoài cứ đi qua đi lại ko yên . Trước khi nó vào phòng mổ hần còn hăm dọa ông bác sĩ là nếu mà làm nó chết thì ông bác sĩ cũng chết theo . Hần còn dọa cho nguyên một cái bệnh viện này sập luôn nữa . Cả đám ngu nào người nấy bằng bó từa lư . Hần kể ọi người nghe mọi chuyện . Nghe xong , mọi người nhất là hai con nhỏ bạn của nó . Nhào vào chửi bới hần . May mà có anh và Nhân ngăn lại nếu ko xảy ra chiến tranh nội bộ rồi . Sau mấy tiếng phẫu thuật ông bác sĩ đi ra . Hần chạy nhanh lại ông bác sĩ .

- Cô ấy sao rồi ? - hần vẫn giữ được vẻ lạnh lùng vỏ có của mình

- Cô ấy ko sao . Chỉ cần nằm dưỡng vết thương và uống thuốc vài ngày là khỏi - ông bác sĩ run đến toát mồ hôi nhưng vẫn bình tĩnh nói

- Vậy tôi vào thăm - nói rồi hần đi thẳng vào trong

Thấy nó nằm trên giường . Mắt nhắm nghiền trong lòng hần vô cùng đau đớn . Ko ngờ một chủ nhân lạnh lùng nhất trong giới hắc đạo lại có ngày đau vì một cô gái .

” Anh xin lỗi vì ko bảo vệ được em . Em hãy mau tỉnh lại đi . Anh xin em . Ko có em , anh ko biết sống làm sao . Em hứa với anh là sẽ ngẩng sao băng với anh mà ? Sao bây giờ lại thế này ? . Anh biết anh sai rồi . Đáng lẽ anh ko nên lừa dối em như vậy . Anh đã làm em khóc . Nhưng khi thấy em khóc lòng anh đau như cắt . Xin em hãy mở mắt ra . ” Từng giọt nước mắt nam nhi chỉ xuống . Ai nói đàn ông sẽ ko khóc , chỉ là họ sẽ khóc trước ai thôi . Cứ ngỡ ... lạnh lùng là sẽ ko đau . Nhưng sao ... hần lại đau khi yêu nó ? Phải chăng nó quá quan trọng đối với hần ? Một thứ mà hần ko thể làm mất ?

35. Chương 35

Trong khi nó nằm dưỡng bệnh thì hai con nhỏ bạn nó cũng nằm dưỡng bệnh vì hai người họ cũng bị thương ở những phần có thể nguy hiểm đến tính mạng . Hai nhỏ bạn nó đã tỉnh từ mấy ngày trước , bây giờ chỉ

còn có mỗi mình nó . Hắn ngày đêm chăm sóc nó . Ko ăn cái gì .

- Mà nên ăn cái gì đi - anh nó lo lắng

- Tao ko ăn - hắn lạnh lùng

- Mà ko ăn để tới lúc em tao tỉnh dậy nó thấy mày như ma cây càn khiến nó đau lòng hơn à ? - anh quát hắn

- Vậy tao đi - hắn lạnh lùng nói

Ko lâu sau , pama nó và pama hắn chạy vào . Mẹ nó chạy tới bên giường bệnh của nó , nắm tay nó khóc

- Huhu , con ơi , sao con lại như thế ? - mẹ nó đau khổ

- Thôi , dù gì mọi chuyện qua rồi , chị đừng khóc nữa . Con bé sẽ tỉnh thôi - mẹ hắn an ủi mẹ nó

Trong tiềm thức của nó

Nó đang ở trong một ko gian trắng toát . Kế bên nó là một người con trai có tỉ lệ hoàn hảo đến tuyệt vời

- Nhất Nam ? Em chết chưa ? - nó khẽ hỏi hắn

- Em chưa chết , em phải sống để quay về bên anh . Nhất Nam kia đã xin lỗi em và mong em tỉnh lại tới quên ăn , quên ngủ mấy ngày rồi - hắn trả lời dịu dàng

- Umk - nó mỉm cười

Hiện tại

Ngón tay nó khẽ động đậy , đôi mắt thiên thần màu xanh dương long lanh của nó từ từ mở ra . Mọi người nhào đến nó .

- Mọi người ! Nhất Nam đâu rồi ? - nó vừa tỉnh dậy thì hỏi tới hắn ngay

- Nam đi ăn rồi , anh mới vừa kêu nó đi đấy . Mấy ngày nay lo ngồi mong em tỉnh lại nó chả ăn gì hết - anh nó nói

- Mà tỉnh rồi à ? - nhỏ nằm giường kế bên hỏi

- Umk , mà cũng phải nằm à ? - nó châm chọc

- Mới tỉnh lại đã chọc rồi - Ân lên tiếng

Cánh cửa phòng bệnh khẽ mở . Hắn bước vào với vẻ mệt mỏi . Mọi người hòa nhau ra ngoài . Anh và Nhân thì kéo cửa phòng ngăn cách lại . Phòng tụi nó là phòng đặc biệt . Nằm chung một phòng nhưng có 3 cửa . Một là cửa ra vào , hai là cửa ngăn cách phòng nó và nhỏ , ba là cửa ngăn cách phòng Ân và nhỏ .

- Em tỉnh rồi hả ? - hắn ko dấu nổi vẻ vui mừng trên mặt

Nó ko nói gì chỉ quay lưng vào về phía hắn làm mặt giận

- Anh xin lỗi , anh có lí do mà - hắn nói giọng năn nỉ . Đây là lần đầu tiên hắn đi năn nỉ một đứa con gái

- Ko biết , anh dối em - nó nói giọng hờn dỗi nhưng trong lòng rất vui vì hắn đã xin lỗi nó

- Anh có lí do thiệt mà - hắn khẽ cười vì hắn biết khi nó thật sự giận hắn nó đã ko xưng hô anh em với hắn hoặc là ko nói chuyện với hắn rồi

- Vậy anh nói đi , lí do là gì ? - nó quay người lại nói , mặt vẫn còn nét giận

- Lúc phẫu thuật xong thì anh nhận được một tin nhắn của nhà họ Bạch . Ông ta nói nếu anh mà gặp lại em thì ông ta sẽ làm mọi cách cho em chết trong đau đớn . Nên anh mới ko gặp em và nói với bác sĩ rằng nói với em là phẫu thuật ko thành công . - hắn kể một lèo nhưng vẫn có sự lạnh lùng vốn có của hắn trong đó

- Em ko ngờ , một người tài giỏi như anh mà lại bị hai cha con đó ăn hiếp - nó mỉm cười chọc hắn . Có lẽ cơn giận của nó đã thật sự nguôi ngoai

- Nếu ko làm vậy em sẽ bị chết , lúc đó anh cũng chẳng muốn sống . Khi thấy em bị thương tim anh đau lắm - hấn dịu dàng nói

- Vậy trước khi phẫu thuật em nhớ là có người nói yêu em á ? - nó mỉm cười nói

- Umk , anh yêu em , được chưa cô nương ? - hấn cốc iu nó vào trán rồi mỉm cười . Một nụ cười tỏa nắng và hiem hơi . Một nụ cười ít ai thấy được này

- Hì , em cũng yêu anh - nó mỉm cười - mà - nó chưa nói hết thì đã bị đôi môi của hấn phủ lên . Một nụ hôn chứa đựng sự ngọt ngào .

- Bắt quả tang - anh và Nhân mở cửa thông phòng ra

- Á - nó lấy tay che mặt

- Tụi bây - mắt hấn lóe lên một tia chết chóc , tay hấn bẻ răng rắc

- Nam , bình tĩnh mày ơi - Nhân nói

- Tụi tao ko muốn nằm viện đâu - anh nói

- Bỏ qua lần này , nhưng - hấn nói nửa chừng

- Phải khao tụi này đi ăn - nó tiếp lời

- Khao em đi ăn chắc tụi anh phá sản - anh nói

- Anh ơi , ảnh ko khao em kia - nó nhõng nhẽo với hấn . Hấn đưa đôi mắt giết người liếc qua anh và Nhân

- Rồi - Nhân hết cách

- Sẵn tiện cho bọn em luôn - Ân và nhỏ đồng thanh nói

- Chết tui mất - anh và Nhân đồng thanh nói

Vài ngày sau , tụi nó được xuất viện . Anh và Nhân cũng khao tụi nó một chiều . Ăn xong chiều đó . Mỗi cặp một hướng .

- Ái ơi - anh dẫn nhỏ tới một vườn hoa và nói

- Gì anh ? - nhỏ bước đi cùng anh trả lời

Anh bỗng dừng lại đặt hai tay lên vai nhỏ

- Em à !!!

Anh không giỏi Tiếng Anh nhưng vẫn đủ để nói ‘I love you’

Anh không giỏi Lịch Sử nhưng đủ để nhớ ngày ta nói lời yêu

Anh không giỏi Địa Lý nhưng biết rõ vị trí của em trong trái tim anh

Anh không giỏi Hóa Học nhưng đủ để thấy phản ứng mạnh mẽ khi thấy em cười

Anh không giỏi Văn nhưng đủ để nói ‘Anh yêu em nhiều lắm’

Và anh không giỏi mọi thứ nhưng sẽ là thủ khoa nếu toàn bộ chủ đề là về em . - anh nói hết mọi tâm sự trong lòng mình ra

- Em cũng vậy , em mong ngày này lắm - nhỏ ôm chầm lấy anh

Anh đặt lên môi nhỏ một nụ hôn nồng thắm . Anh đã luôn sợ nhỏ sẽ từ chối anh . Sau khi hôn xong nhỏ vui vẻ mỉm cười .

- Em thấy hình như lời tỏ tình của anh sao sao í nhi ? - nhỏ đưa ngón tay lên cầm ra vẻ suy tư

- Sao là sao ? - anh ngạc nhiên hỏi . Bộ anh tỏ tình với người con gái anh yêu là điều sai sao ?

- Em thấy anh nói anh ko giỏi tiếng anh , lịch sử , địa lí , hóa học và văn hoàn toàn sai . Với câu cuối , anh nói anh ko giỏi mọi thứ thì nó sai trầm trọng hơn nữa - nhỏ nói với vẻ châm chọc

- Bó tay em luôn - anh cốc iu nhỏ . Đúng là anh ko giỏi tiếng anh , thì sao anh lại đi khắp thế giới ? Anh ko giỏi lịch sử , làm sao anh vượt qua được kì thi lịch sử thế giới ? Anh ko giỏi địa lí , sao anh có thể là người xác định vị trí cho tổ chức VampireBlack ? Anh ko giỏi hóa học sao anh có thể phát minh ra thuốc độc kích thích làm tê thần kinh ? Anh ko giỏi văn , sao anh có thể kìm ra lời tỏ tình hay như vậy ? Đúng , anh giỏi mọi thứ . Từ ngoài vào trong , từ trên xuống dưới , từ phải qua trái , từ nấu ăn cho tới thể thao và tỉ tỉ thứ khác . Thấy anh im lặng suy nghĩ . Như đọc thấu được suy nghĩ của anh nhỏ nói :

- Em nói đúng ko ? - nhỏ cười nói

- Rồi , em nói đúng - anh nói rồi nắm tay nhỏ đi về . Còn về phía Nhân và Ân . Nhân chở Ân tới một bãi biển . Ân tháo đôi giày cao gót của mình ra . Hít thở không khí trong lành của biển

- Ân nè - đang đi thì Nhân đứng lại nói

- Hả ? - Ân nhẹ nhàng trả lời

- " EM " ... là người duy nhất anh yêu

" ĐỒNG " ... hành với anh trong suốt cuộc đời này nhé

" Ý " ... trời đã định chúng ta thuộc về nhau

" LẤY " ... trái tim của em đặt trong lồng ngực của anh

" ANH " ... sẽ mãi ôm em thật chặt

" CHỨ " ... không để em vụt mất khỏi tầm tay

Em đồng ý lấy anh chứ ? - Nhân quỳ xuống nói

- Em ... em đồng ý - Ân vui sướng đến phát khóc

- Ngoan , ko khóc - Nhân đỡ Ân rồi đi về

Còn hấn với nó thì đang ở ngọn đồi hạnh phúc . Một tay nó vuốt ve Kin , một tay nắm tay hấn . Hấn cũng một tay vuốt ve Ken , một tay nắm tay nó .

- Anh có biết lúc em tưởng anh chết em đã tới đây một mình và rất cô đơn ko ? - nó khẽ nhắm mắt nói

- Anh xin lỗi - hấn dịu dàng nói

- May mà còn có anh ta - nó nói

- Anh ta ? Là anh ấy hả ? - hấn vẫn nhớ cách nó nói chuyện với hấn lúc hấn cải trang thành Trần Nhất Nam

- Lúc đó , em ko hề biết đó là anh - nó khẽ cười

- Umk - hấn chỉ gật đầu

- Anh ác lắm - nó nói như sắp khóc

- Thôi mà . Chúng ta ... lấy nhau nhé ? - hấn nói tỉnh bơ

- Sao anh ko cầu hôn em ? - nở mắt ngạc nhiên

- Ko thích - hấn khẽ nhún mày

- Ko chịu đâu - nó nhăn nhó

- Vậy có cưới hay ko ? - hấn dứt khoát

- Ồ , cưới thì cưới - nó bĩu môi

1 tuần sau . Tại trung tâm tiệc cưới B.I . Nó , nhỏ và Ân đang trong phòng trang điểm

- Tao lo quá , nhờ tao nói bày sao ? - nó nhăn mặt
- Mà chỉ cần nói con đồng ý - Ân khẽ cười nói
- Đám cưới ko mặc đồ bộ được à ? - nó hỏi một câu hết sức ngây ngô
- Tao lạy mà - nhỏ cũng phải bó tay với nó

Nó hôm nay rất đẹp . Một cái váy cô dâu màu trắng tinh hờ vai . Mặt nó được trang điểm nhẹ . Tóc nó được mấy chị nhân viên uốn cho cụp vào trong . Cái mái cũng cụp vào trong , rất dễ thương . Hắn bước vào trong . Nó khẽ liếc mấy tên bảo vệ bên ngoài . Nằm cạp đất ăn hết

- Người ta ko à - nó nhăn
- Anh nghe nói em ko thoải mái ? - hắn dịu dàng nói . Hôm nay hắn diện một bộ ple màu đen , mái tóc được vuốt keo . Trông hắn ngày thường đã đẹp rồi . Nay còn đẹp hơn
- Hi , em sợ lên đó em nói bày - nó mỉm cười
- Thật là ... - hắn nói rồi đi ra ngoài

Từng tiếng chuông vang lên . Nó và hắn bước ra , theo sau là nhỏ và anh , theo sau nữa là Ân và Nhân . Hôm nay mặt ai cũng tươi cười .

- Ta xin tuyên bố các con thành vợ chồng - cha sứ nói
- May mà cha ko nói chú rể có thể hôn cô dâu - nó nghĩ

Như đọc được suy nghĩ của nó hắn khẽ cười làm bao cô gái trong bữa tiệc ngất ngây nói :

- Cha ko nói ko phải là anh ko làm - hắn nói rồi cúi xuống đặt lên môi nó một nụ hôn . Hai chàng kia ko thua cũng cúi xuống t cho cô dâu của mình một nụ hôn nồng thắm . Đám cưới xong . Cả đám thu xếp đi về lục địa Australia để quản lí công ti và tổ chức . Trên máy bay . Tụi nó khẽ nở một nụ cười hạnh phúc .

- Tình yêu đích thực ...
- Giống như âm thanh của chuông gió ...
- Tuy mong manh và khó nắm bắt.
- Nhưng nó lại chẳng bao giờ bị mất đi ...

Chỉ cần có gió ...

- Thì chuông gió sẽ lại kêu ...

Chỉ cần có niềm tin ...

- Thì yêu thương sẽ lại đến ... !!!

HOÀN

36. Chương 36: Ngoại Truyện 1 : Tuần Trăng Mật

Tới nơi , cả đám nghỉ lại một ngày ở tổ chức . Ngày hôm sau , cả đám bận rộn chuẩn bị đi hưởng tuần trăng mật . Tiến thẳng tới máy bay . Địa điểm chính là Hawaii . Tới nơi , nó tháo bỏ đôi giày cao gót hít thở không khí trong lành của thiên nhiên ban cho . Hai nhỏ bạn nó cũng vậy . Tụi hắn đứng nhìn cô vợ đáng yêu của mình .

- Anh à , biển đẹp quá nhỉ ? - tụi nó đồng thanh hỏi
- Ừ , nhưng ko đẹp bằng một người - tụi hắn đồng thanh nói

- Người nào - tội nó khê cười
- Một người nào đó rất đẹp ... - hần nói
- Dễ thương ... và ... - anh nói
- Đáng yêu - Nhân chốt lại
- Tội em đói bụng - nó chạy lại kể bên hần xoa bụng ám hiệu
- Đi ăn - hần lạnh lùng

Cả đám kéo nhau tới nhà nhà . Ngồi vào phòng vip 1 . Trước cửa một đồng con trai , con gái bu lại . Rồi từ từ họ tiến vào trong . Con gái thì tội nó ko nói . Vì tội hần đã đuổi thẳng từ lúc họ chưa kịp vào . Còn con trai thì cứ thì nhau chọc ghẹo tội nó . Nó ko biết phải ứng xử sao cho phải . Vì dù gì họ cũng là khách quý của nhà hàng này . Mà nhà hàng này là của một người trong họ hàng nó . Chưa kịp làm gì . Thì nó cảm nhận được một luồng sát khí ko hề nhỏ chĩa thẳng về phía nó .

- Get out - một ngữ điệu mang khí chất lạnh lùng vang lên khiến đám con trai lạnh sống lưng mà nhanh chóng bước ra ngoài
- Thôi , bỏ qua chuyện đó đi - nó ngăn ko cho hần tức giận
- Hừ - hần hừ lạnh một tiếng

Ăn xong cả đám về resort ở . Ân và Nhân đi mua đồ lưu niệm cho bà con quê hương

Trong khi đó ở trong khách sạn phòng 2749 .

- Cười nhau 2 ngày rồi mà tới cái móng tay cũng ko cho rụng là sao ? - hần nhăn nhó nói
 - Anh rụng cái móng tay rồi im dùm em - nó đưa bàn tay ra , mắt vẫn dán vào quyển manga
 - Anh hết chịu nổi rồi - hần nói rồi nhảy lên giường
- May nó biết trước nên lăn qua . Hần đập luôn khuôn mặt đẹp trai của mình vào cái giường .
- Em nói ko là ko - nó nói dứt khoát
 - Hừ - hần chỉ hừ lạnh một cái

Ko phải là nó ko muốn . Mà nó vẫn còn tiếc cho cái trinh trắng nó giữ bao nhiêu năm qua . Ko lẽ bây giờ lại mất vào tay hần ?

37. Chương 37: Ngoại Truyện 2 : Rồi Anh Sẽ ” Chiếm ” Được Em

Từng đợt gió thổi vào mặt nó . Từng cơn sóng trào vào lại đi ra . Ném đôi giày cao gót cho hần , nó đi hít thở ko khí biển . Cơn gió nhẹ nhàng thổi qua từng hàng dừa xanh làm chúng rung động , tiếng sóng biển ào ạt , ánh mặt trời đỏ chói và dần khuất ở phía xa. . . .

Hần và nó đang đi dọc theo bờ biển , tâm trạng rất tốt nên hai người đã đi ra đây hóng mát còn hai cặp kia thì đi mua sắm một ít đồ . Từng cặp , từng cặp tình nhân nhẹ lướt qua họ , hần cảm thấy ghen tị với mấy người đó vì họ có thể hôn nhau còn hần thì sao nào ? mỗi lần định hôn nó thì nó đều né tránh , thế là sao chứ ?

- Anh ơi , đưa tiền - nó gọi hần vì thấy có cà lem . Gì chứ kem là nó ko thể bỏ qua . Hần đưa nó tờ 50k .
- Anh ăn ko ? - nó vừa hỏi vừa vén tóc lại
- Ko - hần lạnh lùng trả lời

Đi trên biển mà hấn cũng bị soi mói . Bây giờ hấn mới biết đẹp trai là một cái khổ . Vừa đi vừa ăn kem . Sắc mặt hấn thay đổi .

- Em uống rượu ko ? - hấn khẽ cười gian
- Ko , em uống để anh làm chuyện đó à ? - nó nói
- Ko phải rượu này là rượu ba anh tặng cho tụi mình . Ba tặng tới 2 thùng lận . - hấn cố tìm lí do
- Uống thi ? - nó khẽ nhú mày
- Ủ - hấn gật đầu
- Vậy về uống - nó kéo hấn về . Có thể nó sẽ thắng hấn trong phần này . Vì trước giờ nó toàn thua hấn
- Em phải chờ anh , đi làm cái này - hấn nói ngắn gọn rồi để nó ở trong phòng . 30 phút sau hấn quay lại . Nhìn vào phòng thấy nó đã uống hết 1 thùng và chuẩn bị uống thùng thứ 2 .
- Thật là ... anh nói là chờ anh về mà ko nghe - hấn lắc đầu
- Chào anh , chồng yêu - mặc dù ” kho ” tửu lượng của nó cao . Nhưng rượu nhà hấn pha mang chất say cao hơn mấy rượu thường lên tới gấp mười mấy lần và đặc biệt còn có chất kích thích .
- Chào em , vợ yêu - hấn khẽ cười , xem ra kế hoạch ” chiếm ” lấy nó đã thành công

Hấn tiến lại thùng rượu thứ hai . Trong vòng 15 phút hai thùng rượu hết sạch . Hấn vẫn chưa say hấn . Lúc này , cơ thể nó đang nóng dần lên . Đề hấn xuống người mình . Hôn tới tấp . Hấn chuyển thể bị hôn sang chủ động hôn . Chỉ trong phút chốc cả hai người ko còn mảnh vải nào . Hấn từ từ chu du , tận hưởng cơ thể nó . Mùi hương của nó xộc vào mũi hấn làm hấn thêm phần mê mê . Ánh trăng sáng chiếu vào phòng . Làm cho đôi nam nữ nay thêm phần hấp dẫn . Xong đâu vào đấy . Nó nhẹ nhàng kê đầu lên tay hấn nằm ngủ như một con mèo .

Tại một căn phòng khác

Cũng có đôi nam nữ đang đùa giỡn , quần quýt với nhau ko rời . Dưới sàn thì quần áo của họ khắp nơi . Người con trai nở nụ cười mãn nguyện rồi chìm vào giấc ngủ chung với người con gái . Đó ko ai khác là Ân và Nhân

Cũng tại một căn phòng khác

Ánh đèn mập mờ cũng như khung cảnh hiện tại vậy

Trên giường , có hai người đang làm chuyện mờ ám với nhau những cơn gió nghịch ngợm đang làm tung tảo màn lên để những ánh sao có thể nhìn lén hai người ấy

Người con gái thì nét mặt ửng hồng và có chút ngại ngùng còn người con trai thì nhìn nét mặt không cũng biết là anh đang rất là sẵn khoái tình thần hai con người cứ thế mà quện vào nhau

Sáng ngày hôm sau

- AAAAAAAAA - nó la lên và lấy chăn vhe người lại
- Chuyện gì vậy ? - tiếng la của nó làm hấn chợt tỉnh dậy
- Anh ... - nó nhéo vào tay hấn
- Em làm gì vậy ? - hấn nhăn mặt nói
- Tối qua anh ... - nó chỉ vào mặt hấn
- Ko sao . Chữ ko lẽ cưới nhau về ko ai nổi nghiệp anh à ? - hấn kéo nó vào lòng , khẽ cười
- Trời ơi , cái trình trắng em giữ hai mươi mấy năm coi như mất vào tay một kẻ như anh - nó vui đầu vào ngực hấn

Còn ở bên phòng Ân và Nhân thì Ân đang một tay giữ chăn che người . Một tay lấy gối ném vào Nhân . Nhân thì bị gối ném vào mặt nên cứ cười như điên . Ở một căn phòng khác . Căn phòng ko ồn ào

như hai căn phòng trước , nó rất yên tĩnh . Một người con trai mặc một cái áo lông bạc . Anh đang đọc báo cùng với li trà trên bàn . Còn nhỏ thì cuộn tròn mình cùng với cái chăn trên giường như một chú mèo con .

38. Chương 38: Ngoại Truyện 3 : Theo Dõi Từng Hoạt Động - Trùng Phạt - Năn Nỉ Vô Tác Dụng

Khoảng 6 tháng sau . Tụi nó đi khám và biết mình đã có thai được gần 6 tháng . Về nhà báo cho tụi hần nghe . Mặt tụi hần ko dấu nổi vẻ vui mừng . Nó thì song sinh trai . Nhỏ thì là một trai , một gái . Còn Ân là một trai . Thế nhưng , biệt thự của hần ko hề yên tĩnh vì ...

- Ko chịu đâu , em muốn sinh đôi cơ - Ân nhõng nhẽo
- Em ko chịu đâu Thiên . Em muốn một cặp trai giống nó cơ - nhỏ chỉ tay qua nó nhõng nhẽo
- Anh , con mình sau này tên gì ? Cho nó học trường nào ? Ko biết có đẹp trai giống anh ko ? Mà cho nó học thêm võ ko ? - nó tung ra một loạt câu hỏi cho hần
- Vậy em bỏ đi - Nhân ngơ ngơ nói Ân
- Ồn ào quá . Con mình là cái gì cũng được hết - anh nhăn nhó nói
- Sau này tính - hần lạnh lùng nói

Ân kéo Nhân tới công ti . Nhỏ kéo anh đi mua đồ . Còn hần với nó . Hần kéo nó lên lầu . Ném nó vào phòng và khóa cửa lại .

” Rầm , rầm ”

- Anh mở ra , sao lại nhốt em chứ ? nó đập cửa la lên
- Đề phòng em ko đi lung tung , ăn đồ bậy bạ - hần nói
- Vậy anh để em chết đói trong này à ? - nó tìm lí do
- Trong đây có tủ lạnh - hần nói rồi đi ra gara lấy chiếc Ferrari California ưa thích của hần ra phóng đi . Nó nghe nói có tủ lạnh liền mở ra . Bên trong chỉ có 3 lốc sữa . Một chùm nho và một tô dâu tây .
- Hừ , có thai mà làm như ung thu ấy - nó thu tay thành nắm đấm rồi lấy tô dâu leo lên giường đọc manga và ăn dâu tây . Đọc riết cũng chán nó bỗng nảy ra ý nghĩ . Mở ngăn kéo lấy một cái đĩa CD trên đó có ghi chữ ” Tử thần của ngọn đồi máu ” Tuy nhiên chưa kịp mở đầu đĩa , ĐT của nó đã reo lên bài live while we're young quen thuộc . Nó nhìn vào ĐT hiện ra hai chữ ” Ck iu ” nó bắt máy :
- Alo - nó thản nhiên trả lời nhưng trong lòng vẫn nơm nớp sợ hần sẽ giết nó vì dám coi phim kinh dị
- Anh cho em thành thật khai báo - hần lạnh lùng nói
- Tại em chán quá ko có việc gì làm - nó biết hần đã dùng camera siêu nhỏ do nhà hần phát minh gắn ở đâu đó trên người nó và quan sát mọi hoạt động của nó . Nên thành thật khai báo . Nhưng camera ở đâu mới được ?
- Lần cuối - hần nói rồi cúp máy

Nó bực mình . Nằm xuống giường lăn qua lăn lại . Ko phải hần muốn làm vậy nhưng hần buộc phải làm vậy vì hần quá hiểu con người nó . Nếu cho nó long nhong ngoài đường thế nào cũng ăn hết cái này tới cái kia rồi về nha la đau bụng . Nên tới kẹo mút hần cũng cấm nó ăn . Trước giờ quen ngậm kẹo mút nên bây giờ nó cảm thấy cổ họng nó rất khó chịu . Lục trong phòng một cái kìm . Nó bẻ cong một đầu kìm và đưa vào ổ khóa . Vặn vặn vài cái . Cách cửa mở ra . Đương nhiên là nó biết làm nên mới thành công . Vì nó từng tham gia tổ chức ăn trộm nên chuyện này đối với nó là quá dễ dàng . Cầm tiền đi mua kẹo mút . Hôm nay nó nổi hứng đi xe đạp . Dắt xe đạp ra . Lượn vài vòng quanh phố . Tới tạp hóa , nó mua cây kẹo mút

xong vừa bóc ra . Ngậm vào miệng thì ĐT nó reo lên . Lấy ĐT ra chữ ” Ck iu ” lại một lần nữa đập vào mắt nó khiến nó run sợ . Bắt máy lên , nó cố giữ giọng bình tĩnh nhất có thể :

- Alo - nó nói

- Em đang làm gì ? - ko phải nói chuyện qua điện thoại nó ko biết hấn đang tỏa ra một luồng sát khí khiến tất cả những người trong công ti phải run sợ

- Em ... em đang đọc truyện - nó nói dối

- Hừ - hấn hừ lạnh khiến nó run tới toát mồ hôi

- Em có thể đi chơi với anh ko ? - ko biết thằng cha nào lựa ngay lúc này đi tán tỉnh nó

- Ai vậy ? - hấn hỏi giọng lạnh lùng

- À là ... - nó lắp bắp

- Em có thể ko ? - thằng đó tiếp tục nói

- Ai ? - hấn gần như quát lên

- Là ... - nó trừng mắt với thằng đó

- Mày cút đi - nó nói

- O , mày ko đi à ? - thằng đó nói

- Băng , em làm sao vậy ? - vì nghe thấy tiếng đánh nhau nên hấn hơi lo

- Ngon nhào vào - nó thách thức

Cả đám nhào vào đánh nó . Nó đánh lại tới tấp . Nhưng vẫn giữ chừng mực vì đang có thai . Chưa đầy 5 giây cả đám té hết . Nó nhắc lại ĐT và nghe :

- Alo , anh còn đó ko ? - nó nhúu mày

- Còn - hấn lạnh lùng pha trộn tức giận

- Em xin lỗi - nó năn nỉ

- Tối về rồi biết - hấn tuyên bố lạnh lùng rồi cúp máy . Thời khắc đó nó biết nó sắp được một vé miễn phí đi địa ngục do hấn tạo ra

Tối hấn đi làm về . Nó nhào vào năn nỉ ỉ ôi xin hấn tha mạng :

- Em xin lỗi . Tại em thèm kẹo mút quá . Anh biết em mà - nó quỳ bên hấn nói

- Vậy người đó là ai ? - hấn lạnh lùng nói

- Tự nhiên thằng đó lại kêu em đi chơi chung , em nói biến đi hấn kêu nguyên đám nhào vào đánh em . Sau đó em đánh lại rồi đi về - nó vô tình kể chuyện nó đánh nhau cho hấn nghe khiến hấn điên hơn nữa . Thật tình hấn chưa thấy người mẹ nào có thai mà đi đánh nhau

- Em có biết anh lo lắng ko ? Em đánh nhau rồi con mình làm sao ? - Hấn quát

- Em biết lỗi rồi mà - nó làm mặt bi thương

- Đưa tay ra - hấn nói

- Nè - nó ngây thơ đưa tay ra

” Bốp ” . Hấn sợ ko thi hành hình phạt thì hấn sẽ mềm lòng cho qua mất .

- Ui da - nó nhăn mặt nhưng ko dám rút tay lại . Có thể nói đây là hình phạt nhẹ nhất . Nhưng hấn đánh bằng tay đau còn hơn đánh bằng roi . Hấn phải đánh nó . Khi thấy nó đau hấn cũng đau chứ . Nhưng phải đánh cho nó nhớ lần sau ko được như vậy nữa . Nếu ko con chưa ra đời mà trong bụng đã quây tan tành rồi . Tới lúc ra đời hấn còn khổ hơn .

39. Chương 39: Ngoại Truyện 4 : Cơn Ghen

Có câu nói thời gian và hoàn cảnh có thể khiến một người thay đổi hoàn toàn, ba năm trôi qua nhanh như tia chớp . Nó quản lí tổ chức cũng đâu vào đấy . Mấy năm qua mặt nó cũng tiến bộ do hấn đào tạo . Nhưng lúc thức giấc hấn là người chịu khổ cực nhất . Về chuyện thức giấc càng tệ hại hơn . Nếu hấn không ở nhà, đám người giúp việc dù có công việc cũng sẽ không đi tìm nó . Buổi sáng ngày hôm nay không còn sớm lắm, mặt trời đã lên đến đỉnh đầu. Trong căn phòng mát lạnh , nó vẫn đang ngủ say sưa .

- Mami, mami , mau tỉnh dậy đi ! - một giọng nói trẻ con thì thầm bên tai nó , tiếp đó là thân hình mềm mại đè lên người nó và không ngừng lắc đầu nó . Nó ghét nhất bị người khác làm phiền lúc ngủ , đặc biệt lúc nó đang mệt mỏi . Trong cơn mơ màng , nó nghe tiếng người gọi , mặt nó lại bị vài cái tát , nó tức giận thò tay ra khỏi chăn đẩy mạnh , miệng hét lên :

- Nhất Nam , mau cuốn xéo đi - nói xong nó liền quay người sang một bên ngủ tiếp . Thân hình nhỏ bé bị nó đẩy ra khỏi giường và ngã xuống tấm thảm dày , đôi môi đỏ của cậu bé mếu mếu, bàn tay mập mạp trắng nõn nà xoa cạo móng bị ê . Cậu bé xinh xắn đến mức người khác không thể rời mắt. Mặc dù bị đau nhưng cậu bé không hề chảy nước mắt mà chậm rãi đứng dậy và bám vào tấm chăn lại tiếp tục leo lên .Nó quay người , chăn bị kéo một bên . Trên tay nó vẫn còn đây dấu vết của trận đấu tối qua , tuy nhiên cậu bé ở dưới đất không hiểu những dấu vết này có ý nghĩa gì , cậu vẫn bám vào chăn leo lên giường .

- Mami , mami dậy chơi với Minh Khang đi ! - cậu bé khó khăn lắm mới trèo lên giường , bé vui mặt vào ngực của nó , ôm mặt nó và bắt đầu đặt môi lên môi nó . Trong lúc nửa mê nửa tỉnh , nó cảm thấy có ai đó đang hôn nó , trên giường của nó ngoài hấn còn có ai ? Nó lập tức động dậy đôi môi đáp trả . So với nụ hôn kêu thức buổi sáng mãnh liệt , nó thích nụ hôn dịu dàng hơn . Thấy nó hơi hé môi , cậu bé liền gật đầu ra chùng hiểu ý . Cậu bé từng chứng kiến hấn gọi nó thức dậy bằng cách này , vì vậy cậu bé không hề do dự thổi bong bóng rồi hôn lên đôi môi đỏ mọng của nó . Mùi sữa thơm phức , rất mềm mại , rất khoái khẩu , rất nhỏ rất nhỏ ? Nó thè lưỡi liếm môi đối phương , đối phương cũng lập tức thè lưỡi liếm nó . Trong cơn mơ màng , nó đột nhiên cảm thấy điều gì đó bất ổn , miệng hấn nhỏ như vậy từ lúc nào , môi hấn mềm mại như vậy từ lúc nào ? Một ý nghĩ vừa lóe qua đầu , nó giật mình và lập tức mở mắt .

- Hai người đang làm gì vậy ? - giọng nói lạnh lùng pha lẫn nộ khí đột ngột vang lên . Hấn vừa mở cửa liền nhìn thấy hai người một lớn một nhỏ ở trên giường hôn nhau cuồng nhiệt , sắc mặt hấn đanh lại . Cơn giận dữ của hấn bốc lên đỉnh đầu ngay tức khắc . Nó mở to mắt bắt gặp đôi mắt tròn xoe đen lay lắt ngay sát mặt cô . Môi của cậu bé và môi cô vẫn dính chặt vào nhau .

- Trời ơi ! - nó phản ứng nhanh kéo cậu bé sang một bên và quay đầu nhìn hấn đang đi tới . Hấn xách cổ cậu bé , hấn trừng mắt nhìn con trai trong tay rồi quay sang nó gầm lên :

- Em chờ đó

- Daddy ! Minh Khang gọi được mami rồi , Minh Khang giỏi lắm đúng không ? Daddy mau thưởng cho Minh Khang đi ! - cậu bé nở nụ cười đắc ý đồng thời túm tay hấn

- Con vào phòng bằng cách nào ? Anh hai con đâu ? - hấn mặt sắt đen sì quát lớn

Hấn đã bị mấy lần nên rút kinh nghiệm trước khi ra ngoài khóa chặt cửa không cho 2 đứa con trai vào phòng tìm mẹ . Cậu bé không hề tỏ ra sợ hãi trước vẻ mặt đầy sát khí của hấn , bé cười híp mắt chỉ ra ngoài ban công :

- Con vào từ chỗ đó ! Anh hai đang ở ngoài cửa chờ !

Nó nghe nói vậy liền lườm cậu bé , nó không quên phòng ngủ của nó ở tầng ba , có ban công độc lập không nối liền với xung quanh, con trai nó quả nhiên vô cùng lợi hại. Hấn vừa trừng mắt với cậu bé vừa xách cổ cậu bé đi ra cửa . Hấn mở cửa ném con trai ra ngoài

- Nếu ba còn thấy hai con vào đây nữa , ba sẽ tống cổ hai đứa đi châu Phi làm người rừng - hấn cất giọng lạnh lùng

Nói xong hắn liền khóa trái cửa phòng . Lí Minh Khang bị ném ngồi phịch xuống đất liền đứng dậy xoa hông và phui bụi dính đầy hai tay . Hai cậu bé nhìn cánh cửa đóng chặt rồi trề môi :

- Hừ, xem ai sợ ai ? con còn đến nữa đấy - anh hai của Minh Khang nói đó là Minh Phong . Nói xong hai cậu bé chậm rãi đi xuống dưới tầng một . Ở trong phòng nó ngồi im chứng kiến hành động của hắn , nó biết hắn không chế lực đạo không làm con trai bị thương , thế nhưng nó vẫn mở miệng lầu bầu :

- Anh nhẹ tay một chút , Minh Khang vẫn còn nhỏ

Tuy nhiên câu nói này của nó không hề có sức thuyết phục . Hai đứa con trai nó tuy một đứa gần 3 tuổi . Đứa 2 tuổi . Chúng còn nhỏ tuổi nhưng trình độ phá phách không ai sánh kịp . Hai cậu bé lại thích quần lấy nó , cả ngày từ sáng đến tối bám chặt nó không nói làm gì , hai cậu bé còn thích ôm hôn nó . Trong con mắt của nó , hành động của hai cậu bé rất đáng yêu , nhưng trong mắt hắn , hai cậu bé chính là một sắc lang . Ba bố con bắt đầu đối lập nhau từ đó. Hắn ngoảnh đầu nhìn nó , hắn từ từ tiến gần đến bên giường , vẽ mặt hắn rất bình thản nhưng nó biết rõ cơn bão tố dưới sự bình thản đó . Nó vô ý thức túm chặt lấy chăn và nở nụ cười rạng rỡ : - Nhất Nam , em không phải cố ý , em vẫn chưa tỉnh hẳn , anh biết mà - nó nhăn nhó

- Em hay lắm - hắn nhíu mày

- Em xin lỗi - nó năn nỉ

- Bỏ qua lần này - hắn tha cho nó

- Cảm ơn anh - nó lấy cổ hắn

Sau khi Minh Khang và Minh Phong ra đời , việc hai cậu bé quần lấy nó khiến hắn lúc nào cũng trong tình trạng lửa bốc lên đầu . Nếu không phải nó không đồng ý , có lẽ hắn đã gửi hai đứa con trai tới chỗ chú Huy huấn luyện từ lâu rồi .

- Ai lại ghen cả với con trai - nó khẽ cười

Hắn hơi nhíu mày , hắn cất giọng trầm trầm :

- Em là của anh

Ở dưới tầng một của tòa nhà chính , Minh Phong và Minh Khang ngẩng đầu nhìn lên phòng ngủ trên tầng ba . Hai cậu bé đang tính toán xem bây giờ mà mò lên liệu có tìm thấy mami hay lại bị daddy tống cổ ra ngoài . Hai cậu bé vừa ngẫm nghĩ vừa đi đi lại lại ở một chỗ .

- Em tính giở trò quỷ gì thế ? - Một giọng nói từ tốn vang lên , Minh Khang quay đầu liền giơ hai tay và nở nụ cười ngọt ngào:

- Anh xinh đẹp bề em

Nhân khoanh hai tay trước ngực cười ngoác miệng với cậu bé

- Lại bị bắt quả tang à ? - Nhân nói

Minh Khang chạy đến trước mặt Nhân rồi bám vào người Nhân

- Daddy muốn đưa Minh Khang với anh hai đi châu Phi làm người rừng - Minh Phong nói

Nhân nghe nói vậy liền giơ tay bế Minh Khang

- Hôm nay em làm chuyện hay ho gì mà Nhất Nam tức giận như vậy ? - Nhân thắc mắc

- Em thơm mami , mami cũng thơm em - Minh Khang chỉ tay lên miệng và cười tít mắt

Nhân lập tức hiểu ra vấn đề , Nhân ngẩng đầu nhìn lên tầng ba rồi cười ha hả . Nhân bế Minh Khang cùng với Minh Phong quay người đi ra ngoài

- Anh đoán em sắp bị tống đi châu Phi làm người rừng rồi , vì hôm nay em đã dẫm phải khu cấm địa - Nhân cười

- Không , Minh Khang không muốn đi châu Phi làm người rừng , Minh Khang sẽ bị dã thú ăn thịt mất . Hức , hức ... daddy là người xấu , Minh Khang sẽ bỏ nhà ra đi cùng với anh hai - Minh Khang mếu mếu
 - Em định bỏ đi đâu hả ? - Nhân hỏi
 - Em đi tìm chú xinh đẹp , chú xinh đẹp nói chú ấy muốn nhận hai anh em làm con trai của chú ấy - Minh Phong trả lời
 - Lâm - Minh Khang tíu tít nói
- Dưới ánh nắng mặt trời , nó và hần ko hề hay biết sắp có chuyện khiến họ bận rộn một phen

40. Chương 40: Ngoại Truyện 5 : Cơ Giận Dữ Của Lâm

Sau một ngày . Anh và nhỏ chạy qua chỗ nó và hần . Trông họ có vẻ rất gấp gáp .

- Ly Vân với Khánh Kiệt mất tích rồi - anh lo lắng nói
 - Bữa trước hai đứa phá ảnh , ko cho ảnh làm việc nên bị chửi . Nửa tiếng sau mất tích luôn - nhỏ nói rồi chỉ qua anh
- Sau một hồi cặp Ân và Nhân chạy vào . Nhìn mặt Nhân
- Phúc Hải mất tích rồi - Nhân mở miệng nói .
 - Sao tụi nhỏ mất tích một lượt vậy ? - nó nhăn mặt nói . Chỉ có hần là vẫn bình thản uống trà
 - Con tụi mày cũng mất tích ? - hần hỏi
 - Ủ , tự nhiên mất tích tập thể - anh tỏ vẻ ko hài lòng
 - Ko biết ai nói sẽ tống cổ con đi châu Phi làm người rừng để bây giờ mất tích cả hai đứa - nó tức tối nói rồi liếc hần
 - Chẳng biết ai rãnh rồi dọa con ném vào ngục lao của tổ chức để bây giờ ko thấy bóng dáng - nhỏ liếc anh với vẻ ko vui
 - Chẳng biết ai chạm mạch hù con đưa đi cải tạo để bây giờ chẳng thấy mặt - Ân nói
 - Hừ - tụi hần lạnh lùng hừ một cái
 - Theo như tao biết thì con mày đang ở nhà Lâm nhưng ko biết ai đưa đi - Nhân nói
 - Sau khi bị tao dọa thì thấy nhóc Minh Phong nhà mày qua tìm Ly Vân với Khánh Kiệt nhà tao rồi ko thấy mặt từ hôm qua tới giờ - anh chỉ vào mặt hần nói
 - Hình như hôm qua tao thấy Ly Vân qua tìm Phúc Hải rồi biến mất luôn - Nhân nói
 - Vậy rốt cuộc tụi nhỏ ai bày trò ? - tụi nó đồng thanh
 - Chịu - tụi hần lắc đầu
 - Hừ - tụi nó tức tối vì những ông chồng mình rãnh rồi đi hù , dọa đủ thứ để bây giờ tụi nhỏ mất tích . Ko phải yếu hơn tụi nó đã băm xác mấy thằng chồng của tụi nó rồi . Nhỏ và Ân yếu hay mạnh gì cũng băm được . Chứ nó thì chịu thua . Hần là một người vô cùng bá đạo . Thích thì làm , ko thích thì ko làm .
- Bỗng nhiên màn hình ti vi rung nhẹ .
- Bắt máy - nó nói
 - Alo - hần nói

- Xin chào - màn hình hiện lên một người con trai có vẻ đẹp thuần khiết nhưng vẫn chưa có vợ . Có vẻ như hôm nay anh ta xuất hiện với một bộ dạng giống ăn mày . Tối nổi người quen cũng ko nhận ra anh ta
- Lâm à ? - cả đám đồng thanh trừ hân
- MAMI , DADDY - tụi nhóc đẩy lâm qua chỗ khác
- Thì ra tụi con ở đó . Có biết mami lo lắng ko ? - tụi nó đồng thanh
- Tụi con ở đây chơi vui lắm - Minh Phong nói đầu tiên
- Nhà chú Lâm quá trời đồ chơi luôn - Minh Khang tiếp lời
- Ví dụ như : gối , chảo , xoong , trong tủ lạnh còn có bánh kem , mít , rồi còn kèn trống - Ly Vân kể ra một loạt mà tụi nhóc cho là ” đồ chơi ”
- Tụi con còn được cưỡi bò . Chú Lâm làm bò cho tụi con cưỡi ... - Khánh Kiệt tiếp tục
- Còn được nhảy giường nữa , vui lắm - Phúc Hải chốt lại
- Hahahaha - tụi nó lăn ra cười
- Mấy người định ko đón con mấy người ? - Lâm đẩy bọn nhóc qua một bên nói giọng bực tức
- Rồi - nó vẫn chưa hết mắc cười

Sau 30 phút . Các bậc cha mẹ đáng kính của tụi nhóc đến đón tụi nhóc về . Bước vào nhà . Nhà Lâm ko có tầng nhưng rất rộng . Được chia thành ba gian phòng . Mở cửa vào là phòng khách , vào sâu hơn nữa là phòng ngủ và phòng bếp . Bước vào nhà . Cả đám ko thể ko cười . Cái phòng khách thì đồ ở đâu cũng có , điều khiển tivi thì pin một nơi , nắp một một nơi . Gối thì bị mất hết ruột , bao gối vứt dưới sàn . Tiến vào sâu hơn nữa thì phía nhà bếp thì Minh Phong và Minh Khang đang mỗi đứa hai cây dừa gõ vào nồi niêu , xoong chảo . Khiến cả đám chói tai . Bên phòng ngủ thì Ly Vân và Khánh Kiệt đang thi nhau nhảy tung tung trên giường của Lâm . Trong phòng ngủ và phòng bếp đồ đạc hỗn lộn . Bên tủ lạnh thì thấy Phúc Hải đang lấy từng loại trái cây bỏ vào máy em . Cậu bé còn cho thêm các loại gia vị dùng để nấu ăn . Rồi bật máy ép mấy thứ đó ra . Ai uống vào chắc được một vé vào bệnh viện liền . Nhìn vào một góc , cả đám thấy Lâm mặt sắt đen xì . Quần áo rách chỗ này , chỗ kia . Trên người thì toàn là bánh kem , mít . Tụi nhỏ còn cho thêm một chùm nho trên đỉnh đầu của Lâm . Sau khi xem xét tình hình , cả đám lăn ra cười . Cảnh tượng này mắc cười tới nổi hân còn phải nhếch môi cười .

- Còn ko mau đưa con các người về ? - Lâm quát
- Rồi - nó tiến vào nhà bếp
- Mami - Minh Phong và Minh Khang thấy nó liền quần theo nó
- Hừ , mấy con dám bỏ nhà ra đi - nó mắng iu hai anh em
- Hehe - hai cậu bé tí mắt cười

Mấy cặp kia cũng lôi con mình về . Để Lâm ở lại với một bãi chiến trường . Nhìn lại nhà cửa của mình , Lâm thầm rửa mấy đứa nhóc quỷ đó . Mới có mấy tuổi đầu mà quậy tan tành cái ngôi nhà của anh . Từ một ngôi nhà có thiết kế châu âu , chỉ sau một ngày ngôi nhà chính thức trở thành bãi rác chính cống . Thứ gì cũng có . Vỏ chuối , lon nước , chai , lọ , đồ ăn thừa đủ cả . Nhìn vào cái gương gần đó . Máu Lâm lên tới não . Một người đẹp trai như Lâm bây giờ chính thức làm cái chỗ cho lũ quỷ đó ném đồ ăn thừa vào người .

- HỪ , TA THỀ TA SẼ KO BAO GIỜ CHO Lũ QUỶ TỤI MI VÀO NHÀ NỮA - Lâm la lên

Cả đám ngoài đó ôm bụng cười như chưa bao giờ được cười .

41. Chương 41: Ngoại Truyện 6 : Về Quê - Trộm Chôm Chôm - Người Bị Thiệt Vẫn Là

Hôm nay cả đám đi về quê hẳn chơi . Vì quê hẳn có đồng ruộng , có tạp hóa . Lí do chỉ có vậy mà kéo cả đám đi theo . Nhưng sự kiện hôm nay còn có nhóc Huy . Nhóc Huy năm nay 11 trường King Star World . Và người cuối cùng là Lâm nhà ta . Trên xe , nó ngồi với hẳn . Nhỏ ngồi với anh . Ân ngồi với Nhân . Còn lũ nhóc thì

- Haha , tóc chú Lâm mượt quá - Minh Phong vừa nói vừa kéo tóc Lâm
 - Nhưng ko mượt bằng daddy - Minh Khang tiếp lời
 - AAAA , mấy đứa có ngồi yên ko ? - Lâm quát
 - Giọng chú hay quá - Ly Vân banh miệng Lâm ra
 - Mặt chú đẹp ghê - Khánh Kiệt néo má Lâm
 - Miệng chú tối thui à ! - Phúc Hải nhìn vào miệng Lâm
 - Chú kêu mấy đứa ngồi im rồi mà . Sao ko qua với anh Huy đi - Lâm chỉ qua nhóc Huy
- Nhóc Huy bây giờ đang chăm chú nhìn vào điện thoại . Trông nhóc lớn hẳn ra , đẹp trai nữa chứ . Sao ai trong Lí gia cũng thừa hưởng được cái đẹp vậy nè ?
- Ko , anh Huy đang nhắn tin với bạn . Ko thích làm phiền - lũ nhóc đồng thanh nói
 - Hahahaha , chắc Băng cười chết quá - nó lăn ra cười
 - Hừ , mấy người chờ đó - Lâm nói với giọng đầy hận thù (F.A đi chung với người có đôi là vậy)
 - Em làm gì vậy ? - hẳn nhíu mày hỏi vì từ lúc lên xe tới giờ toàn thấy nó dán mắt vào ĐT
 - À , chơi games - nó trả lời nhưng hẳn vẫn còn nghi ngờ
 - Máy games đâu ? - hẳn hỏi
 - Hết pin - nó nói lại
 - Cục sạc dự phòng ? - hẳn vặn lại
 - Rồi , đang nhắn tin - nói thành thật khai báo
 - Với - hẳn chờ nó nói
 - Anh hai ơi ! Cho em chai nước - nhóc Huy lại chỗ hẳn . Nó khẽ ra hiệu cho nhóc . Ko gì là ko qua khỏi mắt hẳn .
 - Làm gì nãy giờ ? - hẳn lạnh lùng hỏi . Cứ tưởng từ khi cưới nó tính cách của hẳn sẽ thay đổi . Nhưng ko phải . Hẳn vẫn là hẳn . Vẫn bá đạo , lạnh lùng và tàn khốc . Hẳn chỉ dịu dàng với một mình nó . Kể cả con hẳn , hẳn cũng ko dịu dàng được như thế .
 - Nhắn tin - nhóc Huy trả lời
 - Ai ? - hẳn hỏi
 - Em nhắn với - nhóc Huy nói nữa chùng thì nó chen vào :
 - Nhóc , lát nữa chị nói cho - nó nói
 - Thôi em về chỗ - nhóc Huy kiểm cơ rồi đi về
 - Thành thật ... - hẳn nói
 - Rồi , nhóc đó có kết moden một nhỏ trong lớp . Ko biết tỏ tình làm sao . Nên nó nhờ em - nó kể sự tình ra cho hẳn nghe
 - Tự nó biết - hẳn lạnh lùng

- Nhưng ... - nó ko đành lòng thấy em chồng mình buồn như vậy

- Nó biết giải quyết - hẳn nói chắc như đinh đóng cột

- Umk - nó mỉm cười vui vẻ . Nếu như hẳn đã nói vậy thì nó yên tâm

Tới nơi , bước xuống xe . Mặt ai cũng rạng rỡ . Trừ Lâm , đầu tóc bù xù và còn một lũ quỳ bám theo . Xếp hành lí vào phòng . Hẳn đi ra sau vườn . Còn tụi nó , nhóc Huy , Lâm và lũ nhóc .

- Đi trộm chôm chôm dê - nó cười tít mắt ra ý kiến . Mặc dù đã lấy chồng nhưng trẻ con vẫn là trẻ con

- Umk , đi đi - nhỏ gật đầu tán thành

- Vậy đi thôi - nhóc Huy cười rạng rỡ nói

Đang đi giữa đường . Cả đám gặp một cô nhóc rất dễ thương . Mái tóc màu đen , ở phần mái có vài cọng nhuộm trắng . Một cái quần lửng màu xanh biển , cái áo thun màu đen . Đôi giày bata màu trắng . Nhìn thấy cô bé , mặt nhóc Huy ngạc nhiên hết mức .

- Chào bé , bé làm gì vậy ? - nó nhìn thấy vẻ mặt của nhóc Huy nên tới chỗ bé làm quen

- Ô , em chào chị . Em đang về nhà - cô bé mỉm cười làm tim ai đó xao xuyến .

- Em tên gì ? - nó hỏi

- Em tên Phạm Bạch Thư , lớp 11A3 trường King Star World . - cô bé giới thiệu

- Em là con gái của Bạch giám đốc công ti elsa ? - nó nhận ra cô bé này

- Vâng , chị là Trương Hạ Băng phó giám đốc công ti B.N . Người được ghi danh vào bảng vào cửa trường King Strar World . Kiêm luôn chủ nhân của tổ chức VampireDark ? - cô bé kể hết lai lịch của nó ra

- Sao em biết ? - nó ngạc nhiên

- Dạ một người bạn đã kể em nghe . Mà sao công ti B.I sát nhập lại với L.K vậy chị ? - cô bé thắc mắc

- Là vì tổng giám đốc công ti B.I là chồng chị ấy . Nên hai người sát nhập lại cho dễ làm ăn - Ân chen vào

- Chị là Triệu Vương Kiều Ân đúng ko ? Em hâm mộ chị lắm á - cô bé nhào vào Ân nói

- Umk chị cảm ơn em - Ân cười

- Mà còn chị Ái đâu ? - cô bé biết luôn nhỏ

- Chị đây - Ái bước ra

- Chà , hôm nay em toàn gặp mấy người xinh đẹp dễ thương . Mà lũ nhóc kia là con mấy chị à ? Mấy anh kia đâu ? - cô bé hỏi

- Mấy anh đây - Nhân và anh bước ra . Cô bé xem chút nữa là say nắng hai người họ

- Umk con tụi chị - nó cười

- Vậy anh kia là Lâm ? - cô bé chỉ vào Lâm

- Đúng rồi - nhỏ trả lời

- Mà người bạn đã nói cho em biết tụi chị là ai thế ? - nó nhú mồm thắc mắc

- À , là bạn ngồi kế bên em . Bạn ấy là Lí Nhất Huy - cô bé nói

- Hả ? Là nhóc Huy á ? - nó ngạc nhiên

- Dạ , bạn ấy dễ thương lắm - cô bé ko biết một người sau khi nghe câu này rất vui

- Thừa nhận rồi - nhóc Huy nháy ra làm cô bé bất ngờ

- Á , nói lộn mà - Thư chối

- Mà đi trộm chôm chôm ko ? - nhóc Huy mở lời

- Ok , đi theo em , em biết nhà ông này có nguyên một vườn chôm chôm luôn - Thư nói rồi kéo cả đám tới một khu vườn . Bao nhiêu đồ ném cho Lâm hết . Cả đám đang rình xem chủ nhà có ở đây ko .

- Trời ơi , hái lẹ đi - Lâm la lên . Vừa dứt , cả đám xông vào đánh hội đồng . Đi ăn trộm mà la như cháy nhà thì ăn với trộm gì nữa ?

- Ko có ai hết , nhào vào - nó hét

Cả đám nhào vào hái chôm chôm . Hái rồi ăn . Cứ như thế từ trái thấp cho đến trái cao .

- Leo lên đi - nó nói Lâm

- Leo đi chú - lũ nhóc hồi Lâm

- Rồi - Lâm tháo cặp leo lên

Len lên tới nửa chừng thì chủ nhà cầm roi ra đánh . Cả đám bỏ chạy , còn mình Lâm bơ vơ trên cây chịu đòn . Sau khi chủ nhà đi , Lâm trở lại và ăn mày hơn bữa trước . Quần áo thì rách , mặt đen thui , trên đầu có chùm chôm chôm . Đầu tóc bù xù , kèm theo mấy cái túi mà cả đám ném cho Lâm khiến Lâm càng ngày càng giống ăn mày

- Tụi bây bỏ tao - Lâm nói

- Hahaha - cả đám lăn ra cười

Nhóc Huy với Thư nhìn nhau . Thư quay mặt đi . Cả đám kéo nhau đi .

- Thư ăn đi - nhóc Huy đưa cho Thư một chùm chôm chôm

- Cảm ơn - Thư cười

- Thư nè , Huy muốn nói là Huy ... thích Thư . Thư làm bạn gái Huy nhé - nhóc Huy ngượng ngùng nói

- O Thư chấp nhận - Thư cười rồi ôm lấy nhóc Huy

Rồi từ từ , hai bờ môi chuẩn bị chạm nhau . Thì

- Hừ , haha , bắt quả tang - nó bay ra

- Hừ , phá đám là giỏi - nhóc Huy khê lườm nó

Cả đám bùng hai rồ chôm chôm về . Bay ra vườn ngồi ăn . Thư vừa đi ra thì thấy một người cao hơn mình gấp mấy lần nhảy từ trên cây xuống . Thư ném nữa là đổ người đó . Thì ra là hấn . Nhìn người con trai có tỉ lệ hoàn hảo đến tuyệt vời trước mặt , Thư ko khỏi ngạc nhiên . Thấy Thư cứ đứng nhìn anh trai mình . Nhóc Huy nổi cơn ghen .

- Thư - nhóc Huy ko giấu nổi vẻ bực bội

- À , ờ - Thư ừ rồi lại ngồi kế nhóc Huy

- Em về rồi ? - hấn nhíu mày lạnh lùng hỏi nó

- Umk , em về rồi - nó cười đáp

- Mấy người chờ đó - Lâm chỉ vào cả đám

- Hahaha - cả đám lăn ra cười

- Lại bị thiệt ? - hấn khê nhếch môi cười

- Hừ - Lâm khê lườm hấn

Sau một ngày vui chơi mệt mỏi . Cả đám xách nhau đi về . Mặt ai cũng phàn phác . Trải qua bao sóng gió , cuối cùng họ cũng tìm được một nửa của mình và có những đứa nhóc thật đáng yêu và dễ thương.

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/toi-the-toi-phai-bat-anh-mim-cuoi-va-noi-yeu-toi-li-nhat-nam-hay-nho-cau-noi-do>